

నాటకముల సంపుటి

౨౦౮౩
౧౯౯

894-8132
GAR

మహర్షిబుక్ సెంటర్
ఎడిటర్స్ విశ్వవిద్యాలయము - 2

నాటకమాల సంపుటి

Acc. No. 15260

ర చ న

గ ర క పా టి

నవరత్న బుక్ సెంటర్

వీరూరికోడి - విజయవాడ-2.

మొదటి ముద్రణ : ఏప్రిల్ '79

శ్రేణి : ఏ యస్. ప్రాజెక్ట్

894-8132
GAR

వెల: 10.00

ముద్రణ :

మొదటి ముద్రణ, విజయవాడ.కె.

పాత్రలు

1. చక్రవర్తి
2. అనిత
3. రవికాంత్
4. మురళీధర్
5. విజయేంద్ర ఖాన్
6. నాగన్న
7. భీమన్న
8. బలరాం
9. రాజారాం
10. ఆనంద్
11. చంద్రశేఖర్

మరియు

ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్

ప్రార్థన

శ్లోకం॥

అ గీ.మ్ భువమ్ అవ్య
జాతమ్ సర్వ వాజ్మయమ్
ఆహార్యమ్ చంద్రతాతాది త్వమ్
తుండే స్వాతికమ్ శివమ్

ఓం

సమశ్చి నాయః - ఓమ్ సమశ్చియాయః

ఓమ్ సమ శ్చి నాయ

పాట :

స్వాగతమమ్మా శామ తల్లి
స్వాగతమమ్మా సవరన తల్లి స్వాగ
నీ దీవనలే మాకు నిండుగా
నీ శోభలలో శాంతి వండగా
అడుగు జాలందైక మత్స్యమున
నడిచెదమమ్మా కాళామతల్లి

స్వాగతం -

స్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
నీవద నేవలే మాకు దీక్షగా
నీ చిరు నవ్వులే మాకు రక్షగా
నిరతము నిన్నే మదిలో నిలుపుచు
వృద్ధియించెదము చల్లని తల్లి

స్వాగతం -

సుస్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
వాణివీణా స్వర రాగిణినై
వరమాధుర్య విమోహన గుణివై
సవరన రంజన నాట్య భంగిమల
పొంగుచు పొరలే భువన మోహిని

స్వాగతం -

సుస్వాగతం - స్వాగతం - సుస్వాగతం
స్వాగతం - సుస్వాగతం

కవిత , పం. ఎ. కామ అండ్ డి. ఆర్. మోహన్

అ గ్గి రా ము డు

మొదటిరంగం ప్రారంభం

(అది విజయేంద్ర భూపతిగారిభవనంలోహాళగది. ఉన్నత కుటుంబీకుల గృహాలంకరణతో ముచ్చటగా అలంకరించబడి వుంటుంది ఎడమవైపుగా బయటికి ఒక వాకిలి, కుడివైపుగా లోనికి ఒక వాకిలి, వెనుకగా లోనికి యింకొక వాకిలి ఉన్నాయి. వెనుక వాకిలివక్క-గా మేడమీదికి మెట్లు అమర్చబడి వుంటాయి. గదిమధ్యగా సోఫావుంది. బయటి వాకిలివయిపు టేబుల్ వుంది. దానిమీద రేడియో, టెలిఫోను, వక్రీకలు ఆలారంగడియారం వగైరా ఉన్నాయి, రేడియోమీద పూలకుండి వుంది లోని వాకిలివైపు చిన్న టేబుల్ వుంది. దానిమీద గజాకూడా, గజాగ్లానులు ఉన్నాయి.)

(తెరలేచింది)

(లోపట్నంంచి అనిత హాషాదుగా కూవిరాగం తీస్తూ ప్రవేశించింది. ఆమెచేతిలో వక్రవర్తిఫోన్ వుంది. అనిత పొటపొడుతూ కాన్స్ చేస్తుంది.)

(పాట:- 1)

(అనికపాట)

(పాట పూర్తయింది. లోపల్నుంచి విజయేంద్ర భూపతి ప్రవేశించాడు.)

విజ: అనితా!

అని: ఏం మామయ్యా?

విజ : చాలా హుషారుగా కన్పిస్తున్నావ్ .... ఏమిటమ్మా విశేషం?

అని : ఏమీలేదు మామయ్యా.

విజ : ఆ...నాకు తెలుసులే. మీ బావ కలలో కన్పించి మారాంచేసుంటాడు:

అని : పో మామయ్యా.

విజ : నాకు తెలుసుమ్మా. చక్రవర్తం చే నీకు సంచప్రాణాలు. శువ్వన్నా వాడికి అంతే.

అని : మామయ్యా!

విజ : అమ్మా!

అని : బావ ఎప్పుడొస్తాడు?

విజ : వస్తాడు.

అని : అదే..... ఎప్పుడొస్తాడు అని?

విజ : వస్తాడమ్మా. చదువు పూర్తిచేసుకొని, క్యాన్సర్ నెప్తలిషుగా పట్టాపుచ్చుకొని మరీ వస్తాడు. చూడమ్మా అనితా! వాడికోసం నువ్వు తాపత్రయపడుతున్నావని నాకు తెలుసు. అంతమాత్రాన పరుగెత్తుకు రావడానికి వాడు విజయవాడలో ఉన్నాడా, విజయ నగరంలో ఉన్నాడా? వాడున్నది ఆమెరికాలో?

అని : (బరువుగా విట్టార్చింది)

విజ : అనితా! నీకేగదు .. వాణ్ని చూడాలని నాకూ తాపత్రయంగానే ఉంది. వాడి రాకకోసమే నేనూ ఎదురుచూస్తున్నాను.

అని : మామయ్యా!

విజ : నా పరిస్థితి నీకు తెలియనిదా అనితా! గుండెజబ్బుతో ప్రతిక్షణం మృత్యువులో పోరాడుతున్నవాడి, ఏ క్షణంలో నా ఆయువు పరి

నమా వమై, ఆత్మ ఈ దేహన్నివీడి పరమాత్మలో లీనం అవుతుందో చెప్పలేను.

అని : (అడుర్గాగా) మామయ్యా!

విజ : అవునమ్మా. నా జీవితం గాలికి రెవరెవలాడే చిన్నారి దీపం లాంటిది. నా ప్రాణజ్యోతి ఆరిపోయేలోగా నిన్నూ, పెదబాణును ఒకింటి వాళ్ళనుచేసి కళ్ళారాచూసి, నా బాధ్యతను నెరవేర్చుకొని వెళ్ళిపోవాంని నా కోరిక.

(బయటనుంచి రవిశాంత్, మురళీధర్ వచ్చారు.)

రవి : అయితే అనితవివాహం అన్నయ్యతో నిర్ణయించారన్నమాట.

విజ : అవును.

రవి : నాన్నా.... నేను అనితను ప్రేమిస్తున్నాను.

విజ : అయి!

రవి : అవును. ప్రేమించడం తప్పుకాదనుకుంటాను.

అని : నేను నిన్ను ప్రేమించడం లేదు చినబావా!

రవి : అనితా!

అని : అవును. నేను ప్రేమిస్తున్నది, ఆరాధిస్తున్నది పెదబావను.

రవి : విజంగానా;

అని : అవును.

విజ : అనిత ఆబద్ధం చెప్పడంలేదు. తన పంచప్రాణాలు చక్రవర్తి మీద పెట్టుకున్నది.

రవి : నా పంచప్రాణాలు అనితమీద పెట్టుకున్నాను.

విజ : చినబావా! మీ అన్నయ్యకు అనితకు వివాహం జరిపించాలనేది మీ అమ్మ అంతిమ కోరిక.

రవి : నాన్నా!

విజ : అవును రవిబాబు మీ అమ్మ మరణానంతరం ఈ చిన్నకోరిక కోరింది. నేను మాటిచ్చాను.

మూర : అలాగని పోయినవారి కిచ్చిన మాటకోసం బ్రతికున్నవారిని బాధ పెట్టడం ధర్మంకాదు మామయ్యా.

విజ : ముఠాశీథర్.

మూర : అవును మామయ్యా.

విజ : ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?

మూర : మామయ్యా! చెల్లాయనీ రవిబాప మనసానా ప్రేమించాడు.

అని : అన్నయ్యా.

మూర : అవునయ్యా. నీమీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుచున్నాడు. నువ్వే తన జీవనజ్యోతిగా యెంచి మురిసిపోతున్నాడు.

అని : ఆఁ

రవి : ఏం అనితా, నిన్ను ప్రేమించడం నేరమంటావా?

అని : అదికాదు బావా! మరి... మరి.....

రవి : నీ ప్రేమకు అర్హు డ్ని కాదంటావా?

అని : అదికాదు బావా! నువ్వు ప్రేమించడం తప్పని అనడం లేదు. నన్ను ప్రేమించేముందు నా మనస్సు తెలుసుకోవడం నీ ధర్మం.

రవి : అనితా!

అని : అవునుబావా. నేను మనస్సు రీతిగా ప్రేమిస్తున్నది పెదబావనే. పెదబావే నా జీవనయాత్రలో తోడునీడ. ఆ నిర్ణయం నేను ఏనాడో చేసుకున్నాను.

విజ : విన్నావా రవిబాబు.

రవి : విన్నానునాన్నా. అనితను నేను ప్రేమించానేగాని, ఆమె ప్రేమను పొందలేకపోయాను. విజంగా అన్నయ్య అదృష్టవంతుడు ఈ సుగుణాలరాశిని తన అర్థాంగిగా అందుకోబోతున్నాడు.

అని : బాధపడుతున్నావా బావా!

రవి : బాధ! (నవ్వాడు)

అని : బావా!

రవి : లేదు అనితా! నీ అదృష్టానికి అనందిస్తున్నాను. నిజానికి నీకు అన్నివిధాలా తగినవాడు అన్నయ్యే. అదీగక నన్ను అమ్మ కిచ్చినమాట శృధా కాకూడదు.

విజ : చినబాబూ!

రవి : అవునునాన్నా! పరలోకంలోనున్న అమ్మ అత్త బాధ పడకూడదు.

విజ : బాబూరవీ! నీ మనసు అమృతకంఠంతో సమానం. మీ అన్న దమ్ముల అన్యోన్యమనురాగాలు కలికాలం శాశ్వతంగా వర్ధిల్లాలి.

రవి : మీ కోరిక నెరవేర్చమని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాను నాన్నా.

అని : మాటల్లో మర్చిపోయాను. మామయ్యా! మీరు మందుతీసుకునే వేళయింది.

విజ : అవునమ్మా.... నేనూ మర్చిపోయాను, పదమ్మా .. తరిపిడ్డవు గానీ,

(అనిత విజయేంద్ర భూపతి లోనికి వెళ్ళారు.)

రవి : (బరువుగా నిట్టూర్చి బయటకు వెళ్ళబోయాడు.)

ముర : బావా!

రవి : (ఆగాడు) ఏమిటి బావా!

ముర : వూ... గద్ద కష్టపడి సంపాదించుచున్న ఆహారాన్నికా? తన్నుకు పోయింది.... వానం!

రవి : అంటే:

ముర : పిచ్చిబావా! ఆహారాన్ని పోగొట్టుకున్న ఆ పక్షి, క్షణకాలం బాధ పడి, చిట్టి ఆహారస్వేషణలో మునిగిపోతుంది. కాని నువ్వుమన సాగా ప్రేమించిన అపితను పోగొట్టుకొని జీవితాంతం బాధపడే దురదృష్టవంతుడవు వయ్యావు.

రవి : బావా!

ముర : కాదంటావా?

రవి : కాదు.

మూర : అనిత వియోగబాధ నీకు ... తావా?

రవి : బాబా ... ఎందుకూ?

మూర : అనిత నిరాకరణ దీనిలో భాగం కలిగించటంలేదు.

రవి : ఎందుకు బాబాబాధ తను మనసారా అన్నయ్యను ప్రేమించింది,
అన్నయ్యగూడా అనితను ప్రేమించాడు. వారిరువురూ భార్య
భర్తలు కావడం తర్కం.

మూర : తర్కంకాదు నీ తర్కం.

రవి : బాబా:

మూర : నీ ప్రేమ పవిత్రమైనది. నుకున్నాను గాని, పాలిపోంగులాంటిదని
ఇప్పుడు తెల్సింది.

రవి : బాబా:

మూర : అవును రవిబాబు. తను మనసారా ప్రేమించిన బాధది మరొకరి
భార్య కావడం చూస్తూ చూస్తూ ఏమగడూ సహించలేని సంఘ
టన, మీనమున్నవాడు రోషమున్నవాడు సహించడు ... సహించ
లేడు ... అదే నిజమైన ప్రేమకు అర్థం.

రవి : ఇంతకూ ఏమిటి మన్ననేడి?

మూర : లోకమే జాబ్బి తెలియజేస్తున్నది. నిజంగా మమ్మ మా చెల్లెల్ని
ప్రేమిస్తున్నా వాడివంటే, అమెకోనం అమెపోదుకోనం నీ
ప్రాణాన్ని నైతం భరించేయడానికి వెనకాడేవాడివి కావు.

రవి : మురళీధర్.

మూర : అవును, ఈ లోకం యావత్తు ఏకమై ఎదురెవర్నినగూడా ఎది
రించి ... చెల్లెలి మెడలో తొట్టేవాడివి.

రవి : అలాగని.... కన్నతండ్రి మాట కాందన్నమంటావా? అమ్మ
మాటకు అడ్డుపడి అమె ఆత్మను తోట పెట్టమంటావా? శేవలం
నా స్వార్థంకోసం అటు అన్నయ్యను, ఇటు అనితను బాధపెట్టి
వారిదృష్టిలో శతృవును కావడం నాకిష్టంలేదు.

మూర : రవిబాబు!

రవి : నో..... అలా జరగడానికి వీలేదు.

ముర : బావా:

రవి : అవును బావా. పరిశ్రమపైను స్వార్థాన్ని కోరిన, అన్యాయ, అనితల నుండికోసం నా ప్రేమలేగాదు, అవసరమైతే నా జీవితాన్నే త్యాగం చేస్తాను.

ముర : త్యాగమూర్తివి. (వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.)

రవి : బావా: ఒక ఆడదాని శరీరం కోసం ప్రకారత శాంతి వివాసమైన మా కుటుంబంలో కలకలు రేగడానికి వీలులేదు. కంటికి రెప్పలా కాపాడుతూ నా క్షేమాన్ని కోరి కంట్రీమాని తిరస్కరించలేను. నా సహధర్మచారిణిగా ఆ దైవం ఎవర్ని ప్రాసాదో ఆమె నాకు దక్కుతుంది వస్తాను.

(చరచరా తోచికెళ్ళాడు)

ముర : డామిట్ .... కథ అద్దం తిరిగింది.

(బయటపైంటు డాక్టర్ అనంద్, లాయర్ చంద్రం ప్రవేశించారు. అనంద్ చేతిలో మెడిసిన్ బ్యాగ్ ఉంది.)

అనం : హలో మురళీధర్.

చం : ఏమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నట్టుగానా?

ముర : పక్షి పంజరాన్నుండి యెగిరిపోయే లాగా ఉంది

అనం: ఏమంటున్నాడు రవికాంత్?

ముర : మనస్థానంతా తాడుమాడు చేశాడు

చం

: అః

అ

ముర : అవును. మా పెదబాస చక్రవర్తి...నేడో రేబో కాస్సర్ పెప్పర్ లిస్టుగా సర్టిఫికేట్ పొంది ఇండియాను తిరిగివస్తాడు. ఈ లోగా మా చెల్లెలు అనితను మా చివరబాస రవికాంత్ కట్టబెట్టి, అతన్ని నా చేతి కిందొమ్మిగా మార్చి అస్త్రీకి స్వాసంత్రాధిపత్యం పొందాలనుకున్నాను. ఆ స్థానంతా రవి సర్వనాశనం చేశాడు.

చం : ఎందుకవి?

ముర : రవి అనితను పెళ్ళిచేసుకోవానికి అంగీకరించలేదు.

చం : అలా

అనం : ఐంగదబొమ్మలాంటి పిల్ల.

చం : అప్లాను కాదన్న రవిగూడా ఒక మగాడేనా?

అనం : కాక్కిరయ్యాసిర్ నోటికందింది రుచి మాడమంటే వాంతివేసుకునే రోగిష్టిలా వున్నాడే.

చం : చీ చీ.....

అనం : అలా... చక్రవర్తినే మీచేతి కి ఒక బొమ్మగా పూరిస్తే....

ముర : అది అంత సులభంగాదు.

చం : ఏం?

ము : మక్కెలు విరగతంకాదు.

అ : అమ్మో.

ము : పెద దావ రవిదాసులాంటి అమానుకుడు గాదు. కాతాంతకుడు....
అవులిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టే రకం. అతని ముందు మన ఆటలు సాగవు.

అ : అయితే ఏం చేదాము?

చం : అతను ఏం చేద్దాం?

ము : మనిషి మనిషిగా బ్రతకాలంటే సమాజంలో గౌరవాన్ని, సుఖాన్ని
బొందాలంటే ముఖ్యంగా కావాల్సింది డబ్బు. దాని కోసం ఏమైనా
చెయ్యాలి. అవసరమయితే తలకాయలే నరికాలి,

చం : అమ్మ వాడోయ్.

అ : ఏమిటయ్యా మురళీదత్.... తలకాయలంటే పొరకాయలను
కున్నావా?

ము : భయపడకండి మనం పుట్టుకతో దరిద్రులం.... అలాగని దరి
ద్రంలో బ్రతకలేం— దరిద్రాన్ని పొందోలి కలకాలం సుఖంగా
బ్రతకాలంటే, అదున్న మనుష్యుల్ని తల సరకక తప్పదు,

చం : అవును.

అ : అదీ నిజమే.

ము : చూడండి ఫ్రెండ్స్ — ఈ మూడు సంవత్సరాలుగా మనం దొంగ
నోట్లు ముద్రించి కోటికొద్దలం కావాలని ఎన్నో ప్రయత్నాలు
చేశాం. మన ప్రయత్నాలకు ఫలితంగా అచ్చయంత్రాన్ని, వంద
రూపాయల కాగితాలు ముద్రించే బ్లాకులు వంద నోట్లు అచ్చు
పేశాం, కొన్ని వేల రూపాయల నోట్లు చెలానుజీ చేశాం.

చం : అవును.... మొత్తం యాభై వేల రూపాయలు నోట్లు మార్పాం.

అ : అవును.

ము : మనం మార్చిన నోట్లు మన పెట్టుబడికే చాలలేదు. ఇంతలో ప్రభు
త్వం మన చర్యలను కవిపెట్టి సి.ఐ.డి.లను పంపించింది.

ఫలితంగా అచ్చయంత్రాన్ని, ముద్రించిన నోట్లకట్టలను తగుల
బెట్టాం.

చరి : అవును మన కష్టానికి ప్రతిఫలం దక్కలేదు.

ము : ప్రభుత్వం దక్కకుండా చేసింది. కోటికొద్దలం కావాలనుకున్న
మన ఆశ ఆశలాగే మిగిలిపోయింది.

అ : అది మన అదృష్టం.

ము : వీలులేదు— మనం దురదృష్టవంతులం కావడానికి వీలులేదు.
ఒక మార్గాన ముళ్ళకంచెలు వుంటే మరొక మార్గంలో పయనించ
డం నేర్చుకోవాలి.

చం : అంటే?

ము : సూ మామయ్య.... విజయేంద్ర భూపతి కోటికొద్దడు — కొన్ని
కోట్లకు వారనుడు. తనయావదాన్ని ఇద్దరుకుమారులననమానంగా

పంచి యిస్తాడు. రవిబాబుకు మా చెల్లెలనిచ్చి పినాహం చేస్తే
అస్తికి అనిత అధికారిణి అవుతుంది, రవిబాబును గుట్టచప్పుడు
కాకుండా మట్టుపెట్టి అనితను అస్తికి సర్వాధికారిని చెయ్యాలను
కున్నాను,

అ : అః! మీ చెల్లెలి మాంగళ్యాల్ని తెంచి వెయ్యాలనుకున్నాకా?

ము : అవును.... అన్నయినా చెల్లెలయినా మట్టుపెట్టక తప్పదు. ఏమో
గంలో నున్న అనితను కీలుబొమ్మగా మార్చి అడించాలను
కున్నాను కాని,

చం : రవిబాబు మీ ప్లానంతా సర్వనాశనం చేశాడు.

ము : అవును.

(లోపల్నుంచి విజయేంద్ర భూపతి ప్రవేశించాడు.)

అ : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

వి : గుడ్ మార్నింగ్

చం : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

వి : వెరీ గుడ్ మార్నింగ్ లాయర్ చంద్రశేఖరంగారూ! మిమ్మల్ని
నేనే పిలిపించాలనుకున్నాను. సమయానికి

చం : ఏమిటో విషయం

వి : ఆ విషయాన్ని మనం ఏకాంతంగా చూడాలి.

అ : మీ ఆరోగ్యం ఎలా వుంది?

వి : మీ హస్తానాసి అమూల్యం— మునుపటికన్నా నా ఆరోగ్యం
మెరుగుగానే వుంది.

అ : వెరీ గుడ్.

(అనందు వైత సోడపుకో విజయేంద్ర భూపతిని వరీక్షించాడు
నాడిని చూశాడు.)

అ : వెరీ గుడ్— ఆ మందునే కంటిన్యూ చేయండి. రేపు కొత్త
మందులు రాస్తాను.

వి : ఆ లాగే

(డాక్టర్ అనందు మెడిసిన్ క్యాగులోంచి సిరంజి తీసి. ఇంజక్షన్ బాటిల్ తీసి మందు ఎక్కించి, భూపతి చేతికి ఇంజక్షన్ ఇచ్చాడు.

అ : పేళకు మందు తీసుకోవడం మరచిపోవడం.

వి : నేను మర్చిపోయినా మా అనిక మర్చిపోడు.

అ : రాత్రిళ్ళు బాగా నిద్రపడుతోందా.

వి : ఆహా.....

అ : వెరీగుడ్ — (సిరంజి, బాటిల్ క్యాగులో పెట్టుకొని) వెళ్ళొస్తాను.
(క్యాగు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

వి : మురళీం.

ము : ఏమిటి మామయ్యా.

వి : పది నిమిషాలు లాయర్ చంద్రశేఖర్ గారితో మాట్లాడాలి.

ము : (బయటికి వెళ్ళాడు)

వి : కూర్చోండి లాయర్ గారూ.

చం : (కూర్చున్నాడు.)

వి : నేను చెప్పిన ప్రకారం వీలునామా తయారుచేశావా.

చం : చిత్తం (కోటు జేబులోని వీలునామా తీసి చూచాడు,
(విజయేంద్ర భూపతి వీలునామా తనలో చదువుకుని సంతకంచేసి చంద్రానికిచ్చాడు.

వి : అవకాశం చూసుకుని వీటిని రిజిష్టర్ చేయించండి.

చం : చిత్తం — భూపతిగారూ, నాదొక చిత్తం అనుమానం

వి : నాకు తెలుసు మీరేమడగాలనుకుంటున్నారో,

చం : అవును. మీలో యింతటి పక్షపాతబుద్ధి ఏర్పడటానికి కారణం ఏమిటో ఎంత వెదికినా కన్పించడంలేదు.

వి : లాయరుగారూ.

చం : మన్నించండి నా సాహసాన్ని. పెదబాబు చక్రవర్తి — తన బాబు అవికాంత్... ఇద్దరూ మీ రక్తాన్ని పంచుకునే పుట్టిన మీ

ప్రతిబింబావే ఇరవై కోట్ల విలువగల మీ యావదాస్తి. న నంగా
వంచడం న్యాయం, అలాకాకుండా... ఈ వీలునామా ప్రకారం.

వి : లాయరుగారూ.

చం : మీ ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో తలదూర్చటం భాష్యం కాదని
నాకు తెలుసు, కాబి, నేను మీ శ్రేయోభిలాషిని. రేపటిరోజున
ఇదేమిటని మీ కద్దరు కొడుకులు అడిగితే నేను ఏం చెప్పాలి.

వి : అదా మీ సంశయం.

చం : అవును సార్,

వి : లాయర్ గారూ: ఈ రహస్యాన్ని కొంతకాలం రహస్యంగానే
పుంచటం మంచిది.

చం : అలాగే: వస్తాను [వెళ్ళబోయాడు]

వి : ఆగండి.

చం : [ఆగాడు]

వి - లాయర్ గారూ, రెక్కలు రాని పక్షి కూడా మీ పాదాల ముందు
వాలితే మీరేం చేస్తారు.

చం - అయ్యోపాపమవి జా: తలిచి గూటికి చేరుస్తాం.

విజ : దానికొక గూడంటూ లేకపోతే... ?

చం : రెక్కలు వచ్చేవరకూ ఆహారం వడేస్తాం... ఆ తర్వాత....

విజ : తన భవిష్యత్తును వెతుక్కుంటూ ఆ పక్షి కూడా పక్షిగామారి
ఎగిరిపోతుంది.

చం : అంటే:

విజ : అర్థంకాలేదా లాయర్ గారూ. రవికాంత్ నా పాదాలముందువాలిన
రెక్కలురాని పక్షికూడా. అతని గూడేదో తెలియని స్థితిలో
నా గూటికిచేరాడు. రెక్కలు వచ్చేవరకు పెంచాను. నా బాధ్య
తగా చదువు చెప్పించాను. మనిషిగా తీర్చిదిద్దాను.

చం : అంటే .... రవిబాబు...

విజ : నా బిడ్డగాదు.

చం : ఏమన్నాడు? రవికాంత్ మీ కన్నబిడ్డకాదా,

విజ : కాదు.

చం : ఓ .... ఐసీ,

విజ : అవును లాయర్ గారూ. నునూరు యరవయిన పత్నీదాలకు పూర్వం నేను నాభార్య హైదరాబాద్ నుంచి విజయవాడ వస్తున్నాను. కోదాడగ్రామం దాకే సమయానికి చీట్లు కమ్ముతున్న యి నా భార్య ఒడిలోనున్న ఐదేళ్ళ పెదబాబు మంచి నీళ్ళు కావాలని అడిగాడు. దూరాన బావి ఉండటం చూచి డ్రైవర్ టాక్సీ అపాడు. నాభార్య పెదబాబును తీసుకొని మంచి నీళ్ళు త్రాగించడానికి బావి దగ్గరకు వెళ్ళింది. నేను టాక్సీలో కూర్చుండినాను. వదిలిముషాల తర్వాత తిరిగివచ్చిన నాభార్య చేతులలో పెదబాబులేడు.

చం : మరి ....?

విజ : పెదబాబుతోబదులు కళ్ళు తెరవని పసికందు ఉన్నాడు. బావినమీ పం లో ఆ బిడ్డ దొరికాడని, తన తీసుకొచ్చానన్నది నా భార్య. పరిస్థితి నా కర్తమైంది. ఎవరో కామోద్రేకంలో కాలిజాగిన అడవి తన పాపానికి రూపాన్ని వ్రసాదించి, తన బిడ్డగా లోకంముందు నిలబెట్టలేక, పసికందు ప్రాణం తీయడానికి ఆ మాతృహృదయం అంగీకరించక అలా వదిలి వెళ్ళిపోయిందని నిర్ణయించుకున్నాను.

చం : అలాగా.

విజ : ముక్కుచచ్చలారవి ఆ పసికందును ఒంటరిగా వదిలివెళ్ళలేక నా భార్య, తన రెండవ కూమారుడుగా భావించి మా నివాసానికి చేర్చింది. అనాటినుండి రవికాంత్ గా పేరుపెట్టి నా బిడ్డగా పెంచి లోకం ముందుంచింది.

చం : అదా విషయం?

విజ : అవును లాయర్ గారూ. రవికాంత్ నా కన్నబిడ్డకాదు, వార కంతో సంబంధం లేనివాణ్ణి అ స్తికి వారనుడి చేయలేక యావదా స్తి

పెదబాబు చక్రవర్తి పేరవ్రాశాను. నాకార్య ఒడిలో రెంతవ
దిడ్డగా పెరిగినపుణ్యానికి పలితంగా రవికాంత్ పేర యాభయవేలు
తరీదుగల విమ్మతోట మాత్రమే వ్రాసాను..... లాయర్ గారూ.

చం : సార్.

విజ : ఈ ఏలునామాలో నాదిడ్డ రవిష్యత్తు దాగివుంది. దాన్నినమ్మి మీ
జేతులలో పెడుతున్నాను. నేను పోయిన తర్వాత దీన్ని పెద
బాబుకు అందజేయండి. అంతవరకు దీన్ని మీ దగ్గరే ఉంచండి.

చం : అలాగే సార్.

విజ : మరొక్కమాట.

చం : ఏమిటది?

విజ : మీమీద నాకు నమ్మకముంది. అందుకే ఈ రహస్యాన్ని తెప్పాను.
ఈ రహస్యాన్ని మీ అంతరంగంలోనే దాచుకోండి. ఎలాంటివరి
స్థితిలోను రవికాంత్ నాదిడ్డ కాదనేవిజాన్ని బయటికిరానివ్వకండి.

చం : అలాగే భూపతిగారూ, ఈ రహస్యాన్ని నా కడుపులో దాచు
కుంటాను.

విజ : చాలా సంతోషం.

(లోపల్నుంచి రవికాంత్ విరుత్సాహంగా నూటకేస్ తీసుకొని
వ్రవేళించాడు)

విజ : రవికాంత్.

రవి : ఏమిటనాన్నా?

విజ : వ్రయాణమా?

రవి : అవును నాన్నా.

విజ : ఎక్కడికి?

రవి : నా గమ్యస్థానానికి.

విజ : అంటే?

రవి : నా ఆత్మకు రూపాన్నిచ్చి ఈ భూమిమీద కడేసిన నాకన్నవారిని
వెతుక్కోదానికి.

విజ : (నిర్ఘాంతపోయి) బాబూ.

రవి : నీనాన్నను నానాన్న. మీరు లాయర్ గారితో చెప్పినంతా విన్నాను. నేను మీ కన్నబిడ్డను కాదని తెలుసుకున్నాను.

విజ : రవిబాబూ!

రవి : లాయర్ గారూ, నేనెంత దురదృష్టవంతుడో చూశారా. నిత్యం ప్రేమానురాగాలు అందించిన ఈ పుణ్యమూర్తి నాజన్మ కరకు లని మురిసిపోయాను. ఈ పుణ్యమూర్తి కన్నబిడ్డగా పుట్టినందుకు దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను. అదంతా అబద్ధమని తేలింది.

విజ : రవిబాబూ!

రవి : నాన్నా, (ఏడుస్తూ) దేవుడికి దయలేదు నాన్నా. నన్ను మీకొడుకు గానే పుట్టించగూడదా?

విజ : బాబూ!

రవి : నాన్నా ... (కాళ్ళమీద పడి) నాన్నా. (ఏడుస్తాడు)

విజ : (రెండుభుజాలు పట్టుకుని లేచి) బాబూ! (గుండెలకు హత్తుకు న్నాడు.)

రవి : వస్తాను నాన్నా.

విజ : ఒద్దురవి .... నువ్వెక్కొద్దు.

రవి : నాకీ ఇంట్లో స్థానం లేదునాన్నా.

విజ : వుందిబాబూ ... నీకు ఇంట్లోనేగాదు, నా మనసులోగూడా స్థాన ముంది. నువ్వు నా బిడ్డవేనానాన్న ... నువ్వు నా బిడ్డవే.

రవి : కాదు... నేను మీ బిడ్డనుకాదు... నాకా అదృష్టంలేదు.

విజ : లేదుబాబూ ... నువ్వు నా బిడ్డగానే పెరిగావు. లోకం ముందు నా బిడ్డగానే విల్పావు.

రవి : నాన్నా!

విజ : అవునుబాబూ. విన్ను అర్థం చేసుకున్నానురా. నామీద నువ్వు పెంచుకున్న ప్రేమానురాగాలు అర్థం చేసుకున్నాను. నువ్వు నా

బిడ్డవేనాన్నా, నా బిడ్డవే. నవ్వు అన్నయ్య నా రెండుకళ్ళులా,
లాయర్ గారూ.

చం : సార్,

విజ : ఆ వీరునామా చించేయండి.

చం : సార్,

విజ : అవును చించేయండి. చక్రవర్తి, రవిబాబు నాకొద్దయి బిడ్డలు. అస్త్ర
సమానంగా నందుతూ కొత్త వీరునామా వ్రాయండి.

చం : అలాగే. (వీరునామా చించేకాడు)

విజ : అరగంటలో వీరునామా వ్రాసి సట్టుకురండి. సంతకం చేస్తాను.

రవి : ఒద్దుకన్నా... నా కెండుకీఆస్తి ... యింతకాలం నువ్వే నాకన్న
తండ్రిగా యెంచి, అంతు తెలియని ప్రేమ పెంచుకున్నాను. ఆ
ప్రేమానురాగాలు శాశ్వతంగా ఉంటే అంతేవాలి.

విజ : కాదుబాబూ. స్వార్థంతో నీ కన్యాయం చేయబోయాను. యింతతో
దైవం నాకళ్ళు తెరిపించాడు. కన్నబాడేగాదు, పెంచినబాడగుడా
కొడుకేనని తెలుసుకున్నాను. దర్శంగా, న్యాయంగా అస్త్ర మీ
యిద్దరికీ చందాలి. లాయర్ గారూ! వీరునామా తయారుచేయండి.

చం , అలాగే సార్ .

విజ : పదబాబూ. లోపలికి పద.

(రవికాంత్ సూట్ కేస్ తో లోపిల్లోడు. విజయేంద్రభూపతి వెను
కగవెళ్ళాడు.)

(చంద్రశేఖర్ జేబులోని పాకెట్ టేపరికార్డ్ బయటికి తీసి దాని
పంకమాసి ఒకటంగా నవ్వాడు.)

(బయట నుంచి మురళీధర్, ఆనందు వచ్చారు. మురళీ చంద్రం
చేతిలోని టేపరికార్డ్ తీసుకున్నాడు.

చం : [ఉలిక్కిపడి] అ... అది.... అది....

ము : ఏమిటో నాకు కాగా తెలుసు

చం : మురళీధర్.

ము : అవును చంద్రం— మామయ్య చెప్పిన రవికాంత్ ఏమిట ఈ స్వాన్ని రవి పాకెట్ లేవు రికార్డులో లేదు చేశావు అవునా?

చం : అవును.

ము : దీనితో నాకు చాలా పనివుంది.

చం : అంటే,

ము : చక్రవర్తి నేడోరేటో చూస్తాడు. మా అనితకు తర్త అవుతాడు తాళికట్టిన మూడవరోజున హవీమూన్ కు బయలుదేరుతాడు. ఇంతలో యాక్సిడెంట్ జరుగుతుంది.

చం : అఁ.

ము : ఆ యాక్సిడెంట్ లో చక్రవర్తి కాళ్ళతంబుగా తోకానికి దూరమవుతాడు. అస్తి యావత్తు మా చెల్లాయ్ అనిత వరమవుతుంది అనిత నా చేతిలో కిలుబొమ్మవుతుంది. 899-5132

చం : అస్తి యావత్తు నీకు దక్కుదు.

GAR

ము : ఎందుకని?

చం : రవికాంత్ బ్రతికే ఉన్నాడు. 10-00

ము : పున్నా విప్రయోజనం రవి లేవ్ రికార్డులోది మామయ్య ఫేట్ మెంటు చాలు. అతడు అస్తికి వారసుడు కాడని విరూపిణచానికి

చం : మరి వీలునామా? ACNO. 15260

ము : మాయమవుతుంది.

అ : భూవతిగారు బ్రతికున్నంత వరకూ మీ ఆటలు సాగవు.

ము : అయితే భూవతిగారిని భూమ్మీద ఉండనివ్వం.

అ : నీ స్లాను.

ము : మన క్షమం కోసమే. (తేజులును సమీపించి, తెలిపాను రిసీవర్ ఎత్తి నెంబర్ డయర్ చేశాడు) హలో— యస్.... మురళీధర్ హియర్.... అఁ... బలరాంను ఒకసారి పిలివండి.... [కొన్ని

క్షణాల తర్వాత) బాలో బల ... నేను మురళీదర్శి సీతో
చాలా ముఖగ విషయం మాట్లాడాలి... స్క్రెట్.... యస్....
యస్... బిజినెస్... త్వరగా రావాలి... ఇంటి దగ్గరే ఉంటాను.
ఒకే... (సీవర్ పెట్టెగడు]

అ : బలరాం గుండెలుతీసిన బంటు.

చం : రక్తపిపాసి.

అ : మత్స్యదేవత మరోరూపం.

అ : వాడితో మనకేం పని :

ము : వివరాలు మీకే తెలుస్తాయి. నేను చెప్పినట్లు మీరు నడుచుకోవాలి
ఇది బాస్ ఆర్డర్. ఆర్డర్మెండా కాదంటే మీ తలకాయలు ఎగిరి
పోతాయి. ఆర్డర్మెండా?

అ : వూ—

చం : బాస్ ఆర్డరు కాదంటే నూకలు చెల్లి సత్తే.

ము : కమాన్... బలరాం రావటానికి అరగంట వట్టవచ్చు— ఈలోగా
బాస్ను కలుసుకుందాం.

(మురళీదర్శి: చంద్రం, ఆనందు బయటికి వెళ్ళారు)

(కొన్ని క్షణాల తర్వాత బయటనుంచి పోస్టుమేన్ కేక వినిపిం

చింది)

పో : [బయటనుంచి] సార్: టెలిగ్రాం.

అనిత: [లోపలనుంచి వచ్చింది]

పో : టెలిగ్రాం సార్.

[అనిత బయటికేళ్ళి కొన్ని క్షణాలలో టెలిగ్రాంతో తిరిగొచ్చింది.
టెలిగ్రాం ఓపెన్ చేసి తవతో చదువుతుంది. ఆమెతో ఆనంద
రేఖలు వెల్లి పరిసాయి.]

అనిత: ఆఁ. మహా! బావ వస్తున్నాడు. చక్రవర్తి బావ వస్తున్నాడు.
మామయ్యా మామయ్యా, [పీలుస్తుంది]

వి : [లోపలనుంచి వస్తూ] ఏమిటమ్మా? ... సీహదావుదీ

అని . చక్రవర్తిబావ వస్తున్నాడు.

విజ . ఆఁ.... విజంగానా?

అని . అవును మామయ్యా... ఇదిగో తెలిగ్రాం (ఇచ్చింది)

విజ . (తనలో చదువుకు) బాబూ, ఎన్నాళ్ళకు వస్తున్నావు బాబూ! నిన్ను చూడాలని తక్కు కాయలుకాచేలా ఎదురుచూస్తున్నాను. నా ఆశ ఈ నాటికే నెరవేరింది నా హృదయం ఆనంద తరంగాలపై కేలిపోతుంది

రవి . విమిటినాన్నా? (లోపలుంచి వచ్చాడు)

అని . పెదబావ వస్తున్నాడు.

రవి . అన్నయ్య వస్తున్నాడా? విజంగానా?

విజ . అవునుబాబూ, విజంగానే వస్తున్నాడు... ఒరేయ్... ఎల్లయ్యా... మల్లయ్యా... బుల్లెయ్యా...(సిల్పి)... ఎక్కడ చచ్చారా?

రవి . వాళ్ళంతా తోటనడిలో ఉన్నారని వాన్నా.

విజ . అవునవును అమ్మా అనిత, రేపిపాటికి మీబావ వచ్చేస్తాడు... వచ్చేసరికి అన్ని ఏర్పాట్లు జరగాలి. ఎన్నోరకాల పిండివంటలు చేయాలి. ఘనంగా పార్టీ ఏర్పాటుచేయాలి అనితా, వాడికి నేతి గారెలంటే చాలా యిష్టం, అన్నీ మువ్వే స్వయంగా చెయ్యాలి.

అని . చేస్తాను మామయ్యా.

విజ . (తెలిగ్రాం అనితకిచ్చి) ఒరేయ్, ఎల్లయ్యా, మల్లయ్యా, బుల్లెయ్యా, ఎక్కడ చచ్చాడరా (అంటూ బయటికెళ్ళాడు)

రవి . అనితా. ఈవార్త మా ప్రెంట్స్ అందరికీ చెప్పి, రేపు పార్టీకి ఆహ్వానించి వస్తాను. (బయటికి వెళ్ళాడు)

(అనిత ఉత్సాహంగా తెలిగ్రామను ముద్దు పెట్టుకుని సోఫాలో కూర్చుని వచ్చింది)

అని . [పోటోటో చూస్తూ] బావా, ఎప్పుడో ఆరునందత్తురాల క్రితం అమెరికా వెళ్ళావు. ఇంత కాలానికి క్యాన్సర్ పెచ్చలిస్తుగా తిరి

అది . చక్రవర్తిబావ వస్తున్నాడు.

విజ . ఆ..... విజంగానా?

అది . అవును మామయ్యా... ఇదిగో తెలిగ్రాం (ఇచ్చింది)

విజ . (తనలో చదువుకున్న) బాబూ, ఎన్నాళ్ళకు వస్తున్నావు బాబూ! నిన్ను చూడాలని కళ్ళు కోయలుకొచ్చేలా ఎదురుచూస్తున్నాను. నా ఆశ ఈ నాటికి నెరవేరింది నా హృదయం ఆనంద తరంగాలపై తేలిపోతుంది

రవి . విమిటినాన్నా? (లోపలనుంచి వచ్చాడు)

అది . పెదబావ వస్తున్నాడు.

రవి . అన్నయ్య వస్తున్నాడా? విజంగానా?

విజ . అవునుబాబూ, విజంగానే వస్తున్నాడు... ఒరేయ్... ఎల్లయ్యా... మల్లయ్యా... బుల్లెయ్యా... (పిల్చి)... ఎక్కడ చచ్చారా?

రవి . వాళ్ళంతా తోటపడిలో ఉన్నారని నాన్నా.

విజ . అవునవును అమ్మా అనిత, రేపిపాటికి మీదావ వచ్చేస్తాడు... వచ్చేసరికి అన్ని ఏళ్ళాటు జరగాలి, ఎన్నోరకాల పిండివంటలు చేయాలి. పునంగా పార్టీ ఏళ్ళాటుచేయాలి అనితా, వాడికి నేతి గారెలంటే చాలా యిష్టం, అన్నీ సువ్వే స్వయంగా చెయ్యాలి.

అది . చేస్తాను మామయ్యా.

విజ . (తెలిగ్రాం అవతకిచ్చి) ఒరేయ్, ఎల్లయ్యా, మల్లయ్యా, బుల్లెయ్యా, ఎక్కడ చచ్చారుగా (అంటూ బయటికి వెళ్ళాడు)

రవి . అనితా. ఈవార్త మా మ్రెండ్స్ అందరికీ చెప్పి, రేపు పార్టీకి ఆహ్వానించి వస్తాను. (బయటికి వెళ్ళాడు)

(అనిత ఉత్సాహంగా తెలిగ్రాంను ముద్దు పెట్టుకుని గోపాలో కడుము వార్చింది)

అది . [ప్రోడోలో చూస్తూ] బాబూ, ఎప్పుడో ఆరునెలలక్రమం అమెరికా వెళ్ళావు. ఇంత కాలానికి క్యాన్సర్ పెప్పలిస్తుగా తిరి

శం :

విజ :

గొస్తున్నావు. నీమీదే ఆశలు పెట్టుకొని బ్రతుకుతున్నా ఈ మర
 రల్ని గుర్తునట్టగలవా బావా. ఏమో, నువ్వు మారిపోయావేమో
 ఏమైనా అనాటి నీ రూపాన్ని నా గుండెల గుడిలో తదిలంగా
 దాచుకొని ఆరాధిస్తున్నాను. [చెలిగ్రా గుండెలకు హత్తుకుని]
 బావా! [అంటూ తన్మయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుంది]

[ప్రేక్షకులను రంగురంగుల లైట్లన్నీ ఒక్కసారిగా ఆరిపోయి
 జ్ఞానం వెలిగింది]

శం :

విజ :

[దియట్నం చక్రవర్తి ప్రవేశించి వాకిలివద్ద ఆగాడు.]

శం :

విజ :

చక్ర . అనితా.

అని . [కళ్ళుతెరిచి చూచింది]

చక్ర . అనితా.

అని . [లేచి కూర్చోని] ఎవరూ?

శం :

చక్ర . నీలోని ప్రణయరాగాన్ని, మీ ప్రేమకు అనురాగాన్ని, నీగుం
 డెల్లో దాచిన తరంగాన్ని.

విజ :

అని . [నింతగా చూస్తూంది]

చక్ర . ఇంతకాలంగా నా రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నావు గదా! అందుకే
 నచ్చాను! రా అనితా! నాకొగిలిలో చేరి నాలో కదిగిపో. అమర
 సౌఖ్యాన్ని అందించి తవిచిదీర్చుకో. నీదాన కొగిలే నీకు ధూతోక
 స్వర్గం.

విజ :

రవి :

విజ :

రవి :

విజ :

రవి :

విజ :

రవి :

అని . [సంతోషంగా] బావా!

చక్ర . అనితా:

అని . బావా, [అంటూ పరుగెత్తుతల్ని కొగలించుకుంది]

చక్ర . అనితా! [అంటూ గుండెలకు హత్తుకున్నాడు]

అని . బావా.

చక్ర . ప్రేయో.

అని . ప్రేయతమా.

[చక్రవర్తి అనిత గడ్డంక్రింద చేయిపెట్టి ముఖాన్ని పెత్తెత్తి. తన పెదములతో ఆమె పెదములను చుంబించటోయాడు. అనిత పిగుతో దూరంగా వెళ్ళటోయింది. చక్రవర్తి ఆమె చీరకొంగు పట్టుకున్నాడు. చక్రవర్తి పాట పాడతాడు అతనికూడా పాడుతుంది]

[పాట - 2]

[చక్రవర్తి అనితదూయెట్]

(పాట వ్రారయింది. చక్రవర్తి సోపాలో కూర్చున్నాడు. అతని ఒడిలో కలపెట్టి అనిత సోపాలో వదులుంది)

అని . బావా!

చక్ర . వూ.

అని . మన అనురాగం ఇలాగే శాశ్వతం కావాలి.

చక్ర . అవుతుంది.

అని . బావా: [తన్మయత్వంగా కళ్ళు మూసుకుంది]

[చక్రవర్తి మెల్లగాలేచి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

అని . బావా, బావా, బావా, వెళ్ళిపోయిందావా, నన్నొదిలి వెళ్ళిపోతున్నావా. బావా, [కళ్ళు మూసుకనే కలవరిస్తుంటుంది]

[ప్రేజిమీదునన్ని బుల్లెట్లు అరిపోయి రంగురంగుల లైట్లన్నీ వెలిగాయ]

అని . బావా, బావా, ఒద్దువెళ్ళకు. నన్నొదిలివెళ్ళకు [కలవరిస్తుంటుంది]
[బయట్నుంచి మురళీధర్, చంద్రం, ఆనంద్ వచ్చారు.

ముర . అనితా, అనితా!

అని . ఒద్దుబావా, నన్నొదిలి వెళ్ళకు.

ముర . అనితా, అనితా!

అని . బావా, [లేచి కూర్చుంది] బావఏదీ!

ముర . బావా!

అని . అవును, పెదబావ, చక్రవర్తిబావ, ఏదీ!

ముర . ఏదీ! .., అనితా, కలగన్నావా!

అని . కల, అవును, కలే. విజంగా కలే.

మూర , పిచ్చిపిల్ల , పట్టనగలే కలలుగంటున్నావన్నమాట.

అని . అన్నయ్యా, బావవస్తున్నాడు.

మూర . వెదబావే:

శం :
విజ

అని . అవును. (సోఫాలో బెలిగ్రాం తీసి] ఇదిగో బెలిగ్రాం
[యిచ్చింది)

మూర , [కనలో చదువుకొని] ఎంత సంతోషకరమైన వార్త...

అని , వస్తున్నాడు. మాబావ రేపిపాటికి వచ్చేస్తాడు. [ఉత్సాహంగా
గంతులేస్తూ లోనికెళ్ళింది]

శం
విజ
శం
జవి

(నీరియన్ గా చూసి) వస్తున్నాడు, చక్రవర్తి వస్తున్నాడు.

[బెలిగ్రాం ముక్కలు ముక్కలుగాచింపి] పిచ్చిదానా, బావ
వస్తాడు, నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాడు, మూడే మూడురోజులునీతో
కాపురం చేస్తాడు, ఆ తర్వాత, హ్లా, హ్లా, హ్లా, హ్లా.

శం . న్యర్లావికి వెళ్తాడు, హ్లా, హ్లా, హ్లా, హ్లా.

శం

ఆ . మళ్ళీ తిరిగిరాడు, హ్లా, హ్లా, హ్లా, హ్లా.

విజ

[బయటనుంచి బలరాం వచ్చాడు]

[అతన్నిచూచి అందరూ నవ్వు ఆరొడు]

జల . నవ్వు నాలుగు విధాలానష్టం మెడియర్ ఫ్రెండ్స్.

మూర . యస్ .... బలరాం .... కమాన్... కమాన్.

విజ

జల . (ముందుకొచ్చాడు)

రవి

మూర . కూర్చో. (సోఫా చూపించాడు)

విజ

జల . మర్యాదంతో కాకా పట్టాలని ప్రయత్నించకు, స్పృహ కారణం
చెప్పు.

రవి

విజ

మూర . నీతో ముఖ్యమైన పని వుంది.

రవి

జల . నువ్వు ఫోన్ చేసినప్పుడే అనుకున్నాను పని ముఖ్యమైందని.
ఏమిటావని?

విజ

రవి

మూర . అదే ... మరి... మరి ....

జల . నసిగే నాయాళ్ళంటే నాకుమంట. పనిచెప్పు. లేకు నిర్ణయిస్తాను.

ముర . నిలువునా ఒకప్రాణాన్ని తింటుంది.

బిలి . కష్టమైన పనే.

ముర . నీకు గూడానా?

బిలి . అంటే:

ముర . నీ పేరు చెప్పితే పట్టుకురా నీళ్ళు త్రాగవు...అలాంటి నీకుకష్ట
సాధ్యమయిన పనికూడా వుందా?

బిలి . మూర్ఖుడా: పని కష్టమైందన్నానుగాని, నాచేతకాదని అనలేదు.

ముర . రేటు చెప్తావా?

బిలి . సువ్వే చెప్పు.

ముర . పాతికవేలు.

బిలి . చాలా తక్కువ

ముర . మరో ఐదువేలు చేసుకో.

బిలి . ఆయువుతిరిన అధాగ్యుడైనరు?

ముర . మా మామయ్య.

బిలి . ఎవరా మామయ్య

ముర . రాజా నిజయేంద్ర భూపతి.

బిలి . ఓ, కోటిశ్వరుడన్నమాట, మిస్టర్ మురళీధర్ నీప్లాన్ నాకర
మయింది, ఆకాశానికి విచ్చెన వేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నావ్.
వలితం కఠినంగా ఉంటుందేమో.

ముర . ఆ విషయం వీకనవసరం.

చం . నీ పనివరకు నువ్వుగాని.

ఆ . అదే మాకు చాలు.

బిలి . ఓకే, రేటు చాలా ఎక్కువగా వుంటుంది.

ముర : ఎంత?

బిలి . లక్ష.

ఆ : అమ్మ బాబోయ్ లక్షరూపాయలే.

చం : ఒక ప్రాణంబిలువ లక్షరూపాయలా?

బిలి : (వచ్చి) మైడియర్ హార్ ఫెల్స్. అది అతిసామాన్యరీ ప్రాణం కాదు. కోటీశ్వరుడి ప్రాణం. వానివెనుక కొన్ని కోట్ల యువగళ అస్తివుంది. పోయేవాడి అస్తివిబట్టి వుంటుంది వాడి ప్రాణంవిలువ ఏమంటావ్.

ముర : ఇటీవ్ టూ మచ్.

బిలి : వస్తాను (వెళుతుంటాడు)

ముర : ఆగు.

బిలి : ఏఁ

ముర : నీ కోరిక ప్రకారం అక్షరూపాలు యిస్తాను. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా పని జరగాలి.

బిలి : ఆ విషయాన్ని గురించి నీకు భయంలేదు. చీకటివ్యవహారాలు మునుగులో చేయడం నా అలవాటు.

ముర : (కోటుజేబులోంచి డబ్బుతీసి) యింద అడ్వాన్సు, పదివేలు. (యిచ్చి) పని ముగిసినతర్వాత ఓగతా పైకం.

బిలి : ఓకే...వస్తాను... ఆలస్యం అమృతం విషంఅన్నాడు. ఈ రాత్రికే పని ముగిస్తాను.

ముర : ఓకే.

బిలి : బై బై... (వెళ్తూ అగి) టెన్టర్ మురళీధర్. పని ముగిసిన వెంటనే పైకం నాకందాలి. జాత్యం చేయడం నీ ప్రాణహానికి మూలమవుతుంది.

ముర : ఆ భయం నీకక్కరలేదు. నీడబ్బు పువ్వుల్లోపెట్టి నీకిస్తాను ఓకే.

బిలి : ఓకే... వస్తాను (బయటికి వెళ్ళాడు)

చం : కరుణలేని కిసాయివాడు.

ఆ : యమకింకరుడు.

ముర : కమాన్. మా మామయ్య తనమీద బలగాంను నియమించినట్టు బానోకు తెలియజేయాలి. మన రహస్య మందిరానికి వెళ్దారండి.

చం : నడవండి.

(మురళీధర్, చంద్రం, అనంద్ బయటికెళ్ళారు. కొన్నిక్షణాల
అనంతరం బయటనుంచి విజయేంద్రభూపతి వచ్చి సోఫాలో
 కూర్చున్నాడు)

విజ : (సిగార్ ముట్టించాడు)

అని : (లోపలనుంచి వచ్చి భూపతి కాలిజున్న సిగార్ లాక్కుని
 పారేస్తుంది)

విజ : అనితా!

అని : మామయ్యా, పొగతాగడం మీ ఆరోగ్యానికి అంత మంచిదికాదని
 డాక్టర్ గారు చెప్పారు.

విజ : డాక్టర్ కేమమ్మా .... అలాగే చెప్తారు.

అని : మీ ఆరోగ్యాన్ని మీరు చూచుకోవాలిగా.

విజ : అందుకు నువ్వున్నావుగా.

అని : రండి మామయ్యా చాలా పొద్దుపోయింది. నిద్రపోదురుగాని.

విజ : కాప్పేవు యిక్కడే నిద్రపోతానమ్మా.

అని : అలాగే (లోనికిళ్ళిపోయింది)

విజ : అనితా!

అని : ఏమిటి మామయ్యా.

విజ : ఇలారా.

అని : (దగ్గరగావచ్చింది)

విజ : పెదబాబు రేపి వస్తున్నాడుగదూ.

అని : అవును.

విజ : వాణ్ని చూచి ఆరు సంవత్సరాలయింది. వాణ్ని చూడాలని నామనసు
 తహతహలాడుంది. నా బాబు ఎలా వున్నాడో?

అని : రేపిపాటికి బావ మనింట్లో ఉంటాడు.

విజ : అవునమ్మా ... విందులు వినోదాలతో యిల్లు కళకళలాడాలి. రేపు
 జరిగిపోయే వైభవం నాబాబు కన్నుల విందుగాఉండాలి.

అవి : చాలా సౌదుపోయింది. విద్రోహి మామయ్యా.

విజ : ఏదక్క... నీ తయివి కంకంకో ఒక పొటపొడు.

అని : అలాగే మామయ్యా.

(భూపతి సోఫాలో నడుంవాల్చి కప్పు మూసుకున్నాడు. అనిత పొట పొడుతూ భూపతిని నిద్రవచ్చుతుంది)

(పొట : - 3)

(అనితపొట)

[పొట పూర్తియింది. అనిత మెల్లగాలేచి లోనికి వెళ్ళిపోయింది. కొన్నిక్షణాల తర్వాత బయటబుంది చంద్రం ప్రవేశించాడు]

చం : సార్. సార్.

విజ : [మేలుకోలేదు]

చం : సార్. సార్.

విజ : [మేలుకొని] ఎవరూ?

చం : నేనేసార్... లాయర్ చంద్రశేఖరాన్ని.

విజ : మీరా?

చం : అవునుసార్. మీరు చెప్పిన ప్రకారం మీ అసియావత్తు రెండు భాగాలుగా విభజించి చక్రవర్తి, రవిబాబు పేర్లతో ప్రచేశాను.

విజ : మంచిది, ఏదీ ఏయినామా?

చం : యిదిగో [యిచ్చాడు]

విజ : (చదువుకొని) వెరీగుడ్ ... [వీలునామామీద సంతకంచేసి చంద్రానికిచ్చాడు] దాన్ని సాధ్యమైనంత త్వరగా రిజిష్టర్ చేయించండి?

చం : అలాగేసార్.

విజ : వెళ్ళండి.

చం : [బయటికి వెళ్ళాడు]

(విజయేంద్రధూపతి సోపాలో నడుంవాల్చి కళ్ళుమూసుకున్నాడు, ఐయరమైన నన్నెన్నో మ్యూజిక్ ప్రారంభమైంది. కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. ఐయట్నుంచి నిలువెల్లా ముసుగు ధరించిన ఆగంతకుడు ప్రవేశించాడు. కాళ్ళుతవ్వి అతని కర్రకంకొవి యే భాగము ఐయటికి తవ్వింపడంలేదు అతని చేతిలో కత్తి కళకళ మెరుస్తూంది]

[ముసుగుమసిసి నలువయస్సులా మాచాడు ఏళ్ళలా విజయేంద్ర ధూపతిని సమీపించి కత్తితో గుండెల్లో పొడిచాడు]

విజ : అమ్మా [నిగ్రహం అరిచాడు]

మును : [ఐయటికి పారిపోయాడు]

విజ : అమ్మా (అమ్మా గాయాన్ని చేత్తో పట్టుకొని తూలమా పడి పోయాడు)

అని : (లోపల్నుంచి వచ్చి ధూపతిని చూచి కెవ్వన అరిచింది]

విజ : అమ్మా .... అవితా. (బాధగా అన్నాడు)

అని : మామయ్యా ... (ఏడుస్తూ అతన్ని సమీపించింది)

విజ : అ..వి..తా, బావ, జాగ్రత్త, (ప్రాణం విడిచాడు)

అని : మామయ్యా (మీదపడి ఏడుస్తుంది)

(ఐయట్నుంచి మురళీధర్, రవిగాంత్ ప్రవేశించాడు)

ముర : ఆఁ హత్య!

రవి : నాన్నా (నిర్భాంతపోయి) నాన్నా! (మీదపడి ఏడుస్తాడు)

(మురళీధర్ టేబుల్ ను సమీపించి రిసీవర్ ఎత్తి నెంబర్ దారుణ చేశాడు.

అని : మామయ్యా (ఏడుస్తుంది)

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తాడు)

ముర : (పోన్ లో) హలో, ఫోరీన్ స్టేషన్. విజయేంద్రధూపతిగారి యింటిదగ్గర్నుంచి మాట్లాడుతున్నాను యన్ ప్యెక్టర్ కాజారాం

గరా: నమస్కారం సార్... మా మామయ్యను యెవరో హత్య చేశాడు, అవునుసార్, మీరు వెంటనేరావాలి. [రిసీవర్ పెట్టేశాడు]

అవి : మామయ్యా! (ఏడుస్తుంది)

తవి : నాన్నా (ఏడుస్తుంటాడు)

మొర : ఊరుకోరవీ, ఊరుకో! యిలా జరుగుతుందని ఎవరూ అనుకోలేదు.

రవి : చూడు బావా. (ఏడుస్తూ) నిష్కళంక ప్రేమమూర్తియైన నాన్నను చంపడానికి ఏ దుర్మార్గుడికి చేతులు వచ్చాయో.

మొర : బావా!

రవి : చీమకయినా అవకారంచేయని శాంతమూర్తిని చంపి పగసాధించా అనుకున్నాడా కిరాతకుడు.

మొర : ఏ పాపాత్ముడు యీ కిరాతకానికి పాల్పడ్డాడో.

రవి : విజంగా వాడు కిరాతకుడే బావా.... నాన్నా (మీదపడి ఏడుస్తాడు)
(నియట్నుంచి ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం, కాబిస్టేబుల్ వస్తారు)

మొర : రండి ఇన్స్పెక్టర్ గారూ! రండి,

రాజా. (శవాన్ని పరీక్షించి) వూ... పెద్ద మోరమే జరిగింది. మిస్టర్ మురళీధర్ మీకెవరిమీదన్నా అనుమానంగా ఉందా?

మొర : లేదుసార్. మామయ్యంటే మంచికి మారుపేరు. నాకడు మొదలు కన్నబిడ్డల వరకు అందరూ మామయ్యను అభిమానించే వాళ్లే. ప్రాణంతో సమానంగా చూచేవాళ్ళే.

రాజా: ఐ, సీ, మరి, హత్యకు కారణం ఊహించగలరా.

మొర : ఊహ చూ.

తవి . ఇన్స్పెక్టర్ .... వాణ్ని వదలకండి ... మా నాన్నను చంపిన ఆ కిరాతక చక్రవర్తిని పట్టి ఉరితీయండి,

రాజా, తవిబాబు.

రవి . అవును యిన్స్పెక్టర్ .... ఎంతడబ్బు అర్పించినా నశి... వాడు శిక్షింపబడాలి.

రాజా: రవిబాబు .... ఆవేశపడకండి... మాడ్యూటీ మేముచేస్తాం.

రవి : నాన్నా (ఏడుస్తాడు మీదపడి)

రాజా: రవిబాబు. మీ నాన్నగారిమీద మీకున్న ప్రేమాభిమానాలు మాకు తెలియవివి గావు. మీరు శాంతించండి.

రవి : శాంతి. యింకెక్కడి శాంతి.... రేపు అన్నయ్య వస్తాడు... తమ్ముడూ అని అడిగితే ఏం సమాధానం చెప్పాలి

రాజా: రవిబాబూ. విధివిలాసం విచిత్రమయింది దాన్ని మార్చేశక్తి ఎవ్వరికీ లేదు. మా కర్తవ్యాన్ని మేము పాటిస్తాం. పాద్యమయి నంత త్వరగా హంతకుడ్ని పట్టి శిక్షింపజేస్తాం.

రవి : ఇన్స్పెక్టర్! వాడు ఉరికంబిమెక్కిన మరుక్షణంలో మీ డిపార్ట్ మెంట్ ఫండ్ కు ఐదులక్షలు బహుమానం యిస్తాను.

రాజా: థాంక్స్.

(బయటనుంచి చంద్రశేఖరం, ఆనంద్ నవ్వురు)

ఆ . ఎంత మోరం జరిగింది.

చం . ఇంతటిమోరం జరుగుతుందని కులోగూడా అనుకోలేదు.

రాజా. మీరు? (ఆనంద్ ను ప్రశ్నించాడు)

ఆ . నాపేరు ఆనంద్ .. భూవతిగారి ప్యామిలి డాక్టర్ బి.

రాజా. మీ నివాసం?

ఆ . భూవతిగారి బాట్ హౌస్ లోని ఒక గదిలో ఉంటున్నాను.

రాజా. మీరు.

చం . నేను లాయర్ బి. నాపేరు చంద్రశేఖరం. నేనుగూడా అదే బాట్ హౌస్ లోని మరొక గదిలో ఉంటున్నాను. మీజీపు రావడంతోనే విమయిందోనని ఇలా వచ్చాను.

రాజా. వూ... (తెలిపోను రిసీవర్ ఎత్తి) హలో.... గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్ .... ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం హియర్... భూవతిగారు హత్య చేయబడ్డారు.... వెంటనే శవాన్ని పోస్టుమార్టం చేయాలి. అంబులెన్స్ పంపించండి, థ్యాంక్స్, [రిసీవర్ పెట్టి శవాన్ని సమీపించాడు)

రాజా . కావిష్టేయర్

కావి . యస్ సార్

రాజా . యిక్కడే వుండు నేను పదినిముషాల్లో వస్తాను .

కావి . యస్ సార్ .

[రాజారాం గబగబా బయటికెళ్ళాడు]

రవి . నాన్నా [ఏడుస్తుంటాడు]

అని . మామయ్యా [ఏడుస్తుంది]

[తెర జాడవుంది]

(రెండవతంగం - ప్రారంభం)

[అది ఉద్యానవనం. తంగురంగుల వూరి పట్టణం, వివిధజాతుల వూరి తిగెలతో ముచ్చటగా ఉంటుంది. ప్లేజిమర్కగా నిమెంట్ బెంచీవుంది. నీలాకాశపు నడివీధిలో అర్థచంద్రుడు చిరునవ్వుతో వరుగెడుతున్నాడు. తారలు మిలమిలలాడుతూ చంద్రునితో నరసా లాడుతున్నాయి. మధ్యమధ్యన మబ్బు తునకలు చంద్రుణ్ణిదాచి, మళ్ళీ తమదారిన తాము వెళ్ళిపోతున్నాయి.]

[తెరలేచింది]

[అగ్గిరాముడు బెంచీమీద కుడికాలుమోసి నిలబడి వున్నాడు. అతని ఎడమచేయి చెంపకి ఆన్చివుంది. కుడిచేయి కుడికాలుమీద పెట్టాడు. అతని మెడలో బుర్రెట్స్ బెల్లువుంది, వీపుకు తుపాకీ వుంది. కుడిచేతిలో హంటర్ వుంది. చూడగానే అతడొక బంది పోటు దొంగని గుర్తించవచ్చు]

[స్పాట్లైట్ అతనిమీదకు ఫోకస్ చేయబడింది]

[తెరలో వ్యాఖ్యానం వినిపిస్తుంది]

- . మనిషిని మనిషిగా బ్రతుకవివ్వని ఈన జంలో ఎందరో ఎదురు తిరిగి సమాజాన్ని ఎదిరించారు. సమాజ శక్తికి తట్టుకోలేక విరం కుళ ప్రభుత్వాన్ని, సమాజాన్ని చాటుదెబ్బ తీయాలని దొంగ లుగా, బందిపోటు దొంగలుగా, విప్లవకారులుగా మారిపోయాడు. మన గుండెలలో చిరస్థాయిగా బిల్చిన అల్లూరి పీతారామరాజు, భగత్ సింగ్, సుభాష్ చంద్రబోస్ వంటి మహనీయులు గూడా

ము:

అని

ము:

అని

ము:

అని

వున్నాడు. స్వాతంత్ర్యం కావాలని, సర్వమానవ హితాత్మకం
 రావాలని, దేశంలో శాంతి, అభ్యుదయం నెలకొల్పాలన్నదే వారి
 తేజ్యం. సర్వ మానవాళికీనం ప్రజాభివృద్ధిని మహనీయులు
 వాడు. కాని మననాయకుల ఆశలు, ఆశయాలువేరు. బానిసత్వాన్ని
 తూపు మాపాలని, మన సంపదపై ప్రతి భారతీయునికి అనుభ
 వించే హక్కు ఉందని, తనకే పేదకర్మాలు ఉండరాదనేదే ఇతని
 లక్ష్యం. అందుకే ప్రజానాయకుల ముసుగులో దాగిన రాజకీయ
 నాయకులు స్వార్థతత్వాన్ని వ్యాపారం పేరుతో దేశంలో జరిగే
 అన్యాయార్థనను అరికట్టాలని సమాజాన్ని ఎదిరించాడు. దనవం
 తుల వివరాలు కొల్లగొట్టాడు. ధనాగరాలు దోచుకున్నాడు. పేద
 ప్రజావీకాన్ని ఆదుకున్నాడు.

ఫలితం:

దం

అ

దొంగగా ముద్రపెసింది నమాజం. బందిపోటుగా వీరుడు ఇచ్చింది
 ప్రభుత్వం, అతని ఆశయాన్ని నిరోధించాలని ప్రయత్నించిన
 ఎందరో అతని తుపాకి గుళ్ళకు ఆహుతయ్యారు. అతని కత్తికి
 తమ కుత్తుకలు బలి ఇచ్చారు. ఒక చోటునుండి మరొక చోటుకు
 ఒక రాష్ట్రం నుండి మరొక రాష్ట్రానికి తరలుతూ భారతదేశాన్ని
 గడ గడలాడిస్తున్న అగ్గిరాముడు అతడే.

మ:

మ

మ:

మ:

మ:

మ:

మ:

మ:

మ:

రాము: హా, హా, హా, హా, హా, [వికటంగా నవ్వాడు]

తెరలో: ఆ పవ్వులో క్రూరత్వం దాగివుంది అతని చూపులో అగ్ని
 జ్వాల రేగుతుంది. భారతదేశ సరిసంపద సమానంగా అందరికీ
 అందించాలన్నదే అతని న్యాయమయిన కోరిక.

రాము: అవును వంతులు వేసుకొని వాటాలు వంచుకోడానికి ఎవరబ్బి
 పొమ్ము ఈ సంపద. భారతమాత అనుగు ముద్దుబిడ్డల మైన

మాలో కొందరు ధనవంతులూ కొందరు దరిద్రులూ? ఎందుకీ తేడా? పంచభక్షసరమాన్నాలను భుజిస్తూ మెత్తని పట్టుపాన్పుమీద పవళించి గిర్రున తిరిగే గాలివంకాల క్రింద స్వర్గ సౌభ్యాన్ని అందుకునే వారు కొందరయితే, గుప్పెడు మెతుకులకు నోచుకోక. ఆరతుగురి స్థలం అందుబాటులో లేక ఆకలాకలవి అరుస్తూ ప్లాట్ పారంమీద పొర్లాడే దరిద్రులు కొందరూ? ఎందుకీ తేడా? వీలులేదు. భారతజాతి అంతా ఒకటే. సన్మత్యామలమయిన మన సంపద అనుభవించే హక్కు అందరికీ వుంది, ఈ సమాజం మారే వరకూ, తేడా తొలగే వరకూ, నిద్రపోను. ఐక్యత్యవతుల ఇనప్పెల్లెలలో బంధీగా మగ్గుతున్న ధనలక్ష్మిని చెరవిడిపించి, వ్యేచ్ఛనిస్తామ, పాతరలలో పాతకుబోయన్న దాశ్యలక్ష్మిని బావినత్వం నుండి విముక్తి చేస్తామ హ—హ—హ— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— అదే ఈ అగ్గిరాముడు లక్ష్యం— హ—హ—హ—

[వికటంగా నవ్వుతూ వుంటాడు. తెరలో బైటిల్ప్రప్రారంభ మవుతాయి]

[రాముడు స్టేజీగా మారిపోతాడు.]

శ్రీ ————— సమర్పించు.
 నన్నెన్ను మరియు డిలెక్టివ్ నాటక ప్రదర్శనం.
 “అగ్గిరాముడు”
 రచన : యం.వి, బాషా.
 ఇందలి పాత్రలు - పాత్రదారులు
 రవికాంత్ -
 మురళీధర్ -
 విజయేంద్రభూపతి -
 నాగన్న -
 భీమన్న -

మూల
అది
మూల
అది

30

ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ -

மனிதன்

అగ్నిరాముడుగా, దాక్షర్ చక్రవర్తిగా, ద్విపాతకాభిషేచంలో మే
అభిమాన నటుడు. - - - - -

५७

55

మెక్

စံနမူနာ

1-2

3
KX

1

संख्या ३३

ನವಾಬ್

సంగీతం

for

20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28

తాము: హ...హ...హ...హ...

[నాగన్న, వీమన్న దాక్టర్ చక్రవర్తిని బిందించి లాక్కోస్తారు. అతని ముఖం కప్పించకుండా ముసుగు వేయించింది.]

వాగ : పూర్వ.

భిక్షు : పరార్.

రాము: పూఁ

నాగ : దొరికాడు సర్దార్.

భీమ : చిక్కాడు సర్దార్.

నాగ : దొరికాడు

భీమ : చిక్కాడు

నాగ : కాదు దొరికాడు.

భీమ : కాదు చిక్కాడు

నాగ : దొరికాడరా అంటే

భీమ : చిక్కాడరా అంటే

నాగ : ఓరేయ్ దొరికాడరా

భీమ : ఓరేయ్ చిక్కాడరా

నాగ : చి వెదవా దొరికాడు.

భీమ : చీచి వెదవా చిక్కాడు.

రాము. ఏవద్రావాడు.

నాగ : చక్రవర్తి

భీమ : చాక్టర్ చక్రవర్తి అమెరికా నుండి వచ్చాడట సర్దార్ వీడి ఖర్మ
కాలి మనకు దొరికాడు.

రాము: నీ పేరు [ముసుగులో వున్న వ్యక్తిని అడిగాడు)

ముసు: చక్రవర్తి.

రాము: నీ తండ్రి పేరు.

ముసు: విజయేంద్ర భూపతి

రాము. ఓ... కోటికి పదగెత్తిన కోటిళ్ళరుడు విజయేంద్రభూపతి గారి
ముద్దుల కుమారుడివా: అమెరికాలో ఆరు సంవత్సరాలు శిక్ష
పొంది క్యాన్సర్ పెళ్ళలిస్తుగా ఇండియాకు తిరిగొచ్చిన చాక్టరు
చక్రవర్తిని నువ్వేనన్నమాట.

ముసు: అవును.

నాగ : సర్దార్ చిత్రం

ముః
అని
ముః
అని
ముః
అని

బీమ : సర్దార విచిత్రం
నాగ : అయ్యారే విచిత్రం
బీమ : భారే విచిత్రం [పాతలాడు]
రాము : ఏమిటా విచిత్రం
నాగ : ముమ్మూర్తలా మీరు వీడిలాగే వున్నాడు చిత్రం
బీమ : ముమ్మూర్తలా వీడు మీలాగే వున్నాడు చిత్రం,
రాము : ఏమన్నాడు?
నాగ : అవును సరదార్ వీడు అచ్చం మీలాగే వున్నాడు
బీమ : వీడ్ని చూసి మీరే అనుకున్నాం.
నాగ : అనుకుని పప్పులో కారేకాం.
బీమ : కారేసి తినుకోలేక దచ్చాం.
నాగ : కావలిస్తే చూడండి

చం
అ

[రాముడు ముఖం వరకు ముసుగుతొలగించి నిమగ్నంపాటు అతని ముఖంలోకి చూశాడు. యధావకారం ముసుగేశాడు.]

[రాముడు ముసుగులొంచి చక్రవర్తి ముఖం చూచే సమయంలో అతని ముఖం ప్రేక్షకులకు కనిపించరాదు]

ముః
ముః
ముః
ముః
ముః

రాము. అవును వీడు అచ్చం నాలాగే వున్నాడు,
నాగ . ఉన్నాడు
బీమ . కాదురా దర్దమా
నాగ : ఏమిటా వాణిమ్మా
బీమ : మన సర్దారే వాడిలాగ వున్నాడు.
నాగ : అవునోయ్.

ముః
ముః

రాము : [అలోచిస్తూ అటూ యటూ తిరిగి] హ్లా, హ్లా, హ్లా, హ్లా. [వికటంగా నవ్వాడు.]

ముః
ముః

నాగ : సర్దార్ నవ్వుతున్నారా.
భమ . వీడుప్రన్నాదని నేనన్నానా.

రాము. నాగన్నా.

నాగ . నె సరదార్.

రాము. బీమన్నా.

బీమ . నె సరదార్.

రాము. అవకాశం దొరికింది. దీన్ని మనం ఆధారం చేసుకోవాలి. వీడ్చి
బింబించి చక్రవర్తిగా వీళ్ళ భవనంలో పొగావేయాలి. కోట్లకొలది
ఆస్తి హస్తగతం చేసుకోవాలి ఏమంటారు.

నాగ . ఏమంటావురా?

బీమ : నువ్వేమంటావురా?

నాగ . నె .

బీమ . నె .

రాము. వీడిని తినుకెళ్ళి మన రహస్య గృహంలో బింబించండి. వూఁ
మును, వదిలండి... నన్ను వదిలండి... దుర్మార్గులారా! వదిలండి [గింజా
కుంటుంటాడు.]

నాగ . రారా భద్రవా.

బీమ . వదరా ఉదతా.

[పేటి మీదున్న లైట్లు ఆరిపోయాయి.]

[పేటి మీదున్న లైట్లు వెలిగాయి.]

[అనిత నిరుత్సాహంగా బెంచిమీద కూర్చుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తుం
టుంది, ఆమె ముఖంలో విచారరేఖలు అలముకొని పునామయి.

[అనిత నిరుత్సాహంగా పొటపొడుతుంది.) [పాట 4]

[పాట పూర్తయింది. ఒక ప్రక్కగా రవికాంత్ ప్రవేశించాడు]

ర . అనితా,

అనిత. [వరద్యానంగా వెళుకలేదు]

క . అనిత.

మొర

అనిత. [ఉలిక్కిపడి] అ... నువ్వా బావా.

అని

రవి . ఏమిటి పరధ్యానం.

మొర

అనిత. ఏమీలేదు.

అని

రవి . ఇల్లోదిలి యిలా పచ్చాపేం?

అనిత. ఇంటి దగ్గర ఏమీ తోచక ప్రకాంతికోసం పచ్చాను.

మొర

రవి . నువ్వలా విచారంగా వుంటే నాకెంతో భాతగా వుంది అనిత.

అని

అనిత. విచారంగాక ఏముంది బావా. కన్నబిడ్డగా అరించిన మామయ్య అకస్మాత్తుగా మరణించారు. వస్తున్నానని తెలిగ్రాం యిచ్చిన పేద బావ ఇంత పరకూ రారేదు.

రవి . నేదోరేపో అన్నయ్య తప్పక వస్తాడు.

అనిత. ఆ నమ్మకంతోనే పదిహేనురోజులుగ ఎదురు చూస్తున్నాను. తెలిగ్రాం అంది. పదిహేను రోజులు దాటాయి. బావ యింకా రారేదు.

చం

అ

రవి , మార్గమధ్యంలో ఏదన్నా వనుండి ఆగాడేమో.

అనిత. ఏమో.

రవి . నరే రా వెడదాం.

బి

మ

బి

మ

బి

అనిత. నువ్వేళ్ళు బావా. నేను తర్వాత వస్తాను

రవి . చూడు అనితా గతాన్ని మర్చిపోయి నవ్వుతూ బ్రతకాలి గావి ఇలా బాధపడుతూ కూర్చుంటే విప్రప్రయోజనమే. నువ్వు ప్రతిక్షణం నవ్వుతూ, అందర్ని నవ్విస్తూ వుండాలి. అప్పుడే అనన్య విన్ను చూసి ము సీపోతాడు.

మ

బి

మ

బి

అనిత బావా

రవి , నేను చెప్పేది యదార్థం. నాన్న మరణవార్త తెలియగానే కృంగి పోతాడు. నువ్వు నవ్వుతూ అతన్ని మురిపించాలిగాని, నువ్వే యిలా అశోక వనంలో సీత దేవిలా వుంటే...

అనిత. కేడు బావా. పెదబావకోసం నా ప్రాణాలన్నీనా యిస్తాను. బావ
బాధపడకుండా చూస్తాను.

రవి . నేను వస్తాను

అనిత. అన్నట్టు నువ్విలా వచ్చావేం?

రవి . మా పేహీజుదొకడ్ని ఇంటి దగ్గర డ్రావ్ చేసి వస్తున్నాను.
ఇంకలో నీ కారు ఇలా రావడం చూశామ ఎక్కడికెడుతున్నావో
అర్థం కాలేదు. ఒంటరిగా రావడం మంచిది కాదని ఇలావచ్చాను.

అనిత. ఓ,

రవి : నేను వెళ్తున్నాను. ప్రొద్దుగూకముందే వచ్చేయ్.

అని : అలాగే

రవి : వస్తాను . (వెళ్ళిపోయాడు)

(అనిత బెంచిమీద కూర్చుంది. తెరలో ఫోరీస్ విజిల్స్ వివి
స్తాయి. అనిత ఉలిక్కిపడి ఆ ప్రక్కగా చూస్తుంది. రాముడు
వరుత్తుగొచ్చి అనితను చూస్తాడు....మళ్ళీ విజిల్స్ వివిస్తాయి.
పరుగెత్తుకెళ్ళి పూలచెట్లలో దాక్కుంటాడు అనిత కళ్ళవృగించి
చూస్తుంటుంది. విజిల్స్ ఊదుకుంటు కానిష్టేబుల్స్ ఇద్దరు వస్తాడు.
నలువై పులా చూస్తారు)

1వ కాని : (అనితను చూసి) దొంగ! దొంగ! దొంగ!

2వ కాని : దొంగ దొంగ దొంగ!

1వ కాని : ఏడిరా దొంగ!

2వ కాని : ఏడి!

(అంతలో ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం ప్రవేశించాడు)

రాజా : ఓ....అనితగారా!

అని : నేనే ఇన్స్పెక్టర్

రాజా : ఇలా వచ్చారేం?

అని : మనసు చికాకుగా ఉంది. గాలికోసం వచ్చాను

రాజా : ఐనీ! అన్నట్టు మర్చాను...ఇటుగా ఒక దొంగ పడుగెత్తు
కొచ్చాడు. ఎటువెళ్ళాడో చూశారా!

అని : దొంగ!

12 కాని : అవును దొంగే

2వ కాని : అక్షరాలా దొంగే

అని : అదిగో...అటుపారిపోయాడు. (ఒక్క ప్రక్కగా చూపుతుంది)

రాజా : వూ... పదండి... వాణ్ని పదలకండి.

1వ కాని : 2వ కాని : యెస్ సార్ (అంటు అనిత చూసిన వైపు
వెళ్ళారు)

రాజా : వస్తానండి (అంటూ తనూ వెనుకగా వెళ్ళాడు)

(అంతవరకు దాగివున్న రాముడు అనితను సమీపించాడు)

రాము : ఎవర్నూవూ?

అని : అది నేనడగల్గిన ప్రశ్న

రాము : ఏమిటా దిరావణం ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా?

అని : ఒక దొంగతో

రాము : నోర్మ్యుయ్... మంచి మర్యాద లేకుండా ఏమిటా వాగుడు.

అని : మంచి... మర్యాద (వెళ్తుంటుంది)

రాము : ఆగు!

అని : (ఆగింది)

రాము : నువ్వు ఎవరయినా నాకనవసరం. పోలీసుల బారినుండి నన్ను రక్షిం
చావు. ప్రత్యుపకారంగా ఏం కావాలో కోరుకో.

అని : అడిగింది ఇస్తావా?

రాము : అడిగితాడు నీకే తెలుస్తుంది.

అని : లెకలవ్యుడు ద్రోణుని కిచ్చిన గురుదక్షణ ఏమిటో తెలుసా?

రాము : బోటన ప్రేలు

అని : నువ్వివ్వ గలవా?

రాము : (కత్తిరిసి బోటనప్రేలు కోసుకో బోయాడు)

అని : అగు

రాము : (ఆగాడు)

అని : మాట తప్పని మనిషిలా ఉన్నావే

రాము : మాటెచ్చి తప్పడం ఈ అగ్గిరాముడి జాతకంలో లేదు.

అని : అః నువ్వు అగ్గిరాముడివా

రాము : అవును,

అని : బండిపోటు దొంగ అగ్గిరాముడివి నువ్వా

రాము : అవును.

అని : అః (తయంగా వెళ్ళిపోయింది)

రాము : అగు, నావల్ల నీ కెటువంటి ప్రమాదము రాదు. నా ప్రాణదాతకు హాని చేసేటంతటి నయవంచకుడ్ని కాను. నీకేం కావాలో కోరుకో.

అని : నాకేం వదు.

రాము : అలా పీర్లేదు. కోరుకో వలసింది

అని : సమయం వచ్చినప్పుడు కోరుకుంటాను.

రాము : సరే,

(నాగన్న, భీమన్న చక్రివర్తిని లాక్కోస్తారు. అతనికి ముసుగు వుంటుంది)

నాగ : నర్దారా: ఈ భద్రవ పారిపోవాల్సి ప్రయత్నించాడు,

భీమ : మళ్ళీ పట్టుకున్నాం.

రాము : ఏరా? పారిపోవాల్సివున్నావా? (అంటు ముసుగును విప్పి చెంప మీద కొట్టాడు)

న్యాయ : రోగం వదిలిందా?

భీమ : తిక్క వదిలిందా?

నాగ : పారిపోతావా (లాగి చక్రివర్తిని కొట్టాడు. ఆ దెబ్బ భీమన్నకు తగిలింది)

భీమ : పాపిపోతావట్రా (తాగి చక్రవర్తిని కొట్టాడు. ఆ దెబ్బ నాగ
న్నకు తగిలింది)

మొద

రాము : వూ, వీడి కాళ్ళుచేతులు కట్టి, కటకటాల వెనుక పడేయండి.

అని

నాగ : నై, సర్దార్.

మొద

భీమ : నై, నై సర్దార్

అని

(చక్రవర్తిని లాక్కెళ్ళాడు)

మొద

అని : ఎవరతను?

అని

రాము : ఒక నిర్బాగ్యుడు

అని : ఎందుకతన్ని బంధించారు.

రాము : వాడి అదృష్టాన్ని అందుకోవాలని

అని : అంతటి అదృష్టవంతుడా!

రాము : అవును.

అని : నాకు మాటిచ్చావు గుర్తుందా?

చం

రాము : మర్చిపోతేడు. నీకేది కావాలో ఎప్పుడు కోరుకున్నా ఇస్తాను.

ఆ

అని : ఇప్పుడే కోరుకుంటాను.

రాము : ఏం కావాలి.

అని : ఆ నిర్బాగ్యుణ్ణి పదిలేయ్.

రాము : అమ్మాయ్.

బం

అని : అగ్గిరాముడు మాకు తప్పడు గదూ.

ము

రాము : (అనిత ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తాడు)

బం

అని : ఏమటలా చూస్తున్నావు. వద్దంటున్నా మాటిచ్చావు...ఏమంటావ్?

ము

బం

(నాగనాసి, భీమన్నా వచ్చారు)

మొ

నాగ : నాయాల్ని కట్టి పడేకాం.

బం

భీమ : నాయాల్ని కటకటాల వెనుక తోపేకాం.

అని : ఏం మాట్లాడవే.

మొ

రాము : పూ... సతే.... నిజైనా ఇచ్చిన మాట తప్పదు. నాగన్నా,
భీమన్నా... చక్రవర్తిని వదిలెయ్యండి.

నాగ : భీమ ! నర్దార

రాజా . పూ...వదిలేయండి.

అని : అతని పేరేమిటన్నావ్:

రాము : చక్రవర్తి

అని : చక్రవర్తి

రాము : అవును...దాక్కర్ చక్రవర్తి...నిజయేద్ర భావతి కుమారుడు.

అని : బావా:

రాము : ఏమిటి- చక్రవర్తి నీ బావా:

అని అవును

రాము : నక్కను తొక్కుచ్చావ్: (వచ్చి) నాగన్నా, భీమన్నా చక్రవర్తిని
వంపించే వనిత ఈ అమ్మాయిని జాగ్రత్తగా చూస్తుండండి.
అతను రాగానే మన వివాహానికి వచ్చేయండి.

నాగ : పె నర్దార

రాము : అనితా: మీ బావను వంపుతాను. తీసుకెళ్ళు

అని : అలాగే

(రాముడు వెళ్ళిపోయాడు....నాగన్నా భీమన్నా అనితను చక్క
చక్రవర్తిని చూసి ఆమె ముఖంలోకి చూస్తుంటారు)

అని . ఏమిటలా చూస్తున్నారు:

నాగ . మా నర్దార ఇలాగే చూస్తుండమన్నాడు.

భీమ : నీ పేరేమిటమ్మామ్:

అని : ముక్కోలువు ముత్తమ్మ. [కోవంగా అంది)

నాగ : బాలా బాగుంది.

భీమ. ముత్తమ్మా .... నీకు పెళ్ళయిందా:

అని : కాలేదంటే మీరు చేస్తారా:

మూర

అని

మూర

అని

మూర

అని

నాగ : పూహలా... వెయ్యం... హే హే చేనుకుంటాం. ఏరా.

దీను. అప్పుడు చేనుకుంటాం.

నాగ : నీకు పెళ్ళయిందా?

అని : లేదు.

దీను : సిల్లలున్నారా?

అని : ఉన్నాను.

నాగ : యింకామంది.

అని : నలభయ్యమంది.

దీను : నీ నయనెంత?

అని : యిరవై.

దీను : వయసు యిరవై సిల్ల అనలభ్య నలభయ్య.

నాగ : అంటే నంవత్తుళానికి ఇద్దర్ని కన్నానన్నమాట. నూనల్ నరు కన్నమాట.

అని : ఏయ్.

దీను : ఓయ్.

అని : మీకు బుద్ధులదా?

నాగ : ఒకప్పుడుండేది. దాన్ని మా నాన్నకిచ్చాను.

దీను : నేనూ మా అన్నకిచ్చాను.

అని : పెళ్ళికాని ఆడపిల్లను యిలా అంగటానికి సిగ్గులేదు.

నాగ : పెళ్ళయిన వాళ్ళను అడిగితే మక్కలు విరుగుతాయి.

అని : పెళ్ళికాకుండా పిల్లలు యిలా వుద్దారనుకున్నారు.

దీను : ఓవ్ ఓన్ ... ఊరుకోవమ్మా ముత్తమ్మా... తారతంలో కుంతి దేవి పెళ్ళికాకుండా కర్తుడ్ని కనలా.

నాగ : ఊర్వశి దాన్స్ చేసి కకుంకలను కనలా.

అని : మీతో చచ్చేవావు వచ్చివడింటే

నాగ : నామాట విని నన్ను చేసుకో. నుఖవడిపోతావ్.

బీమ : ఏదీకావ్. అదదాన్ని సుఖపెట్టడం నీకేం తెలుసురా తద్దమ్మా.
నాగ నీకు తెలుసంత్రా వాజమ్మా ఇదిగో ముత్తమ్మా ... సామూహవిది
నన్నే చేసుకో.

బీమ : ఒద్దొదు .... నన్నుచేసుకో .... నన్ను చేసుకున్నావంటే రోజూ
కిలో కిలోనక్కాయలు యిప్పిస్తాను.

నాగ : నన్ను చేసుకున్నావంటే కిలో జటానీలు యిప్పిస్తాను.

అని : వీల్లెదు. నేను చేసుకునేది మా బావనే.

నాగ : వాడెవడ్రా మథ్య.

బీమ : అన్నది వినబడలా ... వాళ్ళదాత ...అ.

నాగ : నాకంటే అందగాడా.

అని : అవును.

బీమ : నాకంటే సాహసవంతుడా?

అని : అవును.

నాగ : నాకంటే బాగా పాడగలడా?

అని : గలదు.

బీమ : నాకంటే బాగా ప్రేమించగలడా?

అని : గలదు.

నాగ : నాకంటే బాగా ఏడ్వగలడా?

అని : గలదు.

నాగ అయితే వాడ్ని ఏడ్వమను.

అని : అందుకు నీకు నువ్వేసాటి.

(యింతలో రాముడువెళ్ళి తన వెళ్ళునుండి చక్రవర్తి ప్రవేశించారు)

నాగ : చక్రవర్తి వచ్చాడాయ్.

బీమ : మనం వెళ్దాం పదాయ్.

నాగన్న, బీమన్న వెళ్ళిపోయారు.

మూర
 అని . బావా:
 చక్ర. బావా: .... ఎవరున్నవో?
 అని . నేనేదావా.
 మూర
 చక్ర. అంకే:
 అని . నన్ను గుర్తించరా ... నేనేదావా ... నీ అనితను.
 చక్ర. నువ్వు .... అనితవా?
 మూర
 అని . అవునుదావా .... నేను నీ అనితనే.
 అని
 చక్ర. (వరీక్షగాచూచి) అవును... నువ్వు నా అనితవే.... అనిత!
 (జేతును దాచాడు)
 అని . బావా: (నమిపించింది)
 చక్ర. అనితా: (దగ్గరగా తీసుకున్నాడు)
 అని . బావా [అంటూ అతని గుండెల్లో చేరింది]
 చక్ర. ఎంతగా మారిపోయావ్ అనితా! ఆరుసంవత్సరాల త్రితం నేను
 అమెరికా వెళ్ళినప్పుటి అనితకు, ఈనాటి అనితకు వేషంలో ఎంత
 మార్పు. ఆనాటి అనిత అంగాటలు వేసేది. ఈనాటి అనిత
 చీరలు కడుతుంది.
 అని . అమార్పు నీలోగూడా వచ్చిందిదావా! ఆనాటి దావ తార్చి
 ప్రజమావేస్తే, ఈనాటి దావ సూటు వేస్తున్నాడు.
 చక్ర. మార్పు నా వేషానికి గాని మనసుకుగాదు.
 అని . నేను అంతేదావా! నా మనసులో ఉన్నది నీ రూపమే.
 చక్ర. నా మనసులో దాగింది నీ రూపమే.
 అని . అనిత నీ కోసమే.
 చక్ర. దావ నీ కోసమే.
 (దగ్గరగా లాక్కున్నాడు. అనిత సిగ్గుతో దూరంగా వెళ్ళింది.
 చక్రవర్తి పాట పాడతాడు. అనిత అతన్ని అనుసరించింది)

(పాట - 5)

[చక్రవర్తి, అనిత డ్యూయెట్]

[పాటపూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి హృదయంపై వారింది.]

అని : బావా:

చక్ర : పూ.

అని : నన్ను యితాగే శాశ్వతంగా గుండెలో దాచుకుంటావుగదా:

చక్ర : అందుకు అనుమానమా?

అని : నమ్మకముంది.

చక్ర : అలాంటప్పుడు అనుమానాలకు తావుండరాదు.

అని : బావా (విచారంలోకి దిగజారింది)

చక్ర : ఏమిటి అనితా?

అని : మరి .... మరి ....

చక్ర : చెప్పడానికి సంకోచిస్తావేం? చెప్పు.

అని : ఎలా చెప్పమంటావు బావా?

చక్ర : ఏమిటదీ?

అని : ఆరునందత్పరాల తర్వాత తిరిగొచ్చిన నీ గౌరవార్థం, నిండులు
వినోయదా ఏర్పాటుచేయడానికి ఇరులుగా కన్నీటిలో నింపి
విషాద దుస్సంతుటనతెలియపర్చవలసి వచ్చింది.

చక్ర : ఏమిటి అనితా?

అని : నూచయ్యా .... (బాధగా అంటుంది)

చక్ర : విన్నాను అనితా! రాముడు తన అనుచరులతో చెవుతుండగా
పిన్నాను. ఆ రోజునుంచి నేమనను నా స్నేహితులలో తేకుండా
పోయింది. నా భవిష్యత్తుకోసం పురాదివేసి అమెరికా పంపి
నన్నొక మనిషిగా తీర్చిదిద్దిన నా రైవాన్ని ఏ కిరాతకుడు దూరం
చేశాడో.

అని : బావా:

చక్ర : అనితా! చదువు ముగించుకొని నాన్నను చూడాలని పరుగు
పరుగున వచ్చాను. నా ఆత్రానికి అర్థం, సరమార్థం లేకుండా
పోయాను. (కళ్ళలో తిరిగిన నీళ్ళు తుడుచుకున్నాడు)

అని : విచారించకు బావా,

చక్ర : మాతృభూమిపై కాలు పెట్టగానే దుస్సంఘటన జార్జి విన్నాను.

అని : నువ్వులా విచారిస్తూవుంటే మామయ్య ఆత్మకాంతించాడు.

చక్ర : అవును ... అనితా! నాన్ననుతంపిన ఆ కిరాతకుడ్ని ప్రాణా
లతో వదలను. గాలించి గాలించి వెంటాడి వేటాడతాను.

అని : బావా,

చక్ర : అవును అనితా! అంతవరకు నాకు కాంతి, నిశ్రాంతిలేవు.
అనితా! నువ్వింటికెళ్లు.

అని : మరి నువ్వు?

చక్ర : ఇన్స్పెక్టర్ గారిని కలుసుకొని మాట్లాడినప్పాను.

అని : ముందు యింటికెళ్దాం కా బావా! అకర్వాక ఇన్స్పెక్టర్ గారిని
కలుసుకోవచ్చు.

చక్ర : లేదు అనితా. ముందు కన్నుకొడుకుగా నా కత్తబ్యాప్టిసొందించి,

అని : బావా:

చక్ర : అంతవరకు నిద్రపోను ... అనితా. మువ్వెళ్ళు.

అని : నేనూ వీరోనే వస్తానుబావా.

చక్ర : ఒద్దు ... వివరాలిన్ని తనాన్యంగా పేకరించి తమాస్క పతి
కోతన సాగించాలి,

అని : త్వరగా వస్తావుగదూ!

చక్ర : వెళ్ళినవని కాగానే వచ్చేస్తాను. నువ్వెళ్ళు.

అని : అలాగే ... (వెళ్ళబోయి తిరిగొచ్చి) బావా: మళ్ళీ ఆ రాముడు
చేతిలో పడితే .....

చక్ర : పర్యాయము అనితా! నీ తెలివి నువ్వయ్యగించి నన్ను కాపాడవు.
రాముడు మాటతప్పని మనిషని గ్రహించాను. నీకు మాటిచ్చి
నన్నొకరినట్లు తనే చెప్పాడు నీళ్ళ నన్ను పట్టుకుంటాడని
అనుకోను.

అని : జాగ్రత్తను చూ.

చక్ర : నాకేం భయంలేదు.

అని : నన్నుగూడా నీతో తీసుకెడితే బాగుంటుంది.

చక్ర : ఒద్దు అనితా నిన్ను శ్రమపెట్టడం నాకేష్టంలేదు.

అని : యిందులో శ్రమేముందిబావా! నీ కష్టసుఖాలు నావికాబా!

చక్ర : (నవ్వి) అప్పుడే జీవితంలో భాగన్ని అడుగుతున్నావన్నీమాట.
నా ప్రియమైన మరదలా, వెళ్ళయినతర్వాత యెలాగూ తప్పదు.
అంతవరకూ కాస్త ఒంటరిగా తిరగవివ్వ.

అని : పో బావా.

చక్ర : అబ్బో ... సిగ్గు ముంచుకొచ్చిందా?

అని : రాదా మరి.

చక్ర : [వచ్చిచూసి] అనితా, చాలా పొద్దుపోయింది నువ్వెళ్ళు, నేను
గంటలో వస్తాను.

అని : గంటలో రావాలి.

చక్ర : వస్తానన్నానుగా.

అని : వస్తాను [ఒకవక్కగా వెళ్ళింది]

చక్ర : అనిత వెళ్ళిన మార్గంవంక చూస్తూ 'వికటంగా నవ్వాడు]

[నాగన్న, బీమన్న ప్రవేశించారు]

నాగ : పిచ్చివాడు .... నవ్వుతున్నాడు.

బీమ : నవ్వుతున్నావా పిచ్చివాడా.

చక్ర : పిచ్చివాడిని నేనుకాదురా, మీరు, నాగనా.

నాగ : నర్తార్

చక్ర : వీమన్నా

వీమ : సర్దార్.

చక్ర : యెలా పున్నానురా.

నాగ : సర్దార్, మీరా.

వీమ : మీరేనా సర్దార్.

చక్ర : అవునురా, యెలా పున్నాను.

నాగ : అబ్బా, అచ్చంగా డాక్టర్ చక్రవర్తిలాగే ఉన్నాడు సర్దార్.

వీమ చిత్రం, అయ్యారే విచిత్రం, భారే విచిత్రం, [పొడలాడు]

చక్ర : చక్రవర్తి మరదలు నన్ను గుర్తించలేకపోయింది. నేనే తనదాన
చక్రవర్తి ననుకుంటుంది. అవిత నన్ను గుర్తించలేకపోయిం
దంటే ఆ ఇంట్లో ఎవ్వరూ గుర్తించలేరు.

నాగ : గుర్తించలేరు.

వీమ : లేదు.

చక్ర : కనకాన్ని అశించి కార్యరంగంలో దూకిన నాకు కాంతగూడా అతి
స్తుంది. ఇక కాంతా కనకాలు నా సొంతం. మీరుగూడా వేషాలు
మార్చండి గంటలో మనం విజయేంద్రభూషణి భవనంలో ఉండాలి.

నాగ : నైః సర్దార్,

చక్ర : డాక్టర్ చక్రవర్తిని మట్టుబెట్టి మనం ముందుకు సాగాలి, వాడు
ప్రాణాలతో ఉంటే మనకే అపాయం.

వీమ : అందుకు ఉపాయం.

చక్ర : వాణ్ని తొలగించడమే, మంచి నీళ్ళలో విషంకలిపి చక్రవర్తి
కివ్వండి.

నాగ : నైః సర్దార్

[నాగన్న, వీమన్న వెళ్ళారు]

చక్ర : రామూ, నీ జాతకచక్రం తిరిగింది. కోటిళ్ళరుడివి కాబోతున్నావు
కాంతా కనకాలు అశించబోతున్నాయి. హా, హా, హా, హా,
హా, [వికటంగా నవ్వుతుంటాడు]

మూడవ రంగం

[అది కోటిశ్వరుడు విజయేంద్రభూపతి భవనంలో నాలుగది. అలంకరణంతా మొదటిరంగం మాదిరిగానే ఉంటుంది. మార్చేమీ ఉండదు.]

[తెరలేచింది]

[డాక్టర్ అనంద్, లాల్ ఛంద్రశేఖర్, మురళీధర్ కూర్చోని వుంటారు. రవికాంత్ అబ్బుపాటు తిరుగుతూ ఉంటాడు, అనిత బిల్డి వాకిలివద్ద నిల్చోని జయబీకి చూస్తూంటుంది గాన్పి. క్షణాలు అలా గడిచాయి]

రవి || అనితా, [అంటూ తిరుగుతున్నవాడు అగాడు]

అని . ఏమిటి దావా?

రవి . ఏదీ! అన్నయ్య యింకా రాలేదే,

అని . ఈసాటికి రావల్సిందే.

రవి . అనలు నువ్వు కలుపుకున్నది అన్నయ్యనేనా?

అని , అదేమిటి దావా? పెదబావను నేను గుర్తించలేననుకున్నావా?

ముర . పొరపాటు అయ్యుందొచ్చుగా.

అ . అవును.

చం . పొరపాటు పడడం మానవ నహజనై జం.

అని . కాదు. అతను అక్షరాలా చక్రవర్తి దావే నాకుతెలుసు.

రవి . పోలీస్ స్టేషన్ కు పోన్ చేస్తే ,

ము . అదే మంచిది.

[రవికాంత్ తేజురతు సమీపించి తెలిపాడు ఏవరోయి
నెందరో జయరచేశాడు)

రవి . హాలో, పోలీస్ స్టేషన్, రవికాంత్ హియర్, ఆఁ, మా అన్నయ్య
అక్కరున్నాడా? అఁ, అఁ, ఓకే, థాంక్యూ. [పోన్ పెట్టే
శాడు]

అవి . (అత్రంగా) ఏమైంది దావా?

రవి . ఇన్ స్పెక్టర్ రాజారాంగాకు, అన్నయ్య కలిసి ఇక్కడికి బయలు
దేరారట,

ము . అయితే మరికాసేవట్లో రావచ్చు.

(బయలుపించి నాగన్న, వీమన్న వచ్చారు)

నాగ . వస్తున్నాడు.

వీమ . వచ్చేస్తున్నాడు.

ము . యెవరు?

నాగ : వారే.

వీమ : అక్షకాలా వారే.

అ : యెవరు వారు?

చం : ఇంకెవరు? చక్రవర్తిగారే అయ్యంటారు ఏమంటారు?

నాగ : ఏమీ అనం.

వీమ : ఏమీ అనలేము.

[బయలుపించి చక్రవర్తి, రాజారాం వచ్చారు]

చం : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

నాగ : గుడ్ మార్నింగ్

అ : గుడ్ మార్నింగ్ సార్.

ః : గుడ్ మార్నింగ్

రవి , అన్నయ్య, [అస్థాయంగా పిల్చాడు]

త || ఏరా రవి .... ఎలావున్నావీ,

రవి || నాకేమన్నయ్యా .... బాగానేవున్నాను. నురి నువ్వు...?

త . కచ్చిస్తూనే ఉన్నానుగదరా.

ము : బావా, ఈ ఆనంద సమయంలో విందులు, వినోదాలు ఏర్పాటు చేయడానికి, నీకు భుజంగా స్వగతంచెప్పే అదృష్టానికి మేము నోచుకోలేక పోయినందుకు చాలా విచారిస్తున్నాం.

త : అందుకు నేను బాధపడడం లేదు. నాన్నగారి హత్య వార్త నా హృదయంలో ఆరని అవేదనను రగిలించింది. అదే నా హృదయాన్ని క్షోభ పెడుతుంది.

ము : నీకేగదు బావా, ఆ విచారం అంత దీను,

త : (బిరువుగా విట్టార్చి) బావా,

ము : ఏమిటి బావా?

త || నాన్నగారి హత్యను గురించి నీవ్వేమన్నా చెప్పగలవా?

ము : లేదు బావా!

త : లాయర్ గారూ.

చం : యస్ సార్.

త : గత ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా మూ వ్యాపార వ్యవహారాలు, అన్ని వ్యవహారాలు మీరే మూస్తున్నారుగదూ?

చం : అవునుసార్.

త || ఈమధ్య నాన్నగారేమన్నా వీలునామా వ్రాసారా?

చం || వ్రాసారు:

త : ఏమిటి?

చం . తమ యావదాస్తి మీకు రవిబాబుకు సమానంగా నంకమించేటట్లు వ్రాశారు.

చ : అందులో అవగమించుకొని రవిబాబుతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి.
అన్యధా తల్పక మీరంతా బయటికి వెళ్ళండి.

(చంద్రం, అనంద్, మురళీధర్ బయటికి వెళ్ళారు)

అని . [లోనికి వెళ్ళింది]

రాజా . [బయటికి వెళ్ళాడు]

నాగ . సారీ : మమ్మల్ని ఉండమంటారా వెళ్ళమంటారా?

భీమ . మనతో ప్రత్యేకంగా చెప్పాలా?

నాగ : రా

భీమ . వరరా

[నాగన్న భీమన్న బయటికి వెళ్ళారు]

చ : రవిబాబూ.

రవి . ఏమిటన్నయ్యా?

చ : అనుకోని దుష్సంఘటన జరిగిపోయింది. నాన్నగారు మనకు కాళ్ళ
తంబూలు దూరమయ్యారు.

రవి . అవునన్నయ్యా, ఆలోచించు మనకు తిరచింది.

చ . నాన్నగారు అందరితో సఖ్యంగా మెలిగేవారు కదూ?

రవి . అవును.

చ : ఆయన హత్యను వ్యక్తిగత వేధాన కారణంకాదు. ఆయన
అందరినీ ప్రేమించేవారు. అయితే నాన్నగారు చనిపోవడానికి
అమీన్ హత్య చేయబడడానికి ఒకే ఒక కారణం కనిపిస్తుంది.

(బయటనుంచి రాజారాం వచ్చాడు)

రవి . ఏమిటది?

చ : మన బక్ష్మర్యం.

రవి . నాన్నగార్ని హత్య చేసినందువల్ల అస్తి మనకు దక్కుతుందిగాని
మరొకంకి ఎలా దక్కుతుంది. ఆయన్ని చంపినందువల్ల ఏమిటి
వువయోగం.

చ . నాన్నను చంపగలిగిన వా కి మనల్ని చంపడం కష్టం కాదు.

రవి : ఆఁ మనల్నా?

చ . అవును, మనమీదగూడా హత్యాప్రయత్నం జరిగింది. యేమం
టారు ఇన్ పెక్టర్.

రాజా . అవును, నా అనుమానంగూడా అదే.

రవి . మామీద హత్యాప్రయత్నం జరిగిందని మీ ఊహమాత్రమే.

చ . కాదురవీ, నామీద హత్యాప్రయత్నం జరిగింది,

రవి . ఆఁ నీమీదా?

చ . అవును. అమెరికానుంచి నేను బయలుదేరినవిమానం ప్రేల్చదానికి
ప్రయత్నాలు జరిగాయి. ఇన్ పెక్టర్ రాజారాం రానున్న ప్రమా
దాన్ని పసిగట్టి విమాన ప్రమాదం జరిగకుండా తన సిబ్బందితో
తక్షించగలిగారు.

రవి . నిజంగా?

చ . అవును, కాని ఆ దుండగులు తప్పించుకొని పారిపోయారు.

రవి . ఎంత ప్రమాదం తప్పింది.

చ : యితముందు ఇటువంటి ప్రమాదాలు జరిగే సూచనలు కన్పిస్తు
న్నాయి. నీ ఆత్మరక్షణ నువ్వు చూపుకోవాలి.

రా . సార్, మీ ఇంటిచుట్టు బందోబస్తు పెట్టించమంటారా?

చ . నోనో, ఆప్రయత్నం చేయకండి, హంతకుడు జాగ్రత్తపడతాడు

రా . అదీ నిజమే.

చ . రవిబాబూ, ఒక రహస్యం.

రవి : ఏమిటన్నయ్యా?

చ , మన భవనంలో మమారు పడికోట్ల రూపాయల విలువగల వజ్రాలు
భూస్థాపితం చేయబడి వున్నాయి. ఈ విషయాన్ని నాన్నగారు ఈ
మధ్యనే లెబర్ ద్వారా నాకు తెలియజేశారు అని మన శంక
పారంపర్యంగా వస్తున్న అమూల్యనంపద.

రవి : అలాగా.

చ : అవి మన భవనంలో ఉన్నాయేగాని ఎక్కడున్నాయో నాకుగూడా
తెలియదు, నాన్నగారి హత్యకు ఈ వజ్రాలుగూడా ఒక ముఖ్య
కారణం కావచ్చు.

రవి : అవునన్నయ్యా, ఆస్తివిషయం ఎలావున్నా, ఈ వజ్రాలరహస్యం
తెలిసిన వానినర్హులనర్హులనాగానీ బెదిరించివుండాలి. నాన్నగారు
ఈ రహస్యాన్ని వెల్లడి చేయనందున హత్యచేయబడి వుండాలి.

రాజా : అవును, అదొక కారణం కావచ్చు.

చ : ఈ దురాగతాల వెనక ఒక మూలా వుండివుండాలి.

రాజా : అవును, ఏమయినా మీ జాగ్రత్తలో మీరు ఉండాలి.

రవి : అలాగే యిన్ వెక్టర్

రా : వస్తాను [వెళ్ళిపోయాడు]

చ . రవిబాబూ, ఇవి ఎవర్నీ నమ్మేరోజులు కావు. మన మిత్యలెవరో
శత్యపులెవరో గుర్తించడం కష్టం.

రవి . అవునన్నయ్యా

చ : మన కుటుంబరహస్యాలు బయటి కెళ్ళాయంటే మనలో యెవరో
ఆ మూలాతో సహకరిస్తున్నారన్నమాట. వూరి ఎరే, పీళ్ళ అట
కట్టించి మన సంపదను కాపాడుకోవాలి.

రవి : అలాగే అన్నయ్యా.

చ : మవ్వేళ్లు, నన్ను ప్రకాంతంగా ఆలోచించుకొని, నేను రెప్పుడీసుకో
వారి.

రవి : అలాగే (దియటికి వెళ్ళాడు)

చక్ర : అనితా.

అని : (వస్తూ) పిల్చావా బావా.

చక్ర : లేదు. అరిచాను.

అ : ఎందుకో.

చ : గలగలలాడే గాజుల గండరగోళం చేసే నీ సున్నితమైన హస్తా
లతో అరకప్పు కాపీ అమాంతం తెస్తావని.

అ : ఇప్పటికే ఆలస్యమయింది .... తోజనానికి రా బావా.

చ : ఒద్దు అనితా, కాపీచాలు.

అ : అలా వీల్లేదు, నీకోసం నేతిగారెలు చేశాను.

చ : విజంగనా.

అ : అవును బావా.

చ : దండచేసి మళ్ళీ వేసుకోక పోయ్యావా.

అ : బో బావా.

చ : (అనితను దగ్గరగా లాక్కొని) కోసమొచ్చిందా.

అ : ఎందుకూ.

చ : పరిహాసం చేశానని.

అ : అది మాదావ జన్మహక్కు.

చ : (మళ్ళీ దగ్గరగా లాక్కున్నాడు)

అ : ఒడులు బావా.

చ : వదలను.

అ : ఎవరన్నా చూస్తారు.

చ : చూస్తే చూడవి.

అ : చీ .... పిగ్గులేవి మేళం. చూస్తే ఏమనుకుంటారు.

చ : ఏమనుకుంటారు.

అ : పెళ్ళికొక ముందే ఇలా చి తెగించారేమిటా అని మూతులు
ముడుచుకుంటాడు.

చ : అంతేగదా ఇదే అమెరికాలో అయితే ఏంచేస్తారో తెలుసా.

అ : ఏం చేస్తాను.

చ : గట్టిగా కొగిలించుకొని ముద్దులు పెట్టుకుంటాడు. ఎలాగో చూపింక
మంటావా?

అ : ఒద్దొద్దు .... ఆ వనిమాత్రం చేయను.

(అంటూ చక్రవర్తి చేతుల్లోనంచి తప్పుకొని పాట పాడుతుంది.
చక్రవర్తిగూడా పాట పాడతాడు)

(పాట - ౧) (అనిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్)

(పాట పూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తి బాహువులో చేరుకుంది]

(దియట్నుంచి నాగన్న. భీమన్న వచ్చారు. అనిత, చక్రవర్తిని
చూచి ఒకరి ముఖాలోకడు చూసుకున్నారు)

నా : ఒరేయ్ భీమన్న

భీ : ఏమిటా నాగన్న!

నా : మనసార్ ... ఈ లోకంలో లేరురా.

భీ : అవునురా.

నా : సార్, (బిగ్గరగా అరిచాడు]

(అనిత, చక్రవర్తి ఉలిక్కిపడి దూరమయ్యారు]

చ : మీరా?

నా : మేమే సార్.

అ : వీళ్ళు రాముడి అనుచరులు గదూ?

చ : అవును.

అ : వాళ్ళనెందుకు తిసుకొచ్చావు బావా!

నా : సార్ తిసుకురాలేదు.

బి : మేమే వచ్చాం

అ : యెందుకూ?

నా : ఆ విషయం సారాని అడగండి.

త : అవును అనితా, ఏళ్ళు వట్టి అమాయకులు. అగ్గిరాముడి మాయా-
జాలంలో చిక్కి తమ భవిష్యత్తును పాడుచేసుకుంటున్న నిర్భా-
గ్యులు, గౌరవంగా కష్టపడి బతుకొకామన్నాడు తీసుకొచ్చామ

నా : అవునండి కష్టపడతాం.

బి : నీతిగా బ్రతుకుతాం.

అ : మీరా, బ్రతకాల్సిందే...అయినా ముగ్గురు వాళ్ళున్నారే వాళ్ళకే
వనిలేదు. ఇంకా వీళ్ళెందుకు బావా,

త : ఉండనీ, చూడు అనితా. తప్పుచే సుదం మానవ సహజం. చేసిన
తప్పు తెచ్చుకొని మంచి మార్గానికి మళ్లాలనుకోవడం ఉత్తమ
లక్షణం. మనిషిమారడానికి అవకాశం ఇవ్వాలేగాని వారిని క్షింపి
నందువల్లా ప్రయోజనం లేదు.

నా : అవునండి.

బి : నిజమండి.

చ : నిజానికి వీళ్ళిద్దరూ దొంగలు, మామూలు దొంగలుగాను. అగ్గి-
రాముడితోవాటు ఎందర్నో కొల్లగొట్టిన బండిపోటు దొంగలు.
ఈనాడు తమతప్పు తెచ్చుకొని మంచి మనుషులుగా మారడానికి
వచ్చేకారు.

నా : అవునండి.

బి : నిజమండి.

అ : వీ ఇష్టాన్ని కాదనను, పాతఅలవాటు ప్రకారం మనిల్లో వస్తువులు
కాజేస్తే..... ?

నా : మేము డబ్బుతప్ప వస్తువులు ముట్టుకోమండి.

నీ : అవకాశం దొరికితే డబ్బుమాత్రమే కాజేస్తామండి.

అ : విన్నవా బావా.

ద : వాళ్ళమొహం .... అయినా ఇనప్పెట్టెరోసున్న డబ్బు వీళ్ళకెలా
అందుతుంది,

నా : ఆ భయం మీకక్కరలేదు.

నీ : మారుకాళారతో ఇనప్పెట్టెలు తెరవడం మాకువెన్నతో పెట్టినవిద్యుంది

అ : మనకొద్దు .... వంపెయ్ బావా.

చ : పంపితే యెక్కడికెళతాడు.

నీ : అవునండి.

నా : నిజమండి.

చ : మీకు వంటవని తెలుసా,

నా : తెలునండి

నీ : ఇంతకుముందు ఇన్ స్పెక్టర్ జనరల్ గారింట్లో వంటవని చేశామండి.

నా : పనిచేసిన నాలుగురోజులలో ముగ్గురిని పంపామండి.

అ : పై కేనా

నా : కాదండి. హోటల్ భోజనానికి.

చ : ఏద్యారు లెందోయ్.

నా : మేము ఏడ్వలేదండి .... ఏరా సువ్వేమనాని ఏడ్చావా.

నీ : లేదురా ... సువ్వేడివావేమానని నేననుకుంటున్నాను.

చ : అనికా.

అ : ఏమిటి బావా.

ద : మనం అలా లాయర్ గారి ఇంటికి వెళ్ళొద్దాం రా.

అ : యిప్పుడా.

త : అవును. ఆయనతో చాలా విషయాలు మాట్లాడాలి.

అ : సరే వద.

[బయటికి వెళ్ళబోయాను. బయటనుంచి రవికాంత్ ప్రవేశించాడు]

ర : ఎక్కడికన్నయ్యా.

ద : లాయర్ గారింటికి ... అన్నట్టు ... ఇనప్పెట్టెతాళాలు నీ దగ్గరే ఉన్నాయిగదూ.

ర : అవును.

చ : ఇలా యివ్వు.

(రవి ఇనప్పెట్టెతాళాలు చక్రవర్తికిచ్చాడు. అవిక, చక్రవర్తి బయటికెళ్ళారు. రవికాంత్ బయటికి వెళ్ళాడు. సాగన్న, బిశున్న లోనికి వెళ్ళారు)

(కొన్ని క్షణాలు మ్యూజిక్ తో గడిచాయి. బయటనుంచి ముడికే తర్, చంద్రం, ఆనంద్ వచ్చారు)

ము : (సోఫాలో కూర్చుని సిగరెట్ దమ్ము తాగుతుంటాడు)

(చంద్రం, ఆనంద్ అటూయిటూతిడుగుతుంటారు)

చం : (ఆగి) నువ్వన్నది అక్షరాలా విజం. చక్రవర్తి సామాన్యుడుగాడు. అవులిస్తే ప్రేమలు లెక్కపెట్టేరకం.

అ : అవును. అతన్ని ఆడించడం మనవల్లగాడు.

త : అతడే మనల్ని ఆడించగలడు.

ము : అటువంటివాడితో నేస్తం చాలా ప్రమాదం అందుకేవాడ్ని కొరిగించాలి.

చ : అదే మంచిది.

అ : మనపన్నాగం నిరాటంకంగా నాగి వ్రాసాడు. అన్ని మనం దక్కించుకోవాలంటే వాణ్ని సఫా చేయక తప్పదు.

బ : అవును.

(బియ్యంబి మునుగుమనిషి ప్రవేశించాడు)

ము : బాన్ .... మీరా?

బ : గుడ్ మార్నింగ్ బాన్

అ : గుడ్ మార్నింగ్ బాన్

ము : బాన్ .... మీరిలా రావడం ప్రమాదం... ఎవరయినా చూస్తే కొంప మునుగుతుంది.

ము : (మురళీవి దగ్గరగా రమ్మవి సిగ్నల్ ఇచ్చాడు)

ముర. (మునుగుమనిషి దగ్గరగా వచ్చాడు)

మును: (మురళీచెవిలో ఏదో పట్టాడు)

ము : అలాగే బాన్ .... అలాగే చేస్తాను.

(మునుగుమనిషి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

బ : ఏమంటున్నారు బాన్?

ము : అనడానికి ఏమింది. రవికాంత్ ను ఎలాగయినా లొంగదీసి అనితతో పెళ్ళి జరిపించాలట. బలరాంను పిలిపించి బ్రకవర్తిని అడ్డు తొలగించాలట.

అ : ఇంకా ఆలస్యం దేనికి? వూ... కానివ్వు.

(మురళీధర్ బెలిపోను సీవర్ ఎత్తి నెంబర్ డయర్ చేశాడు)

ము : (పోనులో) హలో, ట్రిస్టర్ నైట్ క్లబ్. మిస్టర్ బలరాం కావాలి. ఒకసారి పిలుస్తారా?

బ : (వస్తూ) నేను వచ్చేకాను మురళీధర్.

ము : బలరాం ... నువ్వు ...? [చాకిలివంక చూచాడు]

బ : వచ్చేవాను. నాతో నీకు అవసరం ఉంటుందని నాకు తెలుసు అందుకే పిలిపని పెరంటానికి వచ్చేవాను. నీ పరిస్థితులు నాకు తెలుసు. చాక్లర్ చక్రవర్తి అమెరికానుండి తిరిగివచ్చాడు. నువ్వు నీదాన్ అతను వస్తున్న విమానాన్ని థ్వంసం చేయాలని ప్రయత్నించారు. రానున్న ప్రమాదాన్ని గ్రహించిన ఇన్స్పెక్టర్ రాజారాం తనసిబ్బందితోదూకి ప్రమాదాన్ని తప్పించాడు అవునా?

ము : ఇదంతా నీకెలా తెలుసు?

బ : బలరాండు వెయ్యికళ్ళు మురళీధర్.

ము : నీ తెలివి అమోఘం.

బ : చక్రవర్తిని అడ్డు తొలగించడానికి నా అవసరం నీకుంటుందని తెలుసు. అందుకే వచ్చాను. ఏమంటావ్?

ము : తొలగించగలవా?

బ : అదినాకు వెన్నతో పెట్టినవిద్య.

ము : వాణ్ని ఎలా చంపుతావ్?

బల : విజయేంద్రభూపతిని చంపినట్టే.

ము : అంత సులభంగాదు.

బల : నాకు అసాధ్యమన్నది లేదు.

ము : నువ్వు పట్టుబడితే?

బల : కలలోని మాట.

ము : ఒకవేళ చక్రవర్తి విన్నగుర్తించి పట్టుకుంటే....?

బల : జరగనివని... ఒకవేళ జరిగినా మీ రహస్యాలు బయటికిరావు.

చం : అదీ అలావుండాలి.

అ : పొరపాటునన్నా మా పేర్లు బయటికి రాగూడదు.

ము : ఏమంటావ్?

బిలి: మీ రహస్యాలు రహస్యంగానే ఉంచబడతాయి.

ము: వెరీగుడ్, మరి ... నీ ప్రతిఫలం

బిలి: ఐదులక్షలు.

ము: ఆఁ ఐదులక్షలా:

బిలి: అవును ఐదులక్షలు ... ఫైవ్ లాక్స్

ము: ఇటీవ్ టూమచ్.

బిలి: [నవ్వి] కోట్లకొలది ఆస్తి, పదికోట్ల విలువగల వజ్రాలు పొంద
గోరేవారు ఐదులక్షలు పారేయడం నమూనా. చక్రవర్తిప్రాణం
విలువ కోట్లనంబులో వుంది.

ము: ఆల్ రైట్. పని ఈరాత్రికే జరగాలి.

బిలి: చెప్పలేను. ఈరాత్రి ప్రయత్నం జరుగుతుంది. తప్పితే రేపు
చక్రవర్తి తల తెగుతుంది

ము: (పాకెట్ లోని నోట్లకట్టలు తీసి ఐదుకట్టలు బయరాంకిస్తూ) అద్యామ్య

బిలి: ఎంత!

ము: పాతిక వేలు. మిగతాది పనిముగిసిన తర్వాత.

బిలి: ఓకే.

ము: నువ్వెక్కొచ్చు.

బిలి: [నవ్వి] ఓకే ... (అంటు పాకెట్ లోనుండి బ్రాండ్ బాటిల్ తీసి
త్రాగబోయాడు)

ము: స్టాపిట్.

బిలి: (ఆగడు]

ము: ఆ బాటిల్ కావాలి.

బిలి: దీని వెల 12 రూ,లు

ము: (జేబులోని వందకాగితం తీసియిస్తూ) ఇదిగో వంద

(బిల్వాల వలన కాగితాన్ని అండుకొని బ్రాందీబాటిల్ మురళీధర్ కిచ్చి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు)

[మురళీధర్ బాటిల్ వంశ ఒకసారి చూశాడు]

అ : ఈ బ్రాందీబాటిల్ దేనికో?

చ : త్రాగడానికి.

అ : అంతేనా?

ము : కాదు.

చ : మరి?

ము : యిందులో రవికాంత్ ను బంధించడానికి.

చం . ఆ! [నోక్కు తెరిచాడు]

[మురళీధర్ లోని వాకిలివద్దనున్న కేబుల్ మీడిగ్లాసులలో బ్రాండ్ నింపాడు. బయటనుంచి రవికాంత్ శ్రవణించాడు]

ము . [రవినిచూచి నవ్వాడు]

రవి. ఏమిటానవ్వు? ఎందుకలా నవ్వుతావ్?

ము . నీ దురదృష్టాన్ని చూచి,

రవి. ఏమన్నావ్?

ము . అవును బాబా: మీ అన్నయ్య తిరిగివచ్చాడు ఈ ఆస్తికి నగభాగ

నుండికే ఉండేగూడా మీ అన్నయ్య అధికారంతో దానినగాబ్రకకాలి

రవి. నేనంటే అన్నయ్యకు ప్రాణం.

ము . అదంతా నటన.

రవి. యేమన్నావ్?

ము . అవును. తన ఆస్తితోపాటు నీ ఆస్తిమీద గూడా అధికారాన్ని తెల్ల
యిందాలవి మీ అన్నయ్య స్లాను.

రవి. నీకేలా తెలుసు.

ము . (శవ్వి) రవిబాబు అమాయకుడని, నునాయానంగా తనను నమ్ము

తా. వి, ఆ అవకాశాన్ని అదానం చేసుకొని నీ అస్తిగూడా తనే
దక్కిందుకోవాలని ప్లాన్ వేకానని అనితతో అన్నడని నా చెప్ప
లారా విన్నాను.

రవి, ఆఁ,

ము. నేనేగాదు, లాయర్ చంద్రశేఖర్ గారు, డాక్టర్ అనంద్ గారు గూడా
విన్నారు. ఏమంటే మాట్లాడలేక

చం : అవునవును. విన్నాం.

ఆ, తమ్ముడి అన్యాయం చేయాలనుకోవడం అభివృద్ధి.

రవి : ఇదంతా విజమూ?

ము. అబద్ధం చెప్పితే నాకొచ్చేదేమిటి?

రవి. అన్నయ్య ఇంతటి స్వార్థపరుడా?

చం : కాకుంటే నీకింతటి అన్యాయంచేయ సంతృప్తిస్తాడా?

ము : రవిదామి. నీమీతున్న అనురాగంకొద్దీ మామయ్య తన అస్తిలో నీకు
వాటా యిచ్చాడు! దాన్ని పోగొట్టుకొని అనామకుడివి కాదు.

రవి : నమ్మలేక పోతున్నాను,

ము. మీ అన్నయ్యమీద నీకున్న అనురాగం నమ్మనీదని మాకు తెలుసు,
పిచ్చివాడా! నీస్వాధీనంలోనున్న ఇనప్పెట్ట తాళాలు తీసుకున్నాడా
లేదా?

రవి. తీసుకున్నాడు.

ము. ఎందుకు తీసుకున్నాడంటావ్ .... పిఁ అ తాళాలు నీ దగ్గర
ఉండకూడదా?

చం : ఉండకూడదనే చక్రవర్తి అభిప్రాయం.

ము. యిప్పటికయినా కబ్బితేడు. నీ అస్తిని వంచుకొని దూరంగా వెళ్ళిపో.

రవి : వెళతాను. కన్నకొడుకును కాకపోయినా నాన్న నామీదున్న ప్రేమతో
అస్తిలో సగభాగం వ్రాసిచ్చారు. దాన్ని కాకెయ్యడానికి అన్న
య్యకు హక్కులేదు. ఇప్పుడే తెగతెంపులు చేసుకుంటాను.

ము . యపడకు: మేమంతా నీ క్షమాన్ని కోరేవాళ్ళం. మా అందరినీకె
ళ్ళుడూ ఉంటుంది, వస్తాం.

[మురళీధర్, చంద్రం, అనంద్ బయటికి వెళ్ళారు]

రవి . (అటూయటూ తిరుగుతూ) అన్నయ్యా, నువ్వు ఇంతటి స్వార్థపరుడివా
నీ కోసం, నీ క్షమ కోసం అనితమీదున్న ప్రేమను తెంచు
కున్నాను. తండ్రి తగ్గవారే తండ్రి అంతటివాడినని గొరవించాను.
నా మనసులో దేవుడిని నిల్పి ఆరాధించాను. అందుకు ప్రతిఫలం
ఇదా! వీరేడు. అప్పిలో నావాటా నాకు కావాలి. అనిత నాసొంతం
కావాలి. తక్కించుకుంటాను. అప్పి, అనితను దక్కించుకుంటాను
నువ్వెలా అద్దు నడగలవో చూస్తాను.

[అటూ పేబుల్ మీదున్న బ్రాండ్ ని చూచి అన్నిగ్లానులు ఖాళీ
జేకాడు. కొద్దిమైకంలో ఉంటాడు]

రవి : అన్నయ్యా.... కాదు, నువ్వు అన్నయ్యవుకాదు. నా కత్తువి. నా
కన్యాయం జేయ సంకల్పించిన నిమ్మ నత్తనాకనం చేస్తాను.

[బయటనుంచి అనిత ప్రవేశించింది]

రవి : అనితా!

అని . ఏమిటి బావా!

రవి . రా అనితా (చెయివట్టుకున్నాడు)

అని . బాబా... ఏమిటిదీ! [చెయ్యి రాక్కుంది]

రవి . నామనసు నీ కర్మంకారేదా అనితా, బరిష్టయా.

అని , నో .... ఐ దోంట్ అవ్వా.

రవి . వాట్!

అని . యస్!

రవి . అనితా, నన్నెందుక ప్రేమించలేవు?

అని . పెదబాపను ప్రేమించాను గనుక.

రవి . వీరేడు, నువ్వు వాడి ప్రేమించడానికి వీరేడు.

అని : అది నా ఇష్టం.

రవి : నీ ఇష్టంతో విమిత్తంలేదు.

అని : వద్దనడానికి నువ్వెవరు?

రవి : నీకు కాబోయే భర్తను.

అని : త్రాగి మాటాడుతున్నావా?

రవి : త్రాగినా త్రాగకపోయినా జరిగేది అదే, నీమేకో, కాకిగట్టి నీ మొగుడ్ని అవుతాను.

అని : అనిత బలిపశువు గాడు.

రవి : అదితా! నాలో రాక్షసత్వాన్ని వెన్నుతట్టి లేవకు. కుర్యాదగానన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలికి ఒప్పుకో. తేనెపాటికి నీమెడలో తాళకదలాను.

అని : జరగనిపని.

రవి : అంతేనా?

అని : అంతే:

రవి : నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలికి ఒప్పుకోవా?

అని : ఒప్పుకోను.

రవి : నరే! నాకు దక్కనిసుత్వ వాడికిగూడా దక్కజూడదు, నన్ను మోసంతో నాశనం చేయజూచిన అనయవంచకుడు నీకర్త కావడానికి వీలులేదు. కా [అంటు చెయ్యి వట్టుతున్నది]

అని : వదులు, వదులు (తప్పించుకో చూస్తుంది)

రవి : వట్టుకున్నది వదలడానికిగాదు నీ అంటు చూడడానికి. నిన్ను రొంగడియ్యడానికి.

అని : [తెయ్యిలాగ్గొలిచి] బలవంతం చేస్తావా, పశువా?

రవి : మంచిగా విశవస్సుచే బలవంతం తప్పదు కా. (అంటూ అనిత రెండుచేతులూపట్టుకొని దగ్గరగా లాక్కోవాలని ప్రయత్నిస్తాడు)

అని : వదులు, రవిబాబు, వదులు, [తప్పించుకో చూస్తుంది]

రవి : హ్లా.. హ్లా.. హ్లా.. హ్లా..

అని : వదులు. కానా.. నీకు పుణ్యముంటుంది ఒదులు.

రవి . వదలను : నిన్ను నాదానినగా చేసుకునేవరకూ వదలను. తా,
(అంటూ గుండెలకు హత్తుకోబోయాడు)

అని . [తనిదాని చెయ్యికోరికింది]

రవి . అబ్బా (అంటూ అనితను తడిలాడు)

అని . [దూరంగా వెళ్ళింది]

రవి . కాటు వేసివంకచూత్రాన కనికరిస్తానని అనుకోను. (ముందుకు
రాబోయాడు)

అని . అగు.

రవి . [అగాడు]

అని . బావా, మర్యాదగా నీ దురభిప్రాయాన్ని మాట్చుకో. నేనా శత్రు
నాకనమవుతావు.

రవి . కాసీంతో క్షించక కాసీన్ని చల్లావ్వు మరతలా. తా [అంటూ
చెయ్యిపట్టుకొని ముందుకు లాగాడు]

(లాగిన ఊపుతో అనిత రవికాంత్ గుండెలమీదవారింది)

(రవి అనితను రెండుచేతులతో నిలిపాడు)

అని . వదులు, దుక్కార్లదా, తదులు, (కప్పించుకో చూస్తుంది)

రవి . హా, హా, హా, హా, (వికటంగా నవ్వాడు)

అని . తప్పించుకొని పొరిపోబోయి పోసారో తడిపోయింది)

రవి . (వికటంగా నవ్వుతూ అమెపై ఒరగబోయాడు)

(దియట్టుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

త . (కోపంగా) రవీ! (అ. చాడు)

రవి . (అగాడు)

అని . (వరుగెత్తుకెళ్ళి చక్రవర్తిని వాకేనుకుని నిడుస్తుంది) బాబా.

త . భయపడకు అనిత... రవీ! ఏమిటిది?

రవి . తెలియదంటేదా.. అనితను నిలవంకం చేస్తున్నాను.

చ . ఏమన్నావ్ [కోపంగా దగ్గరిగా వచ్చి] అని త్రాగావా? (చెంక
మీద కొట్టాడు)

రవి . (నిర్ఘాతపోయి నిల్చున్నాడు)

చ . చీ దొర్నాగ్నా... మన కుటుంబంలో ఎవరయినా ఇలాంటి పాడు పని చేశారా?

రవి . నేను నేడున్నాగా.

చ . బోక్కయ్,

రవి . (తెండు కేతుంకో నోరు మూసుకున్నాడు)

చ . దుర్గాదేవి... తప్పకాగి నిషాలో కాబోయ్ వడినను బలాత్కరిస్తావా... నిన్నేంజేసినా పాపం లేదు. వెళ్లు ... నీ పొడుముఖం నాకు చూపించకు.

రవి . (అలాగే నిల్చున్నాడు)

చ . యింకా నిలబడ్డావే... వెళ్లు ..

రవి . (మానంగా విడుదలకొన్నాడు)

చ : చి్చి... ఏడిలా పొడై పోతున్నాడేమిటి : అనిత : మునుపెప్పుడలా ఇలా చేశావా :

అ : లేదుదావా : ఇలాంటి స్థితిలో వినబాకను నేనుఎక్కడూ తూడలేదు

చ : ఏడికి వివరిత బాధలు విన్నాడు తున్నాయి. ఎక్కరో వీట్ల కానా అని విడకొడుతున్నాడు.

అ : అవునుదావా :

చ : పూ... ఈ విజయేంద్రభూవతి ముద్దుల కన్నబిడ్డ చక్రవర్తి అర్థమింపాడు. పెంచిన బిడ్డ దురభివృద్ధులు బానిస కాబోతున్నాడు హ... హ... హ... హ... ఇదీ మనమంచికే. త్వరలోనే అనిత మెడలో కాబోట్లు అనీకే సక్వాసికారిని అవుతాడు. హ... హ... హ... హ... (అలోచిస్తూ సోపాలో నడుమునాల్పి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. తెరలో కయంకరమైన మ్యూజికు ప్రారంభమయింది.)

(కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. బయటనుంచి నల్లని మునుగు తరించిన అకారం ప్రవేశించింది. ఆ అకారం చేతిలో కత్తి మెరు

నూరి అ అకారం పిల్లిలా చక్రవర్తిని సమీపించి చంప
కొయింది. చక్రవర్తి గమనించి మునుగుమనిషి కెయ్యి వట్టుకొని
పేలితిప్పుడు.)

ము : (చేతిలో కత్తి వదిలాడు)

చ : (మునుగుమనిషి ముఖంపై కొట్టాడు.)

ము : (దూరంగా పడ్డాడు)

చ : (కింకరించిన కత్తి అందుకొని బయటనాటికి అర్ధంగా నిలుచున్నాడు)

ము : (లేచి నిలుచున్నాడు)

చ : ఎవత్తువ్వు ?

ము : నీ ప్రాణం తీసువచ్చిన వీరుడ్ని.

చ : భేష్ ! చిత్రవీరకవు

ము : అనుమానమా ?

చ : అందుకే విశాయథంగా విద్రిస్తున్న నన్ను చంప వచ్చావు. ఇది
నీకే లక్షణమా ?

ము : శత్రువులను తొలగించడమే నా ద్యేయం.

చ : నానివల్ల ఉనయోగం.

ము : నాదు లక్షణం.

చ : నా ప్రాణం తీయడానికి వియమింకబడ్డావన్నమాట.

ము : అవును, కాదుకో.

(అంటే చక్రవర్తి మీగ కలబడ్డాడు: కొన్ని విముషా ఇద్దరిమధ్య
ఫైట్ జరిగింది. మునుగుమనిషి ముఖానికిన్నమునుగు చక్రవర్తి
చేతిలోకి వచ్చింది.)

చ : (మునుగు మనిషి ముఖం చూచి) బలరాం.... నువ్వా !

బి : ఎవరూ ?

చ : నేనే.. నన్ను గుర్తించరా ?

బి : అ... అగ్గిరాముడు.

చ : అవును బలరాం. అగ్గిరాముడ్ని.

బి : నర్తార్ ! ఏమిటీవేషం ?

చ : అస్తి కోసం. అదీసరే... ఇంతకాలం ఏమయ్యావ్... ఇక్కడి
తెరా వచ్చావ్ ?

బ : అదొకత. భౌగోళికతలో అందు పోలికలు మనమీద కాడి
వేశాడు, మనం కెలాకాక్కు పొరిపోయాం మన తనాస్య
పాపరం తగ్గికి మీకోసం వచ్చాను అంతకుముందే పోలికలు
మన పాపరాన్ని చుట్టుముట్టారు. పోలికలు బాంసుండి తప్పించు
కునే ప్రయత్నంలో మనం విడిపోయాం. సంకల్పరంపాటు
మీకోసం గాలించాను ఎంత గాలించినా మీకాడ తెలియలేదు,
మీరు కట్టిస్తారనే ఆశ గూడా అంతరించింది, అందుకే బొంబాయి
రాష్ట్రాన్ని వదిలి ఆంధ్ర శాస్త్రానికి వచ్చాను. అదీసరే... చక్ర
వర్తి స్థానంలో మీరు... చక్రవర్తి ఏమయ్యాడు ?

చ : స్వర్గంలోనో క్షరకంలోనో ఉంటాడు,

బ : అఁ !

చ : అఁ ! నేనే సంపాదాను చక్రవర్తి నై అస్తి కోసంవచ్చాను.

బ : అలాగా !

చ : బలరాం... నన్ను శంపమని విన్నెవరు శంపారు ?

బ : మురళీధర్.

చ : అవిక అన్యాయా...

బ : అవును సరిఫలం ఎదు లక్ష రిస్తావన్నాడు.

చ : ఛాఁ అంటే... విజయేంద్ర భూపతిని గూడా జాడే చంపించి
ఉరితాడు. (బలరాం ముసుగు సూరిగా ఏడ్చి చేతిలో వట్టు
ఉన్నాడు)

బ : అవును.

చ : భూపతిని గుప్పే చంపావా ?

బ : లేదు. భూపతిని చంపమని మురళీధర్ నన్ను వియమించినమూట
విజయ. అతన్ని శంపాలని వచ్చాను. నేను వచ్చేసరికి భూపతి
హత్య చేయబడి ఉన్నాడు.

చ : అఁ !

బ : అవును సర్దార్ , అతని శవాన్ని పోతుమార్గంకోసం పంపడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. కాబట్టి మంచి నేను తప్పు తీర్చాను.

చ : అలాగా :

బ : అయితే భూపతిని ఎవరుచంపి ఉంటారు ?

చ : ఇంకెవరు ? ఆ మురళీధరే చంపి ఉంటాడు. నాకు చాలావరకు కరమైన వ్యక్తి.

బ : మనకన్నానా ?

చ : కీదేంచి మేలెంచమన్నారు, బలరాం.... అనితను నాభార్యగాచేసు కొని ఆస్తి స్వాధీనపర్చుకునేవరకు మత్య మురళీధర్ అనుచరుడి గానే నటించు.

బ : అలాగే సర్దార్.

(రోవల్నుంచి అనిత వచ్చింది)

అ : నానా , నువ్వింకా నిద్రపోలేదా... (బలరాంను చూచి) ఇకనెవరూ

చ : నా పేర్నెహకుడు. నేను అమెరికానుంచి వచ్చానని తెలిసి మోడ దానికి వచ్చాడు.

అ : కానీ తెస్తాను కూర్చోండి

బ : ఒడ్డు పేడం. తేపు ఎలాగూ మావాడిపార్టీకి ఇవ్వక తప్పదుగా. వస్తానుకా చక్రం వెధవా.

అ : అదేమిటి

చ : ఓ... అదా.... ఈ వెధవకు నన్ను వెధవ అని పిలవడం ఒక వెధవ ఆలవాటు

బ : వస్తానురా (బయటికి వెళ్ళాడు)

అ : దొరగాతికింకా నిద్ర లేకదా ?

చ : దొరసాని జోల పొదలేడుగా (దగ్గరగా లాపకాడు)

అ : చీ , వదులు బావా :

చ : వదలను మతదలా.

(అనిత తప్పించుకుని పోవోయింది. చక్రవర్తి ఆమె చీరచెంగు వట్టుకున్నాడు)

(చక్రవర్తి పాట పాడాడు. అనిత అతన్ని అనుసరించింది)

(పాట : 7)

(చక్రవర్తి, అనితరద్యాయేత్)

(పాట పూర్తయింది అనిత చక్రవర్తి హృదయంపై వారింది
ఇద్దరూ ఏకమై విల్పిపోయాడు)

[తెర జాళుకుంది]

నాటంగన రంగం

[అది నిజయేంద్రభూపతి భవనంలో హాయిగది, అలంకరణంకా మొదటిరంగం మిడిగినే ఉంటుంది; మార్చేమీ వుండదు. తేదియోముందు కేసుల్ మీద భూపతి పోదో వుంటుంది.]

[తెరలేదించి]

[రవికాంత్ భూపతి పోదోముందు నిలబడి విచారించాడు]

రవి : నాన్నా! నీ కన్నబిడ్డను కాకపోయినా ఎంతో అప్యాయంగా పెంచావు. అప్పటి భాగముచూపు. నాకు జన్మనిచ్చిన నా తలిదండ్రులు కఠిన పాషాణులై పొరవేసిన నన్ను అప్యాయతతో అదరించావు.

మనిషిగా తీర్చిదిద్దావు. ప్రేమానుగాలు రంగరించి పోకావు, నీ ప్రేమకు ప్రతిఫలంగా నీ బిడ్డనే అవమానించావు. అన్నయ్యను విందించాను. నిజానికి నేనెవర్ని. ఏమో, దిక్కులేని ద ప్రసారాయణుడై. నన్ను క్షమించు నాన్నా, చూకానా నాన్నా. నువ్వు నా కిచ్చిన అప్తికోసం అన్నయ్య నన్ను మోసం చెయ్యాలనుకుంటున్నాడు. నిజానికి ఈ యావదాస్ అతనిదేగా. నన్నదిగితే నేను కాదంటానా? అందుకే యావదాస్ అన్నయ్యకు వదిలి కట్టుబట్టలతో వెళ్ళిపోదోతున్నాను. అన్నయ్యకు నా ముఖాన్ని చూపలేను. నావల్ల ఏదయినా అబలాదంజరిగితే నన్ను క్షమించునాన్నా.

(తోవన్నాంది అనిత, చక్రవర్తి వచ్చాడు)

రవి : వెళ్ళొస్తాను నాన్నా.

చ : ఎక్కడికి?

ర : అన్నయ్యకి.

చ : ఎక్కడికి వెళ్ళుతున్నావురా?

ర : నా గమ్యస్థానానికి.

చ : రవి! నిజంగా వెళ్ళున్నావా?

ర : అవును.

అ : కాదా.

రవి : అవును అనితా. నాకీ ఇంట్లో స్థానంలేదు.

త : అలాగని నువ్వనుకుంటున్నావు.

రవి : నిజంగారా అదే.

చ : ఏమిటా నిజం?

రవి : నేను నీ రక్తాన్ని వంచుకున్నట్టిన తమ్ముడిని కాదు.

త : ఆ విషయం నాకు తెలుసు.

తవి : అన్నయ్యా.

అ : అవునుకాదా. పెళ్ళావకు అలా తెలుసు. రాతి రీతర్య మేకం
వల్ల జరిగిందేనని తెలుసు.

రవి : అనితా.

త : అవీ, అనిత నీ కాయే నడిన. కాబట్టి నువ్వమెను రాతి అవ
మానించలేదు, నిన్ను అవహించినవిషా అలా చేయించింది. అంతే.
కాబట్టి నువ్వు అలా వ్రవర్తించవు. వ్రవర్తించలేవు. నిన్ను
వతో చెడుకాల్గిన మక్కింకాబట్టి అలా చేశాడు.

రవి : అన్నయ్యా.

చ : రక్తం వంచుకొని కుట్టనంతమాత్రాన నా తమ్ముడిని కాకపోవు.
ఒరేయ్. ఏకర్థి తల్లవిఒడిలో పెరిగానో, అతల్లిఒడిలోనే నువ్వు
పెరిగావు. అది చాలాకా నునం అన్నదమ్ములమనిపించుకోదానికి.

తవి : అన్నయ్యా (అంటూ వక్రవక్తి కాళ్ళమీద ఎద్దాడు)

త : రేకా (రేపాడు)

రవి : నన్ను వ్వమించన్నయ్యా ... నిన్ను అపార్థం చేసుకున్నాను.

త : పొరపాటు మానవ్వలను నహించు.

తవి : అనితా.

అ : ఏమిటి కాదా?

కవి : చెప్పుడు మాటలకు మనుషులు యిట్టే తొంగుతారన్నది నిజం. నీ
కట్ల నా ప్రవర్తన అతిసీచం. నన్ను మన్నించు అనితా.

అ : వక్తారేకులే బాబా.

క : కవీ.

కవి : ఏమిటన్నయ్యా:

క : నువ్వు నాకొక మాటెవ్వరి.

రవి : తెచ్చున్నయ్యా. నీమాట పొచింపలేకపోతే నాజీవితానికి అర్థంలేదు.

చ : మళ్ళీ ఏనాడూ త్రాగనన్ని మాటెవ్వరి.

రవి : త్రాగుతువల్ల ఇరిగే అనర్థాలు ఎలాంటివో నాకు తెలుసన్నయ్యా.

కాని — మంచితనాన్ని చూచి ఓర్వలేని కుక్కునోడుల మాటలకు
తొవై ఆ పాడువని చేకాకు మళ్ళీ జీవితంలో ఏనాడు త్రాగను.

క : నిజంగానా:

రవి : అవునన్నయ్యా. (చేతిలో కొయ్యవేప) ఇదిగో ప్రమాణం చేతు
న్నాను.

క : తమ్ముడూ!

రవి : అన్నయ్యా .... నేనలా నిలుచితి వెళ్ళొస్తాను.

క : మంచిది.

కవి : (నిలుబిడ్డగా)

క : అనితా.

అ : ఏమిటి బాబా:

క : తమ్ముడు మారిపోయాడని ఇది వర్తమాను. మన కుటుంబిగౌతనం
ఇలాటి పొంపుతుందని భావించాను. రక్తంలో నా తమ్ముడు
ఒకడు, మా అశుభింతం రాకులక్ష్యుల అనుబంధం.

అ : అవును బాబా! చిరకాలకు మువ్వంటే శంకప్రపాచాలు.

క : మరి నీకో?

అ : నాకూ అంతే.

క : (దగ్గరగా లాక్కొని) నిజంగానా:

- అ : అమమనమా :
- చ : నిజంగా నువ్వు స్వార్థపరురాలివి.
- అ : బావా :
- చ : కాదంటావా : నేను కోటికరుడినని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు గదూ.
- అ : బావా.
- చ : పీతండ్రి వట్టుతో దరిద్రుడు. నీ వంశంలోని వారందరూ అలా మునులు ఒక్కసారిగా అందరిమీక్కాని, ఐక్యర్యాన్ని అందుకోవాలని నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు.
- అ : బావా : (ఏడుస్తుంది)
- చ : ఆహా .... ఎంతదాగా నటిస్తున్నావు అనితా. నువ్వీతా నీ నిజాలతో నటిస్తే ఆ దిశ్రాణిని వెంకరీ నృప్తిస్తాయి.
- అ : బాబాబా బాబా. నిజంగానే నేను నటిస్తున్నాను. నీ ఐక్యర్యాన్ని అందుకోవాలని అక వద్దున్నాను నా వశిశ్రాణిని నిర్మూలించుకోవాలని నీ భార్యను కావాలనుకున్నాను. నా అంతర్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నావు. (ఏడుస్తుంది)
- చ : అనితా.
- అ : అవును బావా. నువ్వన్నది నిజం. అయినా నువ్వెక్కడ : నేనెక్కడ : ఉల్లిపూవు మల్లెపూవు అవుతుందా : వస్తాను (కన్నీట కుడుచుకుంటూ రోదికెళ్ళబోయింది]
- చ : అనితా :
- అ : (ఆగింది)
- చ : ఏడుస్తున్నావా :
- అ : లేదు. నువ్వన్నమాటలకు ఆనందిస్తున్నాను. బాబాబా, నువ్వు అన్న మాటలకు నామనసు ఆనందింతు మునిగిపోయింది.
- చ : అనితా :
- అ : వస్తాను [వెళ్ళబోయింది]
- చ : (ఆమె చీకెకొంగు వట్టుకున్నాను)
- అ : (చక్రవర్తి కళ్ళలోకి చూస్తుంది)

క : (నవ్వి) కమాషాకు అన్నమాటలకు ఏడుస్తున్నావా?

అ :: బావా,

చ : నీ మనసు నాకు తెలియదా అనితా. నిన్ను ఉజ్జీకించాలని అలా అన్నాను. యింతమాత్రానికే కన్నీరూ?

అ : నవ్వుతూ అన్నా యితాంటేమాటలు హృదయాన్ని గాయపరుస్తాయి బావా.

చ : చచ్చితానా. నీ బావను అర్థం చేసుకున్నది యంతేనా?

అ : బావా.

చ :: ఈబావ ఏనాటికి నీకోడు నీదనే కోడుకుంటాడు అనితా.

అ : బావా.

చ : అనితా (ంగరగా లాక్కున్నాడు]

అ : మళ్ళీ ఎప్పుడూ అలా అనకుదావా. నేనేమిపోతానో.

చ : ఏమయిపోతావ్,

అ : చచ్చిపోతాను.

చ : అనితా.

అ : అవునుబావా. నువ్వు కాదంటే నాది మృత్యువే మారం.

చ : నిన్ను కాదనేదిలేదు, నువ్వు మృత్యువును కోరుకునేది లేదు.

(అంటూ ంగరగా లాక్కున్నాడు అనిత సిగ్గుపడ్తుంది)

[చక్రవర్తి పాటపాడతాడు. అనిత ఆతన్ని అనుసరించింది]

[పాట- 7]

[చక్రవర్తి అనిత ద్యాయెట్]

[పాటయిపోయింది. అనిత చక్రవర్తి ఒడిలో హరిపోయివది]

చ : అనితా.

అ : వూ.

చ :: నీ మనసు యేమంటుంది?

అ :: ఈజీవితం ముగిసేవరకూ ఇలాగే నీకొగిలిలో క గిటొమ్మంటుంది

చ : మరి నీ మనసేమంటుందో తెలుసా?

అ : యేమంటుంది?

త : సాధ్యమయినంత త్వరగా నీమెళ్ళో ఈ కట్టమంటుంది.

అ : నేను కాదన్నానా? వద్దన్నానా?

చ : అంతే నేనే అలస్యం చేస్తున్నానంటావ్?

అ : అవును.

[బయటనుంచి ఇన్ స్పెక్టర్ బాబాం ప్రవేశించాడు]

చ : కమాన్ యిన్ స్పెక్టర్.

త : మీతో ఒక విషయం మాట్లాడాలి.

చ : యేమిటది?

త : చాలా తహస్యం.

చ : పళ్ళాకేడు చెప్పండి.

త : అనాదిగా మీ వంశం పరువు ప్రతిష్ఠలతో గౌరవ మర్యాదలతో
విరాజిల్లుతుంది. దాన్ని నామమాపాతి లేకుండా నిక్రమిస్తున్నాడు.

చ : ఎవరు?

త : యింకెవరు? మీ తమ్ముడు తనిజాను.

చ : ఆఁ

త : అవును.

చ : మళ్ళీ త్రాగుడు ప్రారంభించాడా?

త : అంతటితో ఆగితే సరిపోయేది. ఇలాకండి. [తెవితో ఎదోకెప్పాడు]

చ : ఆఁ

త : అవునంది, తెలియజేయడం నా బాధ్యతగా ఎంచి వచ్చాను.

చ : తమ్ముడు హద్దు దాటిపోయాడు యిన్ స్పెక్టర్ గారూ.

త : అవును.

చ : వాడిప్పుడు యెక్కడున్నాడు?

త : యింకెక్కడుంటాడు. ఉందాల్సిన చోటే. ఆ కొంతలోనే. అబ్బో ....

అ జల్పాలు.... గనబడతాయి ... నిండులు ... వినోదాలు ....

చెప్పలేం.

అ : యేమయింది బావ?

రా . ఎమోతుంది ఉడుతుర కం గదూ. ఏవైతా జేయిస్తుంది.

చ . ఇన్ పెక్టర్ పదండి .... వాడెక్కడున్నాడో నాకు చూపించండి.

రా . కమాన్.

(చక్రవర్తి, తాజారాం బయటి, వెళ్ళారు)

అ . (నిట్టూర్చి కూర్చుండి)

[తొవన్నుంచి స్తాగన్న, భిమన్న వచ్చారు]

అ . వచ్చారా?

నా . వచ్చాం.

బి . వచ్చేకాం.

అ . ఏమిటో చెప్పండి.

నా . నాకోక నందేహం.

బి . అదే ఇబ్బు నాకు గూడా.

నా . ఇక్కాశి జేయమంటారు వేసకాయ ఇగురూ,

బి . కుంకుడుకాయల న్నలుసా;

నా . పండిగొక్కు ప్నలుసా;

అ . చీ.

నాగ . చీ అనకండి. దాకదేకంలో కోట్లానీవజలు అతి ఆస్థాయంగా
అరగించే వ్నలును. తుచికి నుచికి మారుపేరు.

భిమ . బోనీ వల్లరవాడు జేయమంటారా?

అని . చి చీ.

భిమ . మీరు అలా అనకూడదు. వదిరూపాయలు పారేస్తే కిరోతుక్క
మాంసందొరికే ఈ రోజుల్లో వెన్నరూపాయలు యిచ్చినా కిరో
వల్లలు దొంకడం కష్టం.

నాగ . మీ కోసం ....

భిమ . మీ మీదున్న ప్రేమకోసం.

నాగ . మీ మీదున్న అనురాగం కోసం.

భిమ . మీ అరోగ్యం కోసం.

నాగ : వదాయణపురం నల్లూరిపూరం నుంచి వదిలేడీయ తెప్పించాడు.
ప్రత్యేకంగా మీ కోసం.

అని . [కోవంగా] యేయ.

నాగ : [దీమన్న చొక్కావట్టుకుని] ఏయే ఏమిటావక్షి జాగ్రత్తగా పిలు.

దీమ . [నాగన్న చొక్కావట్టుకుని] వక్షి ఏమిటా వక్షి జాగ్రత్తగా పిలు.

నాగ . హూఁ. [చొక్కా వదిలాడు]

దీమ . హూఁ. [అంటూచొక్కా వదిలాడు]

నాగ . చెప్పండి. ఏం వెయ్యమంటారు?

దీమ . మీరు వూఁ అంటేబాలు రష్యానుంచి కప్పలుతెప్పించిదాడుకాస్తోంది.

అని . చి చి ... మీరేం చేయనక్కర్లేదు. క్యారేజి తెప్పించుకుంటాం.

నాగ . మీరు తెప్పించుకుంటాడు సరే. మరి మేమేం తినాలి?

అని . ఆ వండికొక్కుపులుసు ఒకట నల్లూరిదాడు ఒకరుతినండి వెళ్ళండి

నాగ . నల్లూరిదాడు నీకు.

దీమ . వండికొక్కు పులుసు నీకు.

[ఇద్దరూ లోనికెళ్ళారు]

అని . అబ్బా, ఇద్దరూ ఇద్దరే. ఐర్మ్. చొరికినందుకు చెప్పుకోవాలి.

[అంటూ లోనికెళ్ళింది]

బయటనుంచి బలరాం, చక్రవర్తి వచ్చారు]

బల . ఏది ఏమైనా మిమ్మల్ని చంపాలని ప్లాన్ వేస్తున్నార నర్దాక్.

చక్ర. బలరాం.

బల . సర్దాక్.

చక్ర. మీ సర్దాక్ పేరేమిటి?

బల . అగ్గిరాముడు.

చక్ర. అగ్గిఅంటే నిప్పు. తెల్పిందా. అగ్గిరాముడుతో కత్తుక్వాన్ని కోరు
తున్నారంటే నిప్పుతో చెరిగాలిమాడ్తున్నారని తెల్పుకో.

బల . అడికాడు సర్దాక్. కీడెంచి మేలెంచడం మంచిదని ....

చక్ర. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు, ఈ దుష్టనరమూహం అంతా మేక
మేలు ఎదురువచ్చినా ఈ అగ్గిరాముడిని ఏమీ చెయ్యలేదు.

బిరి . మీరు జాగ్రత్తగా ఉండండి, వస్తాను.

చక్ర. తయారవడకు. నాకొచ్చిన రిపోంట్ ఏమీలేదు.

బిరి . వస్తాను .... చుట్టి కలుస్తాను [వెళ్ళాడు]

[లోపలనుంచి అనిత పీరియన్ గా వచ్చింది]

అని . [కోపంగా చక్రవర్తిని చూస్తుంది]

చక్ర. రా అనితా:

అని , నోడ్యుయ్ .... నిజంచెప్పు ... యెవరున్నవ్వో

చక్ర. అనితా:

అని . మాట్లాడవే .... చెప్పు .... నువ్వో అగ్గిరాముడిని గదా,

చక్ర . అనితా:

అని . చెప్పు, నిజంచెప్పు. నువ్వో అగ్గిరాముడిని గదా.

చక్ర. కాదు.

అని . అవును. నువ్వో అగ్గిరాముడివే, బలరాంకో నువ్వో చెప్పిందంతా
వినాన్ని.

చక్ర. వినాన్నివా:

అని . అవును... యిప్పటికయినా నిజాన్ని ఒప్పుకో.

చక్ర. నిజమే, నేను అగ్గిరాముడిని.

అని , యెందుకొచ్చావు :

చక్ర. అస్థికోశం, వదికోట్లరూపాయలు విలువగల వజ్రాంకోశం ఏ
ప్రేమకోశం.

అని . నోడ్యుయ్, వాటిని పొందడం అతి సులభమనుకున్నవా:

చక్ర . పొందుతాను.

అని . ఏ కరంగాదు.

చక్ర: చూస్తుండు, నీకే తెలుస్తుంది.

అని: మా బావ యొక్కదా:

చక్ర: వరలోకంలో రెన్ట్ తీసుకుంటున్నాడు.

అని: అలా: మ.... మ.... మా బావను చూపేవా:

చక్ర: అవును.

అని: బావా: [ఏడుస్తుంది]

చక్ర: చచ్చిపోయిన వాడికోసం ఏదీ ఏం లాభం. బ్రతికున్నవాడిని
నీకోసం నేనున్నాను, రా, భార్యభర్తలమై మేరో లోకంలో
తేలిపోదాం [చెయ్యి వట్టుకున్నాడు]

అని: చీ (చెయిలాక్కొని)కిరాతకుడా: మాబావ నీకేనువకారం చేశాడని.
చంపావు.

చక్ర: అస్తికోసం తొలగించక తప్పలేదు.

అని: నిన్ను, నిన్ను, (తేమిత్తు నమీనించి తెలిపోను రిసీవర్ని
నెంబర్ డయట్ చేసింది) హలో, పోలీస్ స్టేషన్, నేను అనితను
మాట్లాడుతున్నాను. మాబావ హత్య చేయబడ్డాడు. అవునని
చక్రవర్తి బావే. మీరు త్వరగా రావాలి.

చక్ర: వస్తున్నాడా యిన్స్పెక్టర్.

అని: వస్తున్నాడు. నీ అంతు చూస్తాడు.

చక్ర (వికటంగా నవ్వుతాడు)

అని: నవ్వు. యింకా బిగ్గరగా నవ్వు. దుర్మార్గుడా, మా బావను చంపిన.
పాపం ఊరికే పోదు, సర్వనాశనం అవుతావు.

చక్ర: [మళ్ళీ నవ్వాడు]

అని: (ఏడుస్తూ) బావా: [పోఫాలో కూలబడింది]

[బయటనుంచి రాజారాం వచ్చాడు]

అని: రండి ఇన్స్పెక్టర్, ఏడే.. మా బావను చంపిన మాంకటాడు నీడే.

రా: [నిర్భాంతపోయి] అలా

అని . వీడ్చి అరెస్తు జేయండి.

రా . చక్రవర్తిగారూ, యేమిటిది?

చక్ర . మన్నించండి యిన్స్పెక్టర్. కొద్ది రోజులుగా మా అనిత అరో
గ్యం బాగుండడం లేదు. మతి స్థిమితంగా ఉండడం లేదు
జేదో పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడుతుంది.

అని : ఆఁ. నయంచతుడా?

చక్ర . చూకారా! ఆ చూపు చూడండి. యిది పిచ్చిలక్షణాలు.

అని . ఆఁ (కోపంతో ముందుకొచ్చింది)

చక్ర . అనితా, కాంతించు.

రా . యేదనాని పెన్నలిస్టుకు చూపించకపోయారు.

చక్ర . నేనూ అదే అనుకుంటున్నాను.

అని : ఎంత నాటకమాడుతున్నావురా నయంచతుడా. యిన్స్పెక్టర్
బాద్మీ నమ్మకం. వీడు మా బావగారు. వీడు అగ్గిరాముడు

రా . ఆఁ! అగ్గిరాముడా?

అని . అవును. బందిపోటు అగ్గిరాముడు వీడే.

చక్ర . చూకారా చూకారా ఆ ఉక్మానం. నేను అగ్గిరాముణ్ణా?

రా . అదేమిటి అనితాదేవిగారూ! బందిపోటు దొంగ అగ్గిరాముడు
ప్రస్తుతం మా కష్టదీలో ఉన్నాడు.

అని . ఆఁ

రా . అవునండి.

అని . అబద్ధం, మీర్చి రూపికమై నాటకమాడుతున్నాడు. వీడు అగ్గిరాముడే

రా . అనితాదేవిగారూ! మా దేశభక్తి కంటిస్తున్నారు.

అని : కాదు, నిజం చెప్తున్నాను. మీర్చిరూ ఒకటే.

చక్ర . నాగన్నా, వీమనాని (పిలిచాడు)

(యిద్దరూ పరుగెత్తుకొచ్చారు)

నాగ : వచ్చాం.

బీమ : వచ్చేకాం.

చక్ర : అనితను లోనికి లాక్కెళ్ళండి, ఏచ్చిముదిరింట్లుగా పుండి.

నాగ : అమ్మా పిచ్చే

బీమ : పట్టుకోరా.

నాగ : కరుస్తుందేమోరా,

చక్ర : వూఁ లాక్కెళ్ళండి.

నాగ : (అనిత చెయ్యి పట్టుకున్నాడు)

అని : (నాగనన్ని చెంపమీద కొట్టింది)

నాగ : అమ్మా (చెంప పట్టుకున్నాడు)

బీమ : చచ్చువెదవా. ఆడదానిచేతిలో దెబ్బ తింటావా? నువ్వు మీస మున్న మగాడివేనా? తప్పుకో.

నాగ : (తప్పుకున్నాడు)

బీమ : (అనిత చెయ్యి పట్టుకున్నాడు)

అని : (బీమన్న చెంపమీద కొట్టింది)

బీమ : అమ్మా [చెంప పట్టుకున్నాడు]

నాగ : బయలుదేరాడు మీనమున్న మగాడు. చి చి

చక్ర : వూఁ లాక్కెళ్ళండి,

నాగన్న. బీమన్న అనిత చెరాకరెక్క పట్టుకొని లోనికి లాక్కెకుతుంటారు)

అని : ఒరేయ్ .... అగ్గిరాముడు .... నీ పాపం వండింది .... నువ్వు ముఖంగా బ్రతుకలేవు.

[అనితను లాక్కెళ్ళారు లోనికి]

తా : అమావాస్య దగ్గరికొస్తూంది గదూ. ఏచ్చి ముదిరిపట్లుగా పుండి.

చక్ర : సారీ ఇన్ స్పెక్టర్. ఏచ్చిలో మీకుశ్రమకలిగించింది మన్నించండి

తా : పర్వారేడు, ఏదయినా మంచి పెప్పరిస్ట్ తు చూపించండి.

చక్ర : అలాగే.

రా : వస్తాను (బయటికి వెళ్ళాడు)

చక్ర : (వికటంగా నవ్వి) పాపం, పిచ్చి అబ్బితా! ఈ అగ్గిరాముడే
యెదిరించాలనుకున్నావా? నీ ప్రయత్నం కొండలో ఢీకొనడం.
హా ... హా ... హా ... హా ... హా...

[నాగన్న, బీమన్న లోవల్నుంచి వచ్చారు]

నాగ : హా, హా, హా, హా,

బీమ : హా, హా, హా, హా,

చక్ర : రేయ్, ఎందుకురా అలా నవ్వుతున్నాడు?

నాగ : మీరు నవ్వుతున్నారని.

బీమ : అంతే.

చక్ర : అబ్బితను యేం చేశాడు?

నాగ : లోవల్ కట్టిపడేశాం.

చక్ర : వెరీగుడ్ .... ండి. మీతో పనివుంది. [బయటికి నడిచాడు]

నాగ : వదరా.

బీమ : వదవరా.

(యిద్దరూ బయటికి వెళ్ళారు)

(లోవల్నుంచి అబ్బిత చేతికున్నకట్టు విప్పదీసుకుంటూ వచ్చింది)

అబ్బి : దుర్మార్గుడా ... నీ అట కట్టిస్తాను.

[చెలిపోనును నమిసింది రిసీవర్ ఎత్తి నెంబర్ డయల్ చేసింది]

అబ్బి : (పోనుతో) హాలో. విజయేంద్ర ఇంటర్స్టేషన్ ఎస్టేట్... నేను
అబ్బితను మాట్లాడుతున్నాను. అన్నయ్యా, నువ్వేనా, పోరం
జరిగిపోయిందన్నయ్యా. అనుకోని పోరం జరిగింది. నువ్వేం
టనే బయలుదేరిరా. త్వరగా రావాలి. (రిసీవర్ పెట్టేసింది)

అబ్బి : అగ్గిరాముడూ .. నీ అంతుచూస్తాను. [అంటూ ఆవేశంగా అట
యిటు తిరుగుతూ ఉంటుంది]

[వియట్నుంచి రవికాంత్ వచ్చాడు]

రవి : [అనితను చూచి] అనితా,

అని : [అగి రవిభంక చూసిండి]

రవి : ఏమిటలా ఉన్నావ్,

అని : ద్రోహం, కయవంచన. అగా, మోసం,

రవి : మోసమా, ఏమయింది?

అని : బావా నిజం చెప్పు. నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు గదా.

రవి : అవును.

అని : నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని నీ మనసులో ఉందిగదా.

రవి : అవును.

అని : చేసుకుంటాను. నిన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటాను.

రవి : [నిర్భాంకపోయి] అలా,

అని : అవునుబావా. మనస్ఫూర్తిగా నేను నిన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటాను.

రవి : అనితా. నీకేమన్నా మతిపోయిందా?

అని . లేదు.

రవి . కాకుండా ఏమిటి నువ్వు అనేది? అన్నయ్యాను ప్రేమించావు. మన సారా ఆరాదించావు. అన్నయ్యే దైవంగా నీ మనసులో నిలుచుకున్నావ్. యిప్పుడు యిలా మనసు మార్చుకుంటావా?

అని . బావా!

రవి . నువ్వు మనసు మార్చుకున్నా నేను మార్చుకోలేదు. అన్నయ్యాకు ద్రోహంచేసి తాత్పద్రోహిని లాశేను. నన్ను మన్నించు.

అని . అన్నయ్యా, యింకెక్కడి అన్నయ్యా

రవి . ఏమిటనితా, ఏమయింది?

అని . సెదబావ చచ్చిపోయాడు.

రవి . [భయం, ఆశ్చర్య మితిమయిన వ్యరంతో] అలా అన్నయ్యా చచ్చిపోయాడా?

అని : ఇక్కడ చేయబడ్డది.

రవి : అనితా, ఏమిటి మళ్ళీనేడి?

అని : బిజు బావా! బాద అమెరికా నుండి రావడంతోనే మృత్యువువార
వడ్డాడు. బావ యింటికి రానేలేదు.

రవి : ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడేది, నీ మాటలు వింటుంటే నాకు మరి
కోతుంది, అనితా, యేమిటిది?

అని : అవును బావా.

రవి : మరి, యింటికివచ్చింది అన్నయ్య కాదా?

అని : కాదు.

రవి : యేమన్నావో .... అతనెవరు?

అని : వాడే .... పెదబావ రూపంలోనున్న అగ్గిరాముడు.

రవి : అగ్గిరాముడా?

అని : అవును.

రవి : బందిపోటు దొంగ?

అని : అవును. వాడే పెదబావను చంపి, బావతా నటిస్తున్నాడు.

రవి : యదంతా నీ కెలా తెలుసు?

అని : వాడి అనుచరులతో మాట్లాడటం నా చెవులారా విన్నాను.

రవి : యెంతటి నయవందన.

అని : బావా! వాణ్ని ప్రాణాలతో వ లగూడదు.

(బయటనుంచి మురళీధర్, చంద్రం, అనంద్ వస్తారు)

ముర, యెవర్నమ్మా?

అని : వాడే...బావగానటిస్తూ మనందరివిమోసంచేస్తున్న అగ్గిరాముణ్ని.

ముర : ఆ! అగ్గిరాముడా?

అనం : అగ్గిరాముడా?

చం : అగ్గిరాముడా?

అని : అవునన్నయ్యా. పెదబావను హత్యచేసి అస్తికోసం తను మా
బావగా యీ యింట్లో ప్రవేశించాడు.

మొర. నిజమా?

రవి : అవును.

మొర. పాడు అగ్గిరాముడా?

అని : అవును.

రవి : బావా, నేండునే పోలీసులు పోలీస్ కెయ్యి.

అని : లాటంలేదు. విజం చెప్పినా యీ పోలీసులు నమ్మడంలేదు.

రవి : మఱిలా?

మొర. అగ్గిరాముడు ఒకే మార్గం. వాళ్ళికి పా చెయ్యాలి.

రవి : అమ్మబాబోయ్ హత్య.

మొర. చెయ్యకతప్పదు రవిబాబు లేకంటే చునందర్ని తమహత్యచేస్తాడు

రవి : ఆఁ

మొర. అనితా. దీనికి నువ్వే పుణది వేయాలి.

అని : అంటే?

మొర. అతన్ని నమ్మించి నిషం త్రాగించాలి.

అని : త్రాగిస్తాను. బావనుచంపిన ఆ కిరాతకుడ్ని నామరూపాలు లేకుండా నాశనం చేస్తాను.

మొర. వూఁ. మీరంతా నాతోరండి.

(మొరళిధర్, చంద్రం, రవికాంత్, అనంద్ బయటికెళ్ళారు)

అని . బావా, (ఏడుస్తూ కూర్చుంటుంది) బావా, ఇంతటితోనే నీ అయిదు తి పోయిందని అనికోలేదు. మనజీవిత భవిష్యత్తును గురించి ఎన్నెన్నో తెలుసుకున్నాను. అన్నీ నాశనమయ్యాయి బావా [యేడుస్తుంది]

[అనిత ఏడుస్తూ పాట నాడుతుంది]

(పాట - 8)

(అనిత సారోసాంగ్)

[పాట పూర్తయింది. బయటికి వెళ్ళి మొరళిధర్ వ్రవేళిస్తాడు. అనిత చేతిలో పాటాజన్ పీసావుంది]

మొర. అనితా.

అని. అన్నయ్యా (కొగిలింబునని పిలుస్తుంది)

మొర. ఏడవకమ్మా .... నీ బాధ నాకు తెలుసు, బాధ మనకిక లేదు.
గతింబున దానికి వివాహం చేయించి మోక్షం. జరగాల్సిన దాన్ని
గురించి ఆలోచించాలి.

అని. అదే, ఆ కసాయివాడి ప్రాణం తీయడమే జరగాలి. కాదు
గిరిగిలా తప్పుకోవడం. ఆ కళ్ళలా చూడాలి.

మొర. అందుకే దీన్ని తెదాను [సీసా చూపాడు]

అని. యేమిటిది?

మొర. విషం.

అని. (బాటిర్ తీసుకుంది)

మొర. యెలాగయినా యీ విషాన్ని నాదీక్షిత మువ్వే త్రాగించాలి.

అని. త్రాగిస్తాను. వాడి ప్రాణం తీస్తాను.

మొర. జాగ్రత్తను.

అని. నాప్రాణంపోయినా తయారే. వాడిప్రాణంతోయడమే కాకుండా వాడి

మొర. మేము బయటే ఉంటాము.

అని. సరే,

(మొరకి బయటికి వెళ్లాడు. అనిక బాటిర్ వంక కూరంగా చూస్తుంది)

అని. బావా! నీన్ను చంపిన ఆ క్షణముజ్జీ నీ దగ్గరికే వంప
పోతున్నాను. (సీసా జాకెట్ లో దానిపెడుతుంది)

(కొన్నిక్షణాల అనంతరం బయటకుంచి చక్రవర్తి ప్రవేశించాడు)

చక్ర. ఓ .... ఈమారి అవితానేవిగారా! నిమిటలా ఉన్నాడు! బహుశా
స్వర్గవాని మీ బావగారు గర్భుని వచ్చారా?

అని. అవును,

చక్ర. చూడు అవితా! ధర్మదేవత ప్రస్తుతం నా వక్షన నుండి నేను
అనుకున్నది జరుగుతుంది. చనిపోయిన మీ బావకోసం కావ
త్రయపడడం అవసరం. మితిమీరిన నన్ను వరించి నీ జీవి
కాన్ని సార్థకం చేసుకో.

అని , నేనూ అదే అలోచిస్తున్నాను.

చక్ర . యేమిటి?

అని . థర్కం నీ పక్షనవుంది. అస్తియావత్తు నీవరం కాబోతుంది, కోరి
కోరి యంతటి అస్తి నీ ఒక్కడే సంత్రమించడం నా కిష్టంలేదు.

చక్ర . అందుకదా?

అని . అందుకని ....

చక్ర . నీ చెయ్యాలనుకుంటున్నావు?

అని , విన్నపెళ్ళాడి యావదాస్తికి అధికారిణి కావాలనుకుంటున్నాను

చక్ర . అందుకు నా కభ్యంతరం లేదు

అని : అస్తి నీ హస్తగతం కాగానే సగం నాపేర వ్రాయాలి.

చక్ర . వ్రాస్తాను.

అని . అలాగయితే నీన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను.

చక్ర . కదావు చెయ్యి.

అని : (చెయ్యి కలిపింది).

చక్ర . [చెయ్యి పట్టుకొని దగ్గరగా లాక్కున్నాడు]

అని : రామూ,

చక్ర : అనితా

[అనిత ఉత్సాహంగా పొటపాడుతుంది. చక్రవర్తిగూడా పొద్దాడు]

(పొట - 8)

[అనిత, చక్రవర్తి డ్యూయెట్]

(పొట పూర్తయింది. అనిత చక్రవర్తిదేతులలో ఇమిడిపోయింది)

అని : (తప్పించుకొని) వస్తాను.

చక్ర : యెక్కడికి?

అని : కాఫీ తిస్తాను.

చక్ర : త్వరగా రావాలి.

అని : ఒక్కక్షణం (లోచిత్కరించి)

చక్రవర్తి సోపాలో కూర్చోని సిగరెట్ ముట్టించాడు తొలిబిడ్డంబి
అనిత కాపీకప్పుతో వచ్చింది)

అని : కాపీ (అంటూ చక్రవర్తికిచ్చింది)

(కప్పులో కాపీ సాసర్లో సగంపోసాడు చక్రవర్తి)

చక్ర : పిస్టీ పిస్టీ (యివ్వబోయాడు)

అని : [ఉరిక్కినది] ఉహూ... నాకొద్దు.

చక్ర : అలా వీలేదు. అప్పుతమైనా విషమైనా చెరిసగం త్రాగినప్పుడే
మన ప్రేమకు సరమార్గం వూ... తినుకో.

అని : నాకొద్దు. నేనింతకు మునుపే త్రాగాను.

చక్ర : పర్వాలేదు. నాచేతితో త్రాగిస్తాను.

అని : ఒడ్డు రామూ, నేను త్రాగను.

చక్ర : అయితేనాకూవద్దు, [కప్పు సాసర్ పేబిల్ మీదుంచి తొనికెళ్లాడు]

అని : (నాకిలిసంక చూస్తూ) తాగుతాను రామూ: మాబావ పోయిన
తర్వాత నేనున్నా లేకున్నా ఒకటే త్రాగుతాను. నేను చచ్చి
పోయినా పర్వాలేదు. కాని- మువ్వ బ్రతికుండడానికి వీలేదు.

(తొవల్చుంచి చక్రవర్తి వచ్చాడు)

అని : రామూ.

చక్ర : వూ...

అని : (పేబిల్ మీదున్న సాసర్ తెచ్చి చక్రవర్తికిస్తూ] వూ... తినుకో.

చక్ర : మరి నువ్వు ....

అని : తినుకుంటాను. (సాసర్ చక్రవర్తికిచ్చింది)

చక్ర : (సాసర్లోని కాపీత్రాగి సాసర్ క్రిందపెట్టాడు)

అని : [కప్పు నేతిలోనికి తినుకుంటి]

చక్ర : వూ... త్రాగు.

అని : త్రాగను. అగ్గిరాముడూ, (సీరియస్ గా మారి) త్రాగను (కప్పులోని

కాపీ (క్రీందపోసి) అగ్గిముడూ, నువ్వేత్రాగిరేడిలోతెలుసా

చక్ర . కాపీ.

అని . కాదు. కాపీలో మిళితమయిన కొలకూట విషం.

చక్ర . ఆఁ.

అని . అవును, దుక్కార్డుదా! మా బావనుచంపిన మువ్వ ప్రతీకకూడదు.
(చక్రవర్తి గుండెల్లో బాధతో మెలితిరుగుతుంటాడు)

చక్ర . అమ్మా: [బాధపడతాడు]

అని . ఏఁ! మా బావకూడా యిలాగే బాధపడి మరణించాడు కదూ!

చక్ర . అమ్మా ... నయనంబకి ... నమ్మించి మోసంతో నన్ను చంపి
తనుకుంటావా, విన్నవించుకవివ్వను. (అవితనుపట్టుకోబోయాడు)

అని . [దూరంగా వెళ్ళింది]

చక్ర . [నిలబడిలేక పడిపోయి బాధపడుతుంటాడు]

అని . (అతనివంక చూస్తుంటుంది)

చక్ర . క్రీందపోడి బాధతో పొర్లాడుతూ] అమ్మా .... అమ్మా .... ఆ..
(ప్రాణం విడిచాడు)

అని . పీడా విరగడయింది.

[బయటనుంచి మురళి, చంద్రం, రవికాంత్, అనంద్ వచ్చాడు]

రవి . ఆఁ! (యంగా) చంపేశావా అనితా;

అని . చచ్చిపోయాడు.

రవి . వెరీగుడ్, ఆ శవాన్ని పట్టాడి, రహస్యంగా కాదులో తినుక్కో
జీబిలో పారవేద్దాం.

అనం. అవును.

చం . పట్టండి,

[మురళి, చంద్రం, అనంద్ చక్రవర్తి శవాన్ని బయటికి మోసు
కునివెనుకగా రవిగూడా వెళ్ళాడు]

అని . (విరగబడి నవ్వుతుంది)

[ఆ నవ్వు విషాదంగా మారి యేడుస్తుంది]

అని . బావా! (అంటూ ఏడుస్తూ పోఫాలో కూలబడింది)

ఐ ద వ రిం గం

(అది విజయేంద్రభూషణిగారి భవనంలో చాలగది, అలంకరణల మొదటిరంగం ముగిసిపోయి ఉంటుంది. మార్పేమీ ఉండదు)

(తెర లేచింది)

[అనిత సోపానానుబంధి క్రిందకుర్చోని యేడుస్తూ పులిటుంది. ఏడుస్తూ తన బావ చక్రవర్తిని తట్టుకుంటూ పాట పాడుతుంది]
(పాట - 10) (అనిత సార్వస్వాగ)

(పాట పూర్తయింది బయటనుంచి బలరాం వచ్చాడు)

బల . చక్రవర్తి .... ఒరేయ్ చక్రవర్తి [విల్పాను]

అని . వచ్చావా ... రా ... నీ కంటికి ఏమిటా ... మీ కనబడనాటకం బట్టి బయటైంది. అందుకే వాణ్ణి నీ అనుచరుల్ని .... ఆ అగ్గిరాముణ్ణి నామరూపాలు లేకుండా చేశాను.

బల . ఎనున్నావ్? అగ్గిరాముణ్ణి నామరూపాల్లేకుండా చేశావా?

అని : అవును, [బయటనుంచి రాజారాం వచ్చాడు]

బల : ఏం చేశావు అతణ్ణి?

అని . కాలకూట విషాన్ని తాగించి వాణ్ణి ప్రాణహతేశాను.

బల : ఆం [నిర్భంతపోయాడు]

రాజా :

అని : అన్నను ఆ యింట్లో దాక్షిణ్యాలలేని కఠిక పాషాణహృదయుడు నూ బావను హత్యచేసాడు. అందుకు ప్రతికారంగా విషాన్ని ప్రాణం తీశాను.

రాజా: అనితా! యెంతవని చేశావ్.

అని: కావాలనే చేశాను ఇన్స్పెక్టర్. ప్రభుత్వం నన్ను కిక్కిస్తుందని తెలుసు ఉరికంటం ఎక్కిస్తుంది నీ తెలుసు నా ప్రాణం తీస్తుంది దిగిగూడా తెలుసు. అయినా మా బావలేవి ఒంటరి జీవితం నాకు విప్రయోజకం. అందుకేనేనూ మా బావదగ్గరే వెళ్లాలనుకున్నాను.

బిలి: అనితా.

అని: అవును. వెళ్తూ పగ సారి వాలనుకున్నాను... సాదించాను. అగ్గి రాముడ్ని అంతంచేశాను. ఇన్స్పెక్టర్ రండి... నన్ను అరెస్టుచేయండి

రా: ఎంతవని చేశావు అనితా.

బిలి: చివరికి నీ వేరితో నీకన్నే పొదుదుకున్నావు.

అని: యేమన్నావు?

బిలి: తొందరపాటుతో నీ ఉనిష్యత్తునే సర్వనాశనం చేసుకున్నావు.

అని: కాదు. నా పగ చల్లార్చుకున్నాను.

రా: యెలా?

అని: మా బావను చంపిన అగ్గిరాముడ్ని అంతంచేసి.

బిలి: కాదు, నువ్వు విషమచ్చి చంపింది అగ్గిరాముడ్ని గాదు

అని: మరెవరినీ?

రా: మీ బావనే.

అని: ఆ మా బావనా? ఏమిటి మీరంటున్నది?

బిలి: అవునమ్మా. అగ్గిరాముడిలా నటిస్తున్నది ఎవరో గాదు. మీ బావ చక్రవర్తి.

అని: ఆ బిలిరాం నువ్వు... నువ్వుగూడా నాకుమాడి వన్ను నమ్మించాలనుకుంటున్నావా? నువ్వు అగ్గిరాముడి తొత్తువి.

రాజా: అనితా, ఏమిటా మాటలు?

అని: అవును ఇన్స్పెక్టర్. ఈ బిలిరాం అగ్గిరాముడి అనుచరుడు.

రాజా: కాదు నీయి పి. ఐ. డి. ఇన్స్పెక్టర్ బిలిరాం,

అది : ఆ :

రాజా : అవును అనితా. కొందరు దుండగులు దొంగనోటును గించి చెలామణి చేస్తున్నారని తెలిసి, ప్రభుత్వంవీరిని పరిశోధనకు నియమించింది.

బిలి . పత్రాన్ని పఠంతోనే కోయాలి. దొంగను దొంగగానే పట్టుకోవాలి అందుకే దొంగగా, హంతకుడిగా పేషన్మార్చి కార్యరంగం లో దూకాను.

రాజా . యింతలో మీ మామయ్య పోక్యచేయబడ్డాడు. మీ బావ అమెరికా నుండి వచ్చాడు.

బిలి . ఆయనకెటువంటి ప్రమాదం జరగకుండా అగ్గిరాముడిగా మార్చి పరిశోధన కోసం నాటకమాడాలి. యింతలో నువ్వు మీ బావ అగ్గిరాముడని తెలియక ప్రాణం తీశావు.

అది : ఆ, బావా [ఏడుస్తూ] నేను చంపింది మా బావనా; యిన్స్పెక్టర్ ఇది నిజమా; నేనెంత పాపిష్టిదాన్ని. చేజేతులా బావను చంపాను. మా బావను చంపాను. (ఏడుస్తుంది)

రాజా . నువ్వుంతటి సాహసానికి వానుకుంటావనుకోలేదు అనితా.

అది . బావా. [ఏడుస్తుంది] ఎవరికోసం అరుసంవత్సరాల్లాగా కలలు గంటూ బ్రిటికానో, ఎవరికోసం క్షణమొకయుగంగా, గదిపానో ఎవరికోసం నా జీవితం అంకితమనుకున్నానో అ బావనే ఈ చేతులతో విషమిచ్చి చంపాను. బావా [ఏడుస్తుంది]

బిలి . యిన్స్పెక్టర్.

రాజా . యిన్ పార్.

బిలి , మన స్టానెంట్ తాటమారయింది.

రాజా. అవును సార్.

బిలి. చక్రవర్తిని కావాలని యిన్ని ప్రయత్నాలు చేసిగూడా కాపాడలే
పోయాం. ఇది మన డిపార్ట్మెంట్ కే తిరని అవమానం,

రాజా. అది మన దురదృష్టం స్టాఫ్.

అవి. కాదు, దురదృష్టవంతురాలిని నేను. అందిన అదృష్టాన్ని కూడా
ప్రదోసుకున్న నిర్వాగ్యురాలిని నేను [ఏడుస్తుంది]
బయటనుంచి కావితైలర్ యూనిఫాంలొనున్న నాగన్న భీమన్న
వచ్చాడు]

నాగ. సార్ సార్.

రాజా. యేమిటోయ్.

భీమ. రహస్యం సార్.

బిలి. యేమిటది.

నాగ. చెవిలో రహస్యం సార్. [అంటూ బిలిరాం చెవిలో ఏదో చెప్పాడు]

భీమ. (రాజారాం చెవిలో చెప్పాడు)

బిలి
రాజా : [నిని ఒక్కసారిగా] అయి నిజంగానా?

భీమ
నాగ. (ఒక్కసారిగా) అవును సార్

బిలి. కమాన్ [అంటూ గదిగది బయటికి నడిచాడు]

[నాగన్న, భీమన్న, రాజారాం అతన్ని అనుసరించాడు]

అవి. బాబా ఏడుస్తూ కూలిబడింది)

[బి.సుబ్బుంచి మురళీధర్, అనంద్, తండ్రేశ్వర్ వత్సలు]

అని . అన్నయ్యా ... మోరం జరిగిందన్నయ్యా...

మ . ఏమిటమ్మా?

అని . నేను విషమిచ్చి చంపిన అగ్గిరాముడు తుర్రెవరోగాడు అన్నయ్యా.
పెదదాన చక్రవర్తే.

మ . నేను కాదన్నానా?

అని , అంటే: పెదదాపే అగ్గిరాముడని నీకు తెలుసా?

మ . తెలుసు.

అని . అయి .... తెలుసా?

మ . అంతేగాదు చెల్లెమ్మా. ఎ. ఐ. డి. యన్ ప్లెక్టర్ బిర్రాం, యన్
ప్లెక్టర్ రాజారాం కలిసి ఈ నాటకం అడించారని ముందే తెలుసు.
వారిపిత్తులు చిత్తుచేయడానికి, అత్త! నర్వాధికారి కావడానికి
నీచేత చంపించాను.

అని . దుర్మార్గుడా.

మ . అన్నా పర్వాలేదు.

అని . నువ్వు ఒక మనిషివా... నీ పాపమెరుగని పెదదానను నా చేత
చంపించావు.

మ . నువ్వు శంకుతానన్నావు. నేను విషం తెచ్చిచ్చాను అంతే.

అని . చి. నువ్వు స్వామిద్రోహిని. తిన్నయింటి వాసాలు రెక్కంచే
స్వామిద్రోహిని.

ము . అన్నంతిన్న కంబానికి కన్నం వేయడం నా అలవాటు కాకుంటే
అస్తి యెవ దగ్గు-తుంటి చెల్లెమ్మ.

అని . అస్తికోసం యంతటి కిరాతకానికి పాల్పడతావా?

ము . చేసింది చేసి వేరం నామీద వేస్తావా?

అని . బావా (ఏడుస్తూ) నన్ను క్షమించుదావా? క్షమించు.

అ . అదికాదేని. విన్ను క్షమించడానికి మీ బావ బ్రతికితేడు..

చం . బ్రతికి రాతేడు.

ము . రాతేడు.

(ముగ్గుడు వికటంగా వచ్చుతాడు. అవిక విగ్గరగా యేడుస్తుంది)

ము . మైడియర్ ఫ్రెండ్ .... మనసునన్న అడ్డుకాస్తా తొలిగిపోయింది.
ఇక ఈ యావదాస్తి మనదే. హ.... హ.... హ.... హ....

అ . హ.... హ... హ.... హ....

చం . హ.. హ.. హ.. హ..

అని . బావా [ఏడుస్తూ లోనికి వడుగెత్తింది]

ము . మైడియర్ ఫ్రెండ్స్, ఈ ఆనంద వసుయంలో మనంగా విందు
చేసుకోవాలి. ఏమంటారు?

చం . యా,

ము . బాటిర్స్.

(చంద్రం, అనంద తమ పాకెట్లలోని బ్రాండి బాటిర్స్ నియ
టలు తీసారు]

[బాటిని అందుకొని మురళీధర్ గ్లామరను వింపాడు]

తలాదిక గ్లాసు అందుకొని తాగబోయాడు. యింతలో చివ
ట్టుంచి రవికాంత్ ప్రవేశించాడు. అందరివరికా ఆశ్చర్యంగా
చూచుకు బ్రాండ్ తాగబోయిన ముగ్గురు అతన్నిచూచి ఆగ్రహ
కొన్ని నిమిషాలు మౌనంగా ఒకరొకరు స్థిర్బాగానూచి చూచు
కున్నాడు. ఆ కాలమంతా మ్యూజిక్ తో గడిచింది)

[రోషల్పించి అనిత వచ్చింది)

అని . బావా.. రవిబావా,

రవి . ఏమిటి అనితా,

అని . నేను చంపింది ఎవర్నో తెలుసా

రవి : తెలుసు.. ఆగ్నిరాముడ్ని.

అని : కాదు, కాదు, నేను చంపింది మీ అన్నయ్యను.

రవి : [నిర్వీణతతో] అనితా ఏమన్నావ్ - నువ్వు విషమిచ్చి చంపింది
మా అన్నయ్యనా?

అని : అవును బావా.

రవి : యెంత పొరపాటు జరిగింది.

అని . బావా: నేను తెలిసి తెలిసి ఈ పాపాన్ని చేయలేదు. తెలిస్తే నా
ప్రాణసమానంగా ప్రేమించినదావను చంపుకుంటానా? (ఎడుస్తుంది
[రవి బాధగా మౌనంగా బ్రాండ్ తో నిండివున్న నాలుగవ గ్లాసు
తీసుకున్నాడు])

రవి : ముఖీథర్, యింతటి మోరాన్ని అనిత చేస్తుందని నేననుకోలేదు
మా అన్నయ్యను, నా ప్రాణంతో సమానంగా ప్రేమించిన మా
అన్నయ్యను. నాకోసం, నా క్షేమం కోసం అహర్నిశలు శ్రమిం
చిన ఆ పుణ్యాత్ముని ఈ అనిత... ఈ నయనంచకి.. ఈ మానవ
రూప కాలపర్పం విషమిచ్చి ప్రాణం తీసింది.

అవి : (బాధగా) బావా!

రవి : వివేకంక ప్రేమమూర్తి, సమరాగమూర్తి అయిన బాఅన్నయ్య
మమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. ఈ అనంద సమయంలో మనం
జల్పించేసుకుందాం.

ము : హిస్ హిస్

అ
కం . హూరే

ము : హిస్ హిస్

అ
కం . హూరే.

ము : హిస్ హిస్

అ
కం : హూరే

అవి : బావా,

రవి : (నవ్వి) విచారించకు చిట్టి మరదలా. అన్తికోసం అన్నయ్యను
చూపాలని ప్రానువేసింది నేను. నాకు తోడుగా ఈ ముగ్గురు నిర్వి
త్రకవర్తిని. అదే మా అన్నయ్యను నీ చేత చంపించాడు అంటే.

ము : బావా!

రవి : ఏమిటి బావా:

ము : వూరి కానివ్వ.

అందరూ గ్లాన్లు "చీర్స్" అంటూ ఉపచేసి నోటికందించారు.

క్షణంలో నాలుగుగ్లానులు వాటి అయ్యాయి)

తం . అటాపాటా లేని పార్టీ మహాగాత్రుడు.

అ . మునుపుతోపాటు మగువకూడా అవసరం.

రవి . అనుకూల, విన్నూతా మా మిత్రులకోరిక. అదు, పాడు.

అవి : నోయ్యయ్య.

రవి : (అనిత చెంబమీద కొట్టాడు)

అవి . [స్రోపాలో పడింది]

రవి . (నవ్వి) అనిత, చెప్పింది చెయ్యకపోతే మీమామయ్యను కంటికి చోటుకే వంపుతాను.

అవి : అఁ.

రవి : అవును దీయర్. ఒకప్రాణం తీసినవాడిని మరొక ప్రాణం తీయడానికి జంకను.

అవి : మీ నాన్నను చంపింది మువ్వ?

రవి . అవును.

అవి . దుర్మార్గుడా. కన్నతండ్రిని చంపడానికి నీ చేతులెలావచ్చాయి?

రవి . కన్నతండ్రి (నవ్వి) ఎవడు కన్నతండ్రి? విజయేంద్ర భూపతి నా కన్నతండ్రి నో. మురళీధర్. నాడు నా కన్నతండ్రి.

ము . నో

చం . నో, నో.

అ . నో, నో, నో

రవి . అసలు భూపతిని ఎందుకుచంపానో తెలుసో. మొట్టమొదటిసారిగా వీలునామాలో ఆస్తియావత్తు తనకొడుకు క్షకవర్తిపేర వ్రాశాడు. వశ్యుకంగా వటించి ఆ వీలునామాను రద్దు పరిపించాను రెండవ సారి వీలునామాలో మా యిద్దరికీ తెలిసగం ఆస్తి వ్రాయమని లాయర్ చంద్రశేఖరంతో అన్నాడు.

చం : రవిదామి క్షేమంకోసం ఆస్తి మొత్తం రవిదామి పేర వ్రాసాను.

అ . మిగిలాడు పూర్తిగా శ్రద్ధగా చదువకుండానే నిద్రకళ్ళతో సంతకం పెట్టాడు.

రవి . ఆ వీణానామా మారగూడదని ఉత్పలల ఆస్తి నా పతిం గావాలని ముసిలాణ్ణి చంపాను.

అని ద్రోహి

రవి . అంతేగాదు. చక్రవర్తి వస్తున్న ఏమానాన్ని కూల్చివేయమని కొందరు అనుకరుల్ని నియమించాడు. యన్ సెక్టర్ ఆ ప్రమాదాన్ని తప్పించాడు.

చం . అందుకే నీచేత విషమిచ్చి చంపించాం.

అని . అయితే బాపే జగ్గికాముడని మీ అందరికీ తెలుసన్నమాట

రవి . (నవ్వి) తెలుసు. అనితా. నూతనం కంపంతు నంతోషంగాపాడు

అని . ఆడను,, పాడను.

రవి . ఆడు

అని . ఆడను

రవి . పాడు

అని . పాడను.

రవి . (బెల్లూరిని అనితను కొట్టాడు)

అని . బావా:

రవి . వూ,, ఆడు, పాడు.

(అనిత డాన్స్ చేస్తూ పాట పాడుతుంది. నలుగురు బ్రాండ్ వేవిస్తుంటారు)

[పాట - II]

[అనిత డాన్స్ పాంగ]

[పాట పూర్తయింది. అనిత ఆడలేక పడిపోతుంది]

అని . బావా: [విగ్గతగా అరిచి పడిపోయింది]

చక్ర . [పస్తావాకిలివద్ద అగి] వచ్చామనితా [అనితేతిలో విషం వుంది]

రవి . ఆ,, అన్నయ్యా.

మ : బావా.

దం . చక్రవర్తి

అనం. అ... చక్రవర్తి.

అని . బావా [అంటూ పరుగెత్తుతూ కొగలించుకుంటూ]

శని . ముప్ప ట్లతికే ఉన్నావా?

చక్ర వీ అట కట్టించనిదే మరణిస్తావమకున్నావా?

మ . పూ. వాణ్ణి పట్టుకోండి.

[చంద్రం అనంద్ ముందుకు రాబోయాడు]

చక్ర . ఆగండి! అడుగు ముందుకేసావా? మీ గుండెలు చీలుస్తాను
జాగ్రత్త.

మ . చక్రవర్తి:

చక్ర . నోయ్యయ్. తిన్నయింటి వాసాలు లెక్కపెట్టే స్వామిద్రోహులు.
[బయలుపైంచి రాజారాం, బలరాం, నాగన్న, వీమన్న, వచ్చారు.
రాజారాం, బలరాం చేతులలో పిష్టర్స్ ఉన్నాయి]

బల . పూ... ముఠా అంక యిక్కడే ఉందన్నమాట.

రాజా. కాపిపేరుక్య.

నాగ . యన్ సార్.

వీమ

రాజా. పూ. బేడిలు వేయండి.

[నాగన్న, వీమన్న నలుగురు చేతులకు బేడిలు వేసారు]

రాజా. పూ. పదండి.

[నాగన్న వీమన్న నలుగురినీ బయటికి తాక్కెళ్ళారు. వెనుకగా
రాజారాం వెళ్ళారు]

బల . మిష్టర్ చక్రవర్తి! విషానికి ముంతే విడుగుడు ముండుత్రాగి మీ

ప్రాణాన్ని రక్షించుకున్నాడు. మా దీపార్థమేంకోసం అవదించి
రాకుండా కాపాడాడు.

చక్ర. యిటువంటి సంఘటన జరుగుతుందని అనుమానం వచ్చే నా జాగ్రత్తలో నేనున్నాను.

జం. ఏది ఏమయినా మీ ప్రహార ప్రహారాలవల్ల నేను ముగిసి వేరవులు వట్టుబడ్డారు.

చక్ర. ధర్మానికి అంతిమ విజయం.

జం. వస్తాను [వెళ్ళాడు]

చక్ర. అనితా!

అని. (ఏడుస్తూ) బావా విజయం తెలియక నీకు విషమిచ్చాను. నా తప్పు క్షమించు బావా. (కాళ్ళమీద వడింది)

చక్ర. తెలియక చేసిన తప్పు తప్పుకాదు. లే అనితా [దుకాని వట్టు కొని లేవదీసాడు]

అని. బావా!

చక్ర. అనితా (అంటూ హృదయానికి హత్తుకున్నాడు)

[అనితా ఉత్సాహంగా పాట పాడుతుంది, చక్రవర్తి అమెను అనుసరించాడు]

[పాట - 92] [అనితా, చక్రవర్తి డ్యూయిట్]

[పాట పూర్తయింది. అనితా చక్రవర్తి ఒడిలో చేరి లకలా ఆల్లుకుపోయింది)

[తెర జరుగుతుంది]

విదవరంగం - సమాప్తం

రైల్వే యువజన సమాఖ్య కంచు వార్షికోత్సవ
వందకొండు విజయ వాదరైల్వే ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆడిటోరియం
నందు ప్రదర్శించిన విజ్ఞాన భ్యుదయం ను ట్యూనుకులి

నటి నటవర్గం :

కథానాయకం : శ్రీ పి. వెంకటేశ్వరరావు
విధు : శ్రీ జి. వి. వల్లభరావు
వికాస్ : శ్రీ పి. వై రత్నం (బి. యన్. డి.)
నర్త్యం : శ్రీ కె. విజయలక్ష్మి పాల్
రచన : శ్రీ యన్. బాబురావు
సహకారి : శ్రీ జి. వి. రమణరావు
రచయిత : శ్రీ జె. బిహారం (జి. జి. హెచ్. గుంటూరు)
డాక్టర్ : శ్రీ యం. డి. నరసింహాచారి శాం.
గీత : శ్రీమతి శైలజ (తెనాలి)

శాంతిక పుణులు :

దర్శకత్వం : శ్రీ జి. జోనఫ్ బి. వీ.

ఆర్గనైజర్ : శ్రీ జి. సుబ్బరామయ్య
[వి. ఆర్. ఆర్. ఇన్ స్పెక్టర్]

సంగీతం : మాస్టర్ బాబు. శ్రీ ఆన్నపూర్ణ (వీణ)

సేవద్యగాయకులు : శ్రీ న. జీవరావు, శ్రీ జీవిడ్, శ్రీమతి రాధ.

పర్యవేక్షణ : శ్రీ కె. వెంకటేశ్వరరావు
(రైల్వే టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీస్ ఇన్ చార్జ్)

డి. 25-5-76 వ తేదీన మొట్టమొదట ప్రదర్శించిన
శ్రీ సవోదయ యూనిట్, రామనాథ

నటవర్గం :

కవికాకరం : శ్రీ టి. వి. రెడ్డి

జుధు : " ఇ. భరతా రెడ్డి బియ్యం, బియ్యం

మదన్ : " ఆర్. వారనాథ, బియ్యం.

సత్యం : " యం. సుధాకర రెడ్డి

రమణ : పి. వి. యన్ రామకృష్ణ (డా. యంగ్ టీచర్)

మహర్షి : " యం. సాంబయ్య

శ్రీకామిలు : " ఆర్. పులారావు

డాక్టరు : " విరమహనా రెడ్డి

గీత : " శ్రీమతి శైలజ [తెనాలి]

సాంకేతిక నిపుణులు ;

దర్శకత్వం ; సవోదయ యూనిట్

సంగీతం ; పెంకటేశ్వరా మ్యూజికల్ యూనిట్ (తెనాలి)

సెట్టింగ్స్ ; కె. కె. రావు

నిర్వహ : శ్రీ టి. వి. రెడ్డి

మీ ముంద నిలిచే పాత్రలు

కరుణాకరం -	[శ్వాయవాది]	వయస్సు 45 సం.
మధు -	(శ్వాయవాది శిష్యుడు)	" 20
మదన్ -	(కసిత్ శిష్యునిని వెలుగును చూసినవాడు)	" 15
నత్యం -	(విప్లవజ్వాలగా రగిలి చీకటిగా మిగిలిన వాడు)	" 25
రమణ -	(మహానటుడు కావాలని ఉత్సాహంతో తిరిగిన వాడు)	" 25
మహర్షి -	(ఆధ్యుడయిన భావాలు ఇతని ఆధరణాలు)	" 25
రత్నాలు -	(శ్వాయవాది ఇంట్లో దీనం)	" 25
డాక్టర్ -	(నత్యం తెలిసిన వాడు)	" 40
గీత -	(నత్యానికి శత్రులు కావటంతో అభాగిని అయింది)	" 18

శ్రీ నవజ్యోతి నాట్యకళాపరిషత్, నంగుపాఠశాల బోధులు

నట వర్గా :

- కరుణాకరం - శ్రీ వై. పుష్పరాజు
షాధు - శ్రీ బద్మా ప్రసాద్
మదన్ - శ్రీ పి భాస్కరరావు [టీచర్]
నత్యం - శ్రీ సిహెచ్. శ్రీజన్ నన్
రమణ - శ్రీ సిహెచ్. మాణిక్యరావు
మహర్షి - శ్రీ సిహెచ్. నాగేశ్వరరావు [బి కాం]
రత్నాని - శ్రీ యం. వసురత్నం
డాక్టర్ - శ్రీ యం ఎల్లమూడ
గీత - కుమారి జి. విజయ (తెనాలి)

సాంకేతిక నిపుణులు -

- దర్శకత్వం - శ్రీ సిహెచ్ శ్రీజన్ నన్
నిర్వహణ - శ్రీ సిహెచ్ మాణిక్యరావు
ఆర్గనైజర్ - శ్రీ సిహెచ్ ప్రేమయ్య

వర్తవేక్షణ - శ్రీ పి భాస్కరరావు

మ్యూజిక్ - శ్రీ సైదా రావు అండ్ కృష్ణ శార్మి
(పొన్నూరు)

నెట్టింగ్స్ అండ్ షూస్ - శ్రీ కె కె రావు (గుంటూరు)

శీలానికి శిక్ష

మొదటి రంగం

[అది పెంకుటిల్లు, ముందుహాల్లో గోడలకు దేశనాయకుల పోర్ట్రోయి, విశ్వకవుల కాలెండర్లు, ప్రకృతిచిత్రాలు తగిలించారు. రెండు కుర్చీలు, ఒక డ్రాయరు, పాకటిసాయ్ ఆ ఇంటి అలంకరణలు. తెర తొలగేసరికి గీతా, పద్యాలు వీక్షలు అవించుకుని మౌనంగా కూర్చునివున్నారు. మౌనం పెదాలపై చిరునవ్వులా విరిసింది. ఆ చిరునవ్వులు దిక్కులు పిక్కటిల్లేలా చేశాయి. కళ్ళలో మెరిపే అనందాన్ని, పెదవులపై పూరే కోరికల్ని తృప్తిగా తుడుచు కున్నారు గతంనుండి తేరుకుంటూ]

మధు : మాట్లాడు.

గీత : విన్నుచూస్తుంటే మాటలే రావడంలేదు.

మధు : మూగదానివై పోతావ్ సుమా!

గీత : (కిలుక్కున నవ్వి అతని బుగ్గమీద ప్రేలికో పొడిచింది. అతనూ నవ్వాడు ఇద్దరూ కలిసి అనందంగా పాడుకున్నారు)

మధు : నాకో బాహుమానం ఇస్తావా?

గీత : మనపే ఇచ్చానుగా.

మధు : అంతకన్నా మధురమయింది కావాలి.

గీత : మన్వడిగితే ఏది కాదన్నాను:

మధు: అయితే ఇంకేం? ఒక తీయనిముద్దు పారేయి మరి - (అ వ్రయ త్నం చేశాడు)

గీత : అగండాగండి- ఇంత అత్రం మంచిదికాదు.

మధు: అందాలుపూరించడం - అందకుండా పారిపోవడం- మీ అలవాళ్ళకు అలవాటేరే.

గీత : అందిన అందాలను వాడినవందారాలుగా చేయడం మీ మగవాళ్ళకు మాత్రం అలవాటు కాదా ఏమిటి?

మధు: పూలు విరియగనే నరికాదుగీతా! వాటివరిమళం బయటవదలంలే జడలోనో- ముడిలోనో చేరాలి.

గీత : పావం—ఎంతాక (సిగ్గుతో తలొంచింది)

మధు: ఆక మానవుడిసొత్తు గీతా! హక్కుకూడా.

గీత : ఇంకా నయం. అస్తి అనలేదు.

మధు: అవునుగీతా! అస్తికూడా అందుకే మనిషి ఆకను వమ్ముకుంటారే గని హృదయాన్ని అమ్ముకోడు గీతా, పరువానికి పరపకావిత్తి వగ్గంకావాలి. పూహలకూ, పూపిరికి పూరటకావాలి, అందుకే... అందుకే.... నన్ను నీలోకి చేర్చుకోగీతా!

గీత : మదూ! (అవందంతో నోరు నొక్కేసింది)

మధు: విజంగీతా! జీవితంలో సుఖానికి నన్నొక్కణ్ణే వారసుద్దించేశావు! కమ్మని కౌగలెంతల పులకింతలలో నన్ను నేను మరచిపోయేంత మధురమయిన మత్తు కలిగిందావు.

గీత : లేదు మదూ: మత్తయిన కోరికల్ని, మెత్తనిఅళల్ని నువ్వే కలిగించావు.

మధు: అవును గీతా, నీ దూరతీరాల్లోనో అనురాగం పంచుకుందామని,
అనందం పంచుకుందామని. తీయనికలలు గన్నాం. మనకలలన్నీ
తీసి గురుకులుగా తొలకరి మెరుపులుగా మిగిలిపోగూడదని నీ
దేవుడ్నియినా కోరుకుందాం గీతా.

గీత : మధూ! (తన్మయత్వంతో సకమతం చేసింది)

మధు: చదువుల పంచయం శృద్యాలమ కలిపింది. కళలూ కవిత్వలూ
మన ప్రియహితకి ఊపిరిపోతాయి గీతా. ఈ చదువు సంస్కృతి
ఇలాగే వుండాలనీ ఈ ఇందం జన్మజన్మల అనుబంధం కావాలనీ
నేననుకుంటున్నాను. మరి సువ్యేమంటావు?

గీత : తిరిగి జన్మంటూ వుంటే నీనీడనే ఇంతవోటు ప్రసాదించమని
దేవుడ్ని వేడుకుంటాను మధూ

మధు: మరి నేనీగింది? (ముద్దు కావాలని నైగ చేశాడు)

గీత : ముందు నాకో మాటవ్వాలి.

మధు: వెంటనే ఆ మూడుముళ్ళు వేసి...

గీత : నన్నోతల్లినిచేస్తావు... అంతేగా.

మధు : అంతకన్నా అడదానికి కావలసింది మాత్రం ఏముంది గీతా.
"అమ్మా" అనిపించుకునే అపురూపవరం తగవంతుడుమీకుప్రత్యే
కంగా ప్రసాదించాడు.

గీత : మీ మగవాళ్ళు యెప్పుడూ ఇంతేలే అడవాళ్ళను ముసలివాళ్ళను
చేయాలనే మాస్తాడు.

మధు: అదేమిటి గీతా, పిల్లల్ని కనడం - వాళ్ళచిరునవ్వుల దివ్యతనెరి
గించడం ఇష్టంలేదా నీకు?

గీత : పిచ్చిమధూ! కలలుగంటే, కరగిపోతాయి చెరిగిపోతాయి తాదా

మధు: చూడుగీతా, ప్రతికుటుంబా నీవలపుతీగలే అల్లుకుపోతాయి. గుండెల
నిండా కన్నులనిండా నీ మమతలమల్లెలే విరిగాయి. నీ అడుగులో
అడుగువేసి, ఎదలో యెదనుకలిపి, నవ్వులోనవ్వుగా చూపులో

చూపుగా అవణు వీరొన నేను నిండిపోయినతర్వాత జీతమేమిది
రం గిళా నేను బ్రతికేదే అందుకు-

గీత : నేనంటే—నీకెందుకింత ప్రేమ.

మధు: తొలిసారిగా నిన్ను చూసినప్పుడు నాలో చెలరేగిన మధురభావాలకి
రూపకల్పన చేయాలనే నీకు దగ్గర ఆయాను, తావిల్లిగా, జలతా
డగా మెరుసూ- వెలయేరులా గలగలా - చిరుగాలిలా కిలకిలా -
జల్లులా- వెల్లువలా నా అణునణువులో విండిపోయావు. స్వర్గ
సౌపానాలమీ-కి నన్ను వడిపించుకువెళ్ళావు గిళా నేను చాలా
అదృష్టవంతుడిని,

గీత : లేదుమధు: ఈ అదృష్టం నాది, అదృష్టమంతా నాదే మధూ.

మధు: మనిద్దరిదీ గిళా: భగవంతుడు ప్రసాదించిన వరావివి మత్స్య. అం
దుకే. నా దోపిట్లో వడ్డావు. పరిమళాలు విరజిమ్మే మరుమల్లె
పువ్వు మత్స్య. అందుకే, మడిగాలికో- చిరుగాలికో- రాలి నా
పాదాలముందు నిలిచావు.

గీత : ఎరి విచిత్రంగా మతల్ని కలిపింది. ఇంత అనందాన్ని వంచి
పెట్టింది, కానీ మధు, మనముందు వంతుం, సాంప్రదాయం అడ్డు
వున్నాయి.

మధు: ఈ అడ్డుంతులు తాటివనాళ్ళు- పాంప్రదాయ పరిపాద్ధులమీద
వంస్కృతిని మొలిపించినవాళ్ళు విజమైన ప్రేమికులు గిళా:

గీత : హెచ్చు తగ్గుల అడ్డుగోడలున్నాయిగా?

మధు: అడ్డుగోడల్ని వతవేసే అతలాతలాల మనకున్నాయి గిళా:

గీత : విజమే మధూ! పెళ్ళయ్యాడాకా మనిద్దరం వేరువేరుగా వుంటే
ముద్దుముద్దుగా వుంటుంది. కాకిగట్టి తలంబ్రాలుపోసి - ఎడమగులు
వడిచిన తర్వాత.... నన్ను ఏ రోకానికి తీసుకువెళ్ళివా ఎవ్వరూ
మనకు అభ్యంతరం చెప్పకు. అప్పటిదాకా మనం ఇలాగే వుంక
టం మంచిది.

మధు: అలాగే గిళా, అలాగే నీ కోసం — ఎన్నిజన్మలై నా యెదురు
చూస్తూవుంటాను. ముందు నేనుమారి, నిన్ను నాకాన్ని తేసుకుని

తరతరాలుగా పేరుకుపోయిన ఈ మూలాకారాలను ముక్కలు
చేస్తాను. వంస్కు తివి మరచి - సాంప్రదాయాల మునుగులోనికి
తించే యువతరాన్ని కళ్ళు తెరిపిస్తాను. పేకప్రయోజనానికి కాత
ప్రగతికి అదర్శప్రాయంగా విలువైన గీత. కస్తా. (అంటూ
వెళ్ళాడు. గీత బై బై చెప్పింది. అతను దూరమయ్యేకొద్దీ అను
అంతరాత్మ స్వాధీనంతప్పింది. అంతలో రమణ పాదానుడిగా
నియమించి వచ్చి గీతవతిస్థితి గ్రహించాడు.)

రమ : గీత. గీత. [వేతితోకట్టాడు కాస్త తయంగా]

గీత : [తేరుకుంది] ఓ.... నువ్వే బావా;

రమ : ఎంతటి కళ్ళకావరము! ఎంతటి అహంకారము!

గీత : ఎవరికి?

రమ : ఎండిన పెదాలపై నాలుగు చిర్నవ్వలు చిందించిన అంకనైన
ముఖాన్ని - నూనూగుమీసాన్ని చూసి, నర్వంమరిచి, మురిసి,
"వీవా - బావా" అనుచుంటేవా నుందరీ;

గీత : (నవ్వుకుంది) ఏమిటిబావా నువ్వనేది?

రమ : ఎవడా మరోస్మత్తుడు?

గీత : ఏదీ! (దిక్కులు వెదికింది)

రమ : యింతకుముందు ఇక్కడేవిలిచి - యింతలేసి కన్నులలో నిమ్మదీం
తగాచూసి, ఇచ్చకములాడి, ఇట్టే మాయమయిన ఆ తుమ్మెత్తి
రెండుకళ్ళతో చూసిననమ్మ పిచ్చివాణ్ణి చేయాలని ఎరువేస్తున్నా,
నువ్వెంత వీరులారినో నేనెరుగకపోలేదు నుందరీ!

గీత : బావా!

రమ : మహిళాలోకం నిమ్మ క్షమించదు నుందరీ. క్షమించనే క్షమించ
దు.

గీత : అయ్యో భగవాన్. (కల వట్టుకుంది)

రమ : పదునాలుగు భువనములు నొక్కపెట్టున నెత్తివచ్చిననూ, రెండు
జేయి, ఒక్క గదాదండంబేత, మగ్గడింపజేయగల, కొరవ
పామ్రాజ్యధిపుండు - నుయోదన పార్వలోముంద తనయంద

నగు నన్నే దిక్కరించి - ఎవరినో నమ్మి హృదయాన్ని అమ్మి
దారిద్ర్యపున విన్ను క్షమించనే క్షమించమ నుందరీ.

గీత : చాచా బావా.

రమ : బావ ... ఎంత మాధుర్యము ఎంత మార్దవము. ఎంతమాధుర్యము,
నుందరీ, ఏదీ, మరొక్కసారి. మమ్ములను "బావా" అనితీయగా
పిలూ..

గీత : బావా.

రమ : అహ. జన్మ తరించినది నుందరీ. అన్యకము వేనిందివంత
తీయగావుంది మరొక్కసారి...

గీత : బావా.

రమ : అహో, ఇంకొక్కసారి.

గీత : బావా.

రమ : ఆ, బావా ఇవి బాందవ్యము కలిపినంత మాత్రమున చేసిన అవ
రము అ. శృంగారమగుననియా నీ శిల్పిప్రాయము లేదునుందరీ లేదు.
అవక్ర పరాక్రమశాలి - అఖండ - వ్రచంద - వ్రతాన - వ్రతా
నోపేతుడు - నవరత్న బచిత సింహాననాధికారము - హస్తగతము
చేసుకుని - అంతరంగిక భటులతో - అంతఃపుర కాంతంతో -
లేయి పగట్టుమరిచి - పానపుణ్యాలు విడిచి - రక్తరాజ దిరుదాం
కితుడకావాలని - పూరణ చెందుచున్న నన్ను కించపరిచి - కం
టించిన నేరానికి - నిన్ను కఠినముగా శిక్షింపకుండిన - యిక
మేమెందులకు; మా రాజరికమెందులకు; మా కౌరవ వంశ గౌరవ
వ్రతీష్టలెందులకు;

గీత : అబ్బిబ్బి ఏమిటిబావా నీ గోల;

రమ : అవమానము, సహించరావి అవమానము. ఎవరక్కడ; ఈ నీతు
రాలిని, బంధి చందీ.

గీత : నేనుచేసిన అపరాధమేమిటో కనిపిస్తూ మహారాజా;

రమ : పంచభర్త్యయైన - ద్రౌపది వరుసలు నిండుకొలుపులో ఒలిపించిన
ధ్యూత క్రీడా ప్రవీణ్యులైన - దుర్యోధన చక్రకర్త కుమారుం

దనే - మోసముచేయ సాహసించిన విమ్మ విలువున పాతెయ్య
కుండిన - మహారాజులమైన మాకు సిగ్గుచేటు - అయినా, మాకు
కోపమొచ్చినా - తాపమొచ్చినా - అవజాలమనీ - నీకుమునుపటి
సరసక్రిడా నమయమ్మున - విన్నవించలేదా సుందరీ.

గీత : నేనుచెప్పేది వింటావా? లేక, ఇలాగే గోలచేస్తావా?

తమ : ఏమిటా అహంకారము, నభ్యతలేకుండా.

గీత : యిప్పుడేం జరిగిందవి?

తమ : [నవ్వాడు హాస్యంగా] అవును, ఇప్పుడేంజరిగింది? బయ్యాసాతీ
గితా! అనవసరంగా మూడొచ్చింది.

గీత : నాటకాలగొడవలో - నా ఊపిరి తీసున్నావు బావా.

తమ : నన్ను వట్టి నాటకాలరాయుడు క్రిందే జమకట్టావన్నమాట. ఇన్
సల్టు, గ్రేట్ ఇన్సల్టు మహానటుణ్ణి పట్టుకుని - మరీచుంకనగా
మాట్లాడితే కళామతర్హి క్షమించదు.

గీత : కళనూ - కళాకారుల్నీ అవమానించడం నా ఉద్దేశ్యం కాదు.

తమ : మరేమిటి నువ్వనేది?

గీత : జీవితానికి కావలసిన కనీస వసతులు - కల్పించుకోకపోతే నంతుం
మనల్ని గొంపించడు బావా. అప్పుడు మానవతకు దూరమై
పోతాడు మనిషి.

తమ : గితా, ఏమిటి నువ్వు మాట్లాడేది?

గీత : బజారున వడ్డ - కళాకారుల బతుకే బ్రతుకుల్ని గురించి.

తమ : హా, బ్రతుకులు, అన్నీ అతుకులు. గతుకులు

గీత : చూడు బావా. జీవితాన్ని తెగిన గాలివడిం చేసుకుంటావా?

తమ : గాలివటాలైతే ఏ గమ్యావికయినా చేతుకుంటాయ్ గితా. కాని, కళా
కారుల జీవితాలు, సముద్రంలోపొంగే తరంగాల వంటివి.

గీత : ఇన్నీ తెలిసి, ఈ అకలిజీవితాన్ని ఎందుకు కోరుకుంటున్నావ్.

తమ : అ. క. లి యిది కళాకారుల తపస్సుకీ, మేతస్సుకీ, రగవంతుడు
మిగిల్చిన అస్తిగితా.

గీత : బావా.

రమ : అవును గీతా. ఉ తమ కళాకాదుండేవికాదు చరిత్రకందని కన్నీటి ప్రవాహాలు. ఆప్కోర్ప్ సమాజం మారలేదని. దరిద్రం తీరలేదని ఆశయాన్ని చంపుకుంటావా? రేపు, నేను చవివోలే. నా సమాజి మీద ఓ పూరిత ద వేస్తారు. నుకావనత చేస్తారు గీతా.

గీత : ఆ- ఆడగడమే మర్చిపోయాను. వెంకుటావ పేరుమాచ్చుకున్నాడు టగా?

రమ : పేరు మాచ్చుకోవడం - మనిషికో ప్రత్యేకమయిన సరదా గీతా.

గీత : ఏదో నాటకాలు రాస్తున్నాడుగా.

రమ : వెదసనాటకాలు నేనూ రాస్తాను. ఏం చేయను.

గీత : ఇంతకీ "మహర్షి" గా మారిపోయాడన్నమాట?

రమ : మహర్షిగదాని మనసిచ్చేవు సుమా. మట్టిపాలుచేసి ఊడుకుంటాడు.

గీత : అడిగిన ప్రతివాడికి యివ్వడానిక్కాదు టావా- మనసుండి, నచ్చిత వాడికి ఆడగకుండా యివ్వడానికి.

రమ : మరి, నేను నీకు నచ్చినవాణ్ని కాదా గీతా.

గీత : నీకేం టావా? చాలా అందంగా వుంటావు?

రమ : అందం పోటీపెడితే, నేనే మొదటివాణ్ని అవుతానని. మొన్న ఒకమ్మాయి చెప్పింది గీతా.

గీత : అందుకే టావా. నువ్వంటే .... నాకు చాలయిష్టం.

రమ : నీకేమిటి గీతా. అంరికి ఇష్టమే. ఎందుకంటే, నటుడ్చుకనుక అసలు నేను బజారుబియ్యందేరితే, అంతా చేతులెత్తేవాళ్ళిక్కా టావానిక్కాదు. నమస్కోరాలు పెట్టడానికి.

గీత : ఆ, వెంకుటావ గూడ .... యిలాగే చెబుతాడు.

రమ : రంగురంగుల మాటలుచెప్పి ... మునుకు రంగువూస్తాడు గీతా. జాగ్రత్త.

గీత : నేనంత తెలివితక్కువదానేమో కాదులే టావా.

రమ : తెలివ ఎక్కువయినా ప్రమాదమేలే- ఎందుకంటే, నలాంటివాళ్ళు కాదు అటువినేవాళ్ళను నమ్ముకుంటే- నా రంగురంగుల మాటలు ప్రతిగొచ్చు. కాబి ... నాటకాలు రాసేవాణ్ని నమ్ముకుంటే -

నగలూ, నాజాకుటూతివి, నడివీడిలో వడిలేసి... గుడ్డ చెబుతాడు
గుర్తురానుకో - వస్తా. (అంటూ ఇరుటికి వెళ్ళిపోయాడు. గిత్
లోనికి వెళ్ళిపోయింది. ఇరుటనుండి మదన్ సిగరెట్ కాగుతూ
వచ్చాడు)

మ . గితారాణి:

గిత్ . (వెనక్కి తిరిగింది. అతనెవరో తెలిక మేడరు మూపేసింది)

మ . ఏమిటి అలాచూస్తున్నావు?

గిత్ . మీరు ఎవరో గుర్తులేక.

మ . (నవ్వాడు) నాపేరు.... మదన్.

గిత్ . మీరేనన్నమాట?

మద. నా బాతకం తెలిసిందన్నమాట?

గిత్ . కొందరి జీవితాలు - జాతకాలు చెప్పకుండానే తెలిసిపోతాయి -

మద. అయితే ఇంకేం? నేనెందుకొచ్చానో చెప్పండి చూద్దాం.

గిత్ . మీరు చెబితేనే బాగుంటుంది.

మ . తెప్పకం నాతెప్పడూ అలవాటులేదు గితా.

గిత్ . మీరు చాలా తమాషయినవారే.

మ . నావసులు ఇంకా తమాషాగా వుంటాయి.

గిత్ . గారడీ జేస్తారా?

మ . గంగిద్దుత్ని అడిస్తాడు.

గిత్ . అర్థమైంది. ఇంతకీ మీరెందుకొచ్చారో?

మ . నీ కోసమే.

గిత్ . యేమిటి మీరనేది?

మ . నన్ను మరింత గౌరవంగా పంపించడం నాకు నచ్చదు గితా.
కట్కటుగా మాట్లాడడం - వట్టవట్టగా పనిచేసుకోవడం. నాకు
భలేమోజు.

గిత్ . నేనెడిగింది.... మీరెందుకొచ్చారని?

మ . నేను ఎవరన్నమనుకున్నావు గితా?

గిత్ . ఇప్పటిదాకా పనిషివనుకున్నాను.

మ . పోకనట్టావు గిళా. అందాలు వదిలేవాళ్ళు.

గిత . తెలిసింది.

మ . అనందాలు వదిలండికీ పకచిపెట్టేవాళ్ళు.

గిత . యింకేమీ ఎవ్వక్కరలేదు.

మ . నాకు తెలుసు గిళా. చాలామంది అడవాళ్ళు నన్ను అసహ్యించుకుంటారు కౌగిలిరుచితెలిక స్వర్గానికి దారిచూపిన తర్వాత...వాళ్ళను వాళ్ళే మరిచిపోయి నా గుండెలమీద విద్రపోతారు. చెరగనిముక్త పేస్తారు.

గిత . చాలు... ఇకమీరేం మాట్లాడకండి.

మ . నీకు అసలువిషయం చెప్పనేలేదు కదూ?

గిత . దయచేసి వెళ్ళితేచాలు.

మ . మదన్ వచ్చినతర్వాత - పని పూర్తికాకుండా వెళ్ళడం చరిత్రతో లేదు గిళా:

గిత . అంటే... అంటే... మీరు,

మ . అనికనదంగా ఎందుకు నన్నంత గౌరవంగా పిలుస్తావు? అందంగా మదన్ అంటేచాలు, అసహ్యంగా మాట్లాడితే చాలు. కనితో ద్వేషిస్తేచాలు. నోటికొచ్చినట్లు తిడితేచాలు. నన్ను నిజంగా ప్రేమిస్తున్నావని పంతోషంగా వెళ్ళిపోతాను.

గిత . ఓ మైగద్. ముందొక్కడనుండి వెళ్ళిపో.

మ . వెళ్ళకపోతే,

గిత . నాకు కోరికెప్పించకు మదన్.

మ . కోపంలో యెరువెక్కిన నీ బుగ్గలు చూడాలనివుంది గిళా.

గిత . చీ. యేమిటా మాటలు? మర్యాదగా బయటికివెళ్ళు - నేను తలుపు కుంటే - వినేమిమయినా జేయగలను.

మ . (నవ్వాడు హేళనగా) మరి, నేను తలుపుకుంటే - విన్నా - నీ అందాన్ని - ఏం జేయగలవో - తెలుసాగిళా.

త . మదన్.

మ . చూడుగితా. ఆకలతో యెరిగినవాళ్ళు, అవేకాలతో ఎరిగిన ఆడ వాళ్ళు అఖరికి ఈ మదన్ కౌగిలిలో స్రాగ్ధిపోయాడు.

గిత . వాళ్ళంతా నిస్సహాయులు, నిర్భాగ్యులు.

మ . కాదుగితా. నీలాంటి అహంకారులు. యవ్వనం దిగిపోవారు బా తలొంచారు యెందుకంటావ్?

గిత . నీలో మానవత్వం చచ్చిందని.

మ . కాదుగితా, మమత, అనారాగం హెచ్చిందని.

గిత . మదన్.

మ . గితా, బెట్టువేమదం ఆడవాళ్ళకేం కొత్తగాదు. అప్పుడే మగవాడ యిన ప్రతివాడికీ — ఓ పట్టుచట్టాలని ఉంటాయి. పుడుతుంది. రా గితా. జీవితాన్ని చీటివేసుకోతే మ ము వేనవ పడుతుంది. గుబులుగావున్న గుండెల్ని చిరునవ్వు లో ముక్కరించు. రా గితా. (అంటూ మీదికెళ్ళాడు. అమె రియంగా దూరం వెళ్ళింది)

గిత . మదన్ వెళ్ళిపో నాప్రతిభకును బలవీతం చేసుకు, నాభవిష్యత్తులో ముక్కుచల్లకు నీకు ఇణ్యముంటుంది వెళ్ళు మదన్. వెళ్ళిపో.

మ . నేనేం పాపంచేకానని పుణ్యంకావాలి నాకు! ఏదీ గితా జీవితంతో అనుభవించలే దీ, కూడా దీ ఏదీలేదు అంటే అంతాబాబులో వున్న ఆడది. నవరిసాలు కట్టంలో ప్రదర్శించబడిగే. నవనవ లాడే ఆడది యెదురుగా వున్నప్పుడు - యెవని తడుతున్నప్పుడు తిరిగి వెళ్ళడమే మహాపాపం.

గిత . మదన్

మ . యేం కావాలి నీకు?

గిత . ముందు నువ్వెళ్ళితే చాలు.

మ . ముద్దుగా నాలో గుమ్ములు అందించుమరి.

గిత . అదీ జన్మలో జరిగేపని కాదు.

మ . నాకోసం మరోజన్మకూడా యెత్తురావా?

గిత . ముందిక్కడనుండి వెళ్ళావా లేదా?

మ . వెళ్ళలేను గితా. వెళ్ళిపోలేను. వా కళ్ళముందు. నగ్నంగానాట్యం చేస్తున్నట్లు నువ్వు కవిస్తుంటే - ఎలా వెళ్ళగలను? ఎటు వెళ్ళగలను? అందుకేగితా? నువ్వే రా! నాగుండెదాకా రా! నాహృదయం చల్లారేదాకా రా! నా కోరిక తీరేదాకా రా! రా గితా రా: (అంటూ చేతులుచావుతూ ఆమెమీదకు వెళుతుంటే - ఆమెరవ్వుకుంది.)

గిత . యేమిటీదౌర్జన్యం? నీకిది న్యాయంకాదు. దయచేసివెళ్ళిపో మదన్.

మ . చూడు గితా! వెళ్ళా వెళ్ళా వెళ్ళా అంటే నాకు చాలాకోపం వస్తుంది. అయినా నన్ను అవలంబించడం నీ వుద్దేశ్యం అయితే విన్ను బలవంతం చేయడం నా నిర్ధారణ అవుతుంది,

గిత . మదన్.

మ . మర్యాదగా చూడవినవి నీలాంటి రంగురంగుబొమ్మల్ని ఎలాలోంగ దీనుకోవాలో ఈ మదన్కు కొత్తేమిగాదు. రా.

గిత . రాను పో.

మ . ఒక్కసారేగా.

గిత . వీరైదు.

మ . గితా!

గిత . వెళ్ళిపో.

మ . ఎంత అణగారినా చెప్పినా - అర్థం చేసుకోలేకపోతే... వేదం చేస్తానో తెలుసా? భవిష్యత్తులోకి సాగిపోయే నీ బ్రతుకు తిగడుత్రెంచిపేస్తాను.

గీత . మదన్.

మ . నీ రాకను తుడిచివేస్తాను.

గీత . నోర్యుయ్.

మ . నీ జాతకాన్ని మార్చేస్తాను.

గీత . మన్, మదన్, నామీద నీకేమిటి వగ:

మ . వగకాదు గీత! ప్రేమ, అభిమానం.

గీత . నీకు హృదయం లేదా?

మ . ఉందిగనుకనే .... మవిషిలా అడుగుతున్నాను. నాకున్న ఒక్కమనసులో .... ప్రేమ... అనురాగం ... మమత మానవత నిండి ఉన్నాయిగనుకనే నువ్వొక మాట్లాడగలుగుతున్నావుగీత. నేను నువ్వనుకునేంత నీచుత్తంకాదు. ఒక కమ్మవి కొగిలింతలో వుంకించిపోనీ అంటున్నాను, ఒక్క తీయ ముద్దుతో నన్ను ముగ్ధుడి చేయమంటున్నాను. ఎర్రవిలుగల్గి ఒకే ఒకసారి నా పెదాలకు అందించమంటున్నాను. ఇవన్నీ తప్పులయితే నీ యష్టమిచ్చి నంతపేపు నన్ను నీ చేతుల్లో బిందించు తిగించు, యిబ్బచేయి. నేను సిద్ధంగావున్నాను. కమాన్ గీత. కమాన్. (చేతులు చాపాడు)

గీత . యూ పూర్ (కోపంతో వణుకుగించింది)

మ . గీత! పెదాలపై పూరే మదువులూ. నీగలోవిరిసిపోయేయవ్వన వరువాయి అమృత కంఠాలూ - అన్నీ వృధా చేసుకుంటావా? వద్దగీత. నామీద నీకు ప్రేమ లేకపోయినా కసితోనయినా కొగిలిండుకో తె పెక్కించి యిబ్బచేసి కడు తీర్చుకో రా గీత. రా (అంటూ ఆమె వద్దంటున్నా వివిధించుకోకుండా కాపులిండుకున్నాడు. గీత పెనుగులాడి చెంపమీద కొట్టింది. మదన్ చెంప చేతితో వట్టుకున్నాడు, యంతలో యిబ్బనుంది మహర్షి వచ్చాడు.

గిరి (తొంగితుని పోలికతో) మదన్, మహర్షి ఒక నొకరు మానుకున్నారు.

మహ. దెబ్బ తగిలించా?

మద. లేదు అమెవేసిన ముద్రలు చెడుపుకుంటున్నాను.

మహ. జీవించివున్నావా ... కాలం ఎన్నో వెళ్ళి ముద్రలు వేస్తుంది.

మద. వాటిని చెరిపేసింది నేనుకాదు, ఈ సంఘం, ఈ మనుషులూ, ఈ విస్మయం.

మహ. న. పుంలొ నువ్వు ఒక మనిషివేగా?

మద. మనిషినే... కాని వన్ను మూలకకు మారంబేసింది ఈ సంఘం.

మహ. (నవ్వు) నువ్వే దూమైపోతున్నావు.

మద. దానికి కారణం తెలుసా?

మహ. నీ అంతరాత్మ నడిగిమాడు.

మద. అదీ చచ్చిపోయింది ఇప్పుడు, ఎప్పుడో, ఎప్పుడో చచ్చిపోయింది నజీంద నమైపోయింది. అందుకే దారి మార్చుకున్నాను.

మహ. ముక్కలయిపో నడిస్తే — బ్రతుకుచిందా గాయాలవుతాయి.

మద. గుండెపగిలి ముక్కలై పుండుగా మారినతర్వాత బ్రతుకుమీద గాయాలను భయపడనివసరం లేదు.

మహ. మనిషిలా జీవించడం నీ కిష్టంలేదన్నమాట?

మద. జీవితాన్ని కసిగా అనుభవించడం నాలాంటివాళ్ళకు చాలా అవసరం.

మహ. నీ అనుసరారకోసం యితరుల బ్రతుకులమీది వివరాలు పోస్తావా?

మద. వాటిని అక్షింతలుగా భావించేవాళ్ళ దృక్పథం అదృష్టవంతులవుతారుగా.

మహా. యిది ఒక అద్భుతమే: నిమిష నిమిషానికి కలించి ... మనిషి మనిషికి చేజాపి- చట్టానికి సమాధికి, యెవడుతూ- సరకాన్ని ప్రత్యక్షంగా అనుభవించడం కూడా - ఒక అద్భుతం దాన్నిమతో కరు సంచుకోవాలి.

మద . గితను ప్రేమిస్తున్నావా?

మహా. ప్రేమించడం సరదాకాదు.

మద . యేమిటి నవ్వు మాట్లాడేది?

మహా. విషాదాన్ని, విశేషాన్ని ఇతరుల బ్రతుకులమీద చల్లకు అంటు నాను.

మద . మదనకు యెరుగుదెప్పినవాడు, యంతసరకూ యెవ్వరూలేదు.

మహా. బ్రతుకుమీద ఆశ - రవిష్యత్ మీద తిపి నాకు లేదు.

మద . నువ్వు అబద్ధాలు విజాయగా మార్చేవాడివి,

మహా. యేమిటి నీ ఉదేశ్యం?

మద . నీ అంతరాత్మ నడిగిచూడు వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

మహా. యికెంతకాలం సాగిస్తావు ఈ ఆరాజకాలు.

మద . బ్రతుకు స్వర్గం అయ్యేదాకా.

మహా. స్వర్గాన్ని చేతులారా నువ్వే సరకం చేసుకుంటున్నావు?

మద. కాంతివిలువ తెలిసేదాకా చీకటి వుండాలిగా,

మహా. చావు నిర్ధంగా వుందనే మనం బ్రతుకుతున్నామా?

మద . బ్రతుకులన్నీ యెప్పుడోసారి చావు తన్నుకుపోతుంది మహారాజ్ఞి! వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

మహా. మళ్ళీనా?

మద . ఇప్పుడు నువ్వు రాకుండావుంటే మళ్ళీ నేను రావలసిన పని ఉండేదికాదు వస్తా [అంటూ చరచరా బయటికి వెళ్ళాడు గితావదున్న బయటికొచ్చింది.]

మహా. యేదుస్తున్నావా గీతా?

గీత . నాకు మిగిలింది ఏమిటేదావా. [దుఃఖం ఆగలేదు]

మహా. కళామూర్తి కన్నీళ్ళు భూమాత ధరించలేదు గీతా.

గీత . బావా!

దావా. తరతరాలి పాపపంకిలంతో తడిసి - ముద్దులు వసిడివంటలువండే
తెలుగుగడ్డ - విస్ఫారమై విర్వీర్యమై మట్టిగానే విగిరిపోతుంది
గీతా.

గీత నీ సానుభూతికి యెలా కృతజ్ఞతలు తెలువను బావా ఎలా అభివం
దించను?

మహా. నాకో నహాయం చేస్తావా గీతా?

గీత . నీకూ మనసుకావాలా బావా?

మహా. ఇష్టంలేని మనసును అడిగి పుచ్చుకునేంత అవివేకివికాదులే గీతా.

గీత , ఏం చేయమంటావు బావా?

మహా. మెరిసే కన్నులనుండి కురిసే కన్నీళ్ళకు - అర్థం చెప్పాలని
వుంది.

గీత . నా బ్రతుకును బజారుపాలు చేస్తావా బావా?

మహా. గీతా.

గీత . నీ అత్యుదయ భావాలకూ - కవితావేగాలకూ నన్నో కథావత్తు
వునుచేసి - సాహిత్యంతో - చైతన్యంతో - వక్రంతా గాయాలు
చేస్తావా, నేనేం తప్పుచేకాను బావా? అడదావిగా పుట్టిన నేరం
కన్నా - ఇంకేం చేకాను?

మహా. రావణుడు గడ్డతోనూ పెకలించుకుని లంకకు మోసుకెళ్ళిన సీత
కూడా అడదే గీతా.

గీత , అందుకే బావా. అవమానాలూ, అనుమానాలూ నహించలేక
అగ్నిలో దూకింది,

మహా. నిండు కొలువులో వయవలు వూడదీస్తుంటే కురులు విప్పుకుని

మానభిమానాలు కాపాడుకున్న ద్రౌపదిగూడా ఆడదేగా,

గీత . ఐదుగురు భర్తలన్నా అడవుల పాలుగాక తప్పలేదుగా.

మహా. వయసు తరిగిపోతున్న కొలదీ వచ్చేది ముసలితనమే గిత.

గీత . అయినా ఆడదానికి అగ్నిపరీక్షలు భగవంతుడు ఎందుకు పెట్టాడు
బావా?

మహా. నీ ప్రక్కకు సమాధానం లేదు గిత.

గీత . నా బ్రతుక్కిగూడా పరిష్కారం లేదు బావా.

మహా. ఉంది గిత. అందుకే నేను కలంపట్టాను.

గీత . ఏపని లేనప్పుడు ఏదో ఒకటి చేయాలిగా.

మహా. నాకెంత పేరుందో నీకేం తెలుసు?

గీత . ప్రతి మనిషికి .... ఏదో ఒక పేరు ఉంటుంది బావా.

మహా. అయితే ... మన పుర్ని చంపేవాడు - మానసతను పెంచేవాడు
ఒకచేన్మటావా?

గీత. మంచి చెడులమధ్య దూరం నాకుతెలుసు బావా.

మహా. తెలిస్తే... నువ్వులా మాట్లాడవు గిత చంద్రమౌళిం వెళ్లవాడికి
తిరుపతికొండ మెట్లు ఎక్కేవాడికి - పెరేదార్దరేదంటే - విన్నే
మనలో అర్థం గావటంలేదు.

గీత : నన్నంతవరకే జమ కడుతున్నానన్నమాట.

మహా. లేదుగిత. నువ్వునటివి. మహానటివి, నీలో ప్రకాశించే కళ
తేజం .... ప్రపంచపు అంచులదాకా ... ప్రసరిందాటి.

గీత : స్వార్థానికి హద్దుందాటి బావా.

మహా. అకాలానికి అంతుందా గిత?

గీత : బావా.

మహా. అవునుగిత, మనిషి బ్రతకాలంటే - స్వార్థం కావాలి. తూడబెట్ట
డానికి - కుబేరుడు కావడానికి స్వార్థం కావాలి. ప్రేమించడానికి.

పేరు గడించడానికి స్వార్థం కావాలి. అనలు తవివ్యక్తులోకి
పయవిస్తున్న మన ప్రితి - డగూ స్వార్థస్మిదే ... పడుతుంది.
ఎంతోమంది జీవికాలు ఈ స్వార్థపు సోపానాలమీదే స్థిరపడ్డాయి.
చిగురించాయి కూడా.

గీత : గుండెల్ని బద్దలుచేసే .... స్వార్థానికి లొంగి - అంతరాత్మను
మోసం చేసుకోలేను బావా. వస్తా (వెళ్ళబోయింది)

మహా: అ.... గీతా ఆనందవిషయం వృథామే మర్చిపోయాను మొన్న
"కొంపలు తగిలాయ్" అనే గేయంరాకాను... వినావుగా?

గీత : "కొంపలారి పోతున్నయ్" అనికూడా తెప్పావుగా-

మహా: అవునవును... చిప్పు రాజాకున్న తర్వాత - నీళ్ళుపోయడం -
అరిపోయడం జరుగుతుందిగా- ఇవ్వాలి గుళ్ళో సాహితీనదన్ను
వుంది. వస్తావుగదూ?

గీత : సారీ బావా నేను అడదాన్ని.

మహా: నే : నాగంకకాలోకంలో ... నీడే పై చేయి.

గీత : చేయిదాటిన తర్వాత ... మనం కావాలనుకున్నావీ, కోరుకున్నావీ
ఏమీ తిరిగిరావు బావా. నువ్వెళ్ళిరా-

మహా: చూడగీతా. మొన్న గుళ్ళో ఉపన్యాసంచెబితే, చెప్పగూడదు
గానీ ... ఎన్నిచప్పట్లు- ఎన్నిదండలు- అచ్చం మల్లెపూలతో
గుచ్చినదండలు - తల మువిగిపోయిందంటే- నమ్ము-

గీత : ఇప్పుడు నాకు తలమువిగిపోయేంత వనుంది బావా. వెళ్ళిరా-
(అంటూ లోవికివెళ్ళింది. మహర్షి విట్టూర్చి బయటికి వెళ్ళాడు.
తెర జారింది)

రెండవ రంగం

(అలంకరణ మొదటిరంగంమాదిరేవుంది, గీత విచారంగాకూర్చుని
వుంది మధు గులాబి తిసుకుని బయటనుండి నవ్వాడు)

మధు : గీత.

గీత : (చూసింది - విరాళవిండిన ప్రేమతో)

మధు : ఈ గులాబి ఎంత అందంగావుందో చూడుగీత.

గీత : దేవుని పాదాలవదకు చేరినప్పుడు ఇంకా అందంగా వుంటుంది
మధూ కాని.... గండు తుమ్మెదలు దాని నిండుజీవితాన్ని కలుపి
తం చేయకముందే కాపాడటం మంచిది.

మధు : ఏమిటి గీతా, పరధ్యానంగా మాట్లాడుతున్నావు

గీత : రక్షణలేవి పువ్వులాగా .... నా జీవితం ...

మధు : అదేమిటిగీతా. మధు జీవించివుండగా నీకేమీ అన్యాయం జరగదు.
నమ్మజనమ్మలకూ ... నవ్వు - నేను భార్యభర్తల గీత.

గీత : మధూ,

మధు : చూడుగీతా. పరీక్షలు పూర్తిగాగానే ఇంటివెళ్ళి నాన్నను ఒప్పించి
వెళ్ళిరిప్పాట్లు చేస్తాను అప్పటిదాకా ... విన్ను నా గుండెల్లోదాచు
కుంటాను.

గిత : మధు.

మధు : నువ్వ నాకు తోడుగావుంటే - అన్నిసంపదలూ ఉన్నట్లే. నీ
నవ్వుల పువ్వుల వికసితచాయ, నా హృదయం పరవశించి
పోతుంది.

గిత : విజంగా నేనంటే నీ కెందుకంత అభిమానం?

మధు : నీకు విండయిన హృదయం గుందిగిత. ఆ హృదయంనిండా నేను
న్నాను. అడకే - అందుకే గిత నువ్వంటే నాకష్టం! (అంటూ
అమెజుగ్గ గిల్లాడు)

గిత : అబ్బ. ఏమిటి చిలిపిచేష్టలు-

మధు : అదమయిన ఆడపిల్ల - అందుబాటులో వుంటే - మగవాళ్ళు ఏం
చేస్తారో మరి;

గిత హద్దులు దాటితే - పిద్దులు కోప్పడతారు. దయచేసి.... వెళ్ళండి.

మధు : మరి ... మన మామూలు...

గిత : మామూలా- అదేమిటి;

మధు : (ముద్దు అన్నట్లు తెలిపాడు)

గిత : అబ్బాయిగారికి ఎంతాళ (అతని బుగ్గమీద చిటికెవేసి వెళ్ళబో
యింది- మధు.... అమెపైట లాగాడు) అబ్బ యెవరయినా
చూస్తారు.

మధు : చూడనీ - తొందరగా వెళ్ళయినా చేస్తారు.

గిత : మరి అకళయినై పోతున్నావు.

మధు : నువ్వ అకురాయివై పోవడంలేదు?

గిత : చీ పో- మొండి (అంటూ వెళ్ళబోయింది - మధు అడ్డగించాడు.
కదరూ డ్యూయెట్ పాడుకున్నారు. పొటచివర విడిపోతారు.
క్షణం నిశ్శబ్దం.. బయటనుండి మహర్షివచ్చాడు. ఓ మహాకవి
పోజలో నిలబడి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో రమణ వచ్చాడు.)

రమ : ఏమిటోయ్ కనీ దీర్ఘలోచనలో వడ్డావు:

మహా: యే రేదురా, మద్రాస్ వెడదామవి-

రమ మాడు మహర్షి. అక్కడ మానవతలు వచ్చిపోయా ఎ కప్పన వాళ్ళంతా బ్రతుకుతున్నారు. శిలాన్ని ఎరచా పీవాబ్బు. పిగ్గులు విరజిమ్మేవాబ్బు- ఆత్మగౌరవాన్ని అమ్ముకునేవాబ్బు - ఆమహా నగరంలో ఖరీదులేవి వస్తువులు, అందుకే మహర్షి. కళామతల్లి కుళ్ళికుళ్ళి ...ఏడుస్తూంది.

మహా: న్యక్తిత్వం లేనివాబ్బు- ఇక్కడావున్నాడు రమణా?

రమ : వాళ్ళగొడవ మనకెందుకులే-

మ : నీ గొడవేమిటో చెప్పు-

రమ : నేనోకథ చెవుతాను. నాటిక రాసిపెడతావా?

మ : బ్రే చేదాం చెప్పు.

రమ : అయితే నన్ను పూర్తిగా మూడ్ లోకెళ్ళిపోనీ- (అంటూ ఆలోచిస్తూ రెండవగులు నడిచాడు) ఆ.... వచ్చినది మహర్షి. మూడ్ వచ్చినది- ఇప్పుడు మా వటన ప్రళంసనీయం. నటులూ - మహా నటులూ అందరూ మనకు తమ వంచవలసిందే ఆహా. మూడ్ వచ్చినదిగావి ఏదో మాటాడుచుంటివి- మహర్షి. నేనో చిన్నకథ చెబుతాననిగదా చెప్పితిని.

మ : అవును మహాశయా చెప్పితిరి, చెప్పితిరి.

రమ : అది ఒక ఉద్యానవనము.

మ : ఆ వనమందొక మేడ. మేడపైన,

రమ : కాదు మహర్షి. ఆ ఉద్యానవనమున కొంచెము విశ్రమించుదమని జని- అన్నట్టి పూ పరిమళాలు తృప్తిగా నాస్రూటించి-

తిరిగి అంతఃపురమున కరుగుచుండగా - నడివీధిలో ఒక అడుది వచ్చినది మహర్షి.

మహా: (నవ్వాడు) ఒరేయ్ నాటకాలు ఆడేవాళ్ళను చూసి నవ్వక-నాగలి పట్టేవాళ్ళను చూసి నవ్వుకారా ఆడవాళ్ళు నీ పిచ్చిగావి.

దమ: ఊరికే నవ్వుకొనిన మాకింత వేదన- ఆవేదన యేల కలుగును ఆ నన్నుకాంగి మమ్ములను చూసియే నవ్వింది.. వాడి వాడి ఆమ్ములను డువ్విినది మహర్షి.

జహ: చాలా అదృష్టవంతుడివి

అమ: ఏమో మ - ర్షి కలదుకున్న కొలదీ- గుండెకు తొలిసినట్లే అవు తున్నది. ఏలనో మనసంతా.. వెరిగంగులెత్తుచున్నది. అవగలాడి వాలుచూపులు మదీయ హృదయ కుమమాన్ని గాయము చేసి నది.

దుహ: ఇంతకూ మందేమీ వేయలేదా?

రమ: కొంచము ఊరట కలిగినసిమ్మట - వళ్ళంతా తడుముకువి- చూచు కంటిబుగదా - మా అవయవాలలో చిన్న లోపము కానవచ్చి నది మహర్షి.

మహా: అదేమిటా?

రమ: అవును మహర్షి ఉన్నది. ఉన్నచోట వున్నదిగావి గుండె మాత్రము.. మొంటి గురుతులో లేక - యెక్కడో వేగిపోవు చున్నట్లు అయినది అందుకే.. మేము ఆ వూటోడివెంతకు చేరి తిమి ఆ సుకుమారి.. సగౌరవంగా తన మందిరానికి అహ్వానించి నది కూడ.

మహా: ఆమె అందింగా ఉండన్నమాట!

ర : ఆహా, ఆ వయ్యారి అందము గురించి - ఒక ప్రబంధము వ్రాయ వచ్చు మహర్షి.

మ : రంభ - ఊర్వశి - మేనక - తిలో తమలు ....

ర : అమె కాలిగోకి నకితూగరు మ - ర్షి, ఇంతకంటే కౌశల్యతో నకి తూగవలసిన నెచ్చెలి, ఒక సామాన్యవి ఇంట తనసౌందర్యానికి ముసుగుపెనుకొనుట, ఎంత సిగ్గుచేటు. ఎంతకోచనీయం.

మ : ఇంతకూ ఏం చేశావో చెప్పరా.

ర : ఆ అందాలబాలగు అక్కువ చేర్చుకుని - ముచ్చట తీర్చుకోవాలని- ముచ్చటపడిపోయాను.

మ : ఒప్పుకుందా మరి.

ర : మహర్షి, ఎల నీకీ తొందర! వీక్షానూ, వళ్ళు పులకరించి పోవుట లేదుగదా.

మ : లేదులేనా - త్వరగా ఆపేరించు.

ర : సుందరీ, మమ్ములనుచూసి - తలుపుచాటునవేచి - ఎందుకువివ్రితివి? మా గుండెలను ఎందుకిలా లాగితివి? అవి, ముందుగా వేసితివి. ప్రశస్తి.

మ : విన్ను ప్రేమించానందా.

ర : ఆ లేతపెదవులనుండి, ఆ తీయవిమాట వస్తుందనే, ఆక కాని, ఆ బేల కన్నీరు కార్చినది.

మ : ఎందుకురా?

ర : నేనూ ఆ ప్రశ్న వేసితివి అమె మరీచుకీ, వెక్కి వెక్కి ఎక్కినది. అప్పుడు మాకు ఆ జనరాలుమీద జాలి కలిగినది. దేవీ! ఏమిటా

కన్నీడు; ఎందుకీలా వెక్కి వెక్కి ఏడ్చుచుంటివి? అని గుచ్చి
గుచ్చి అడిగితిమి.

మ : ఏం చెప్పింది?

ర : హృదయం ఒకసారే ముక్కలయ్యే మాట చెప్పినది. యునరాజా.
నేను అందరినీ చూసి నవ్వుతాను మా ఇంటి తలుపులు ఎప్పుడూ
తెరిచే వుంటాయి. అని చెప్పినది.

మ : అప్పుడు గదా, మా చిత్తము చిత్రవన అయినది! అనఁజేయు
విశాంతికొరకు ఆ ఉద్యానవనమునకు ఏల పోవలె; పోయితిమి
పో - గృహోన్ముఖుడనై - పట్టణ మథ్యంబున కేల నేగవలె;
ఏగితిపో, ఒక వలపుకింత, ఏకాంతముగా మమ్ములను చూపివలె
నవ్వవలె;

మ : నవ్వెనుపో - ఆ నుకుమారి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు గుర్తించకయే ఇంటి
లోని కేల నడుగవలె;

ర : అరిగితిపో - ఆ నయ్యారి ఏల వెక్కి వెక్కి ఏడ్వవలె;

మ : ఏడ్చెనుపో -

ర : పేము యుక్తాయుక్త విచక్షణ విస్మరించి ఆమెను గుచ్చి గుచ్చి
ఏల....

మ : [నవ్వాడు. రనుణ శృతికలిపాడు]

ర : ఎలావుంది మనకథ?

మ : బాగుందిరా - చాలా బాగుంది - నా కలంలో బలం నా భావం లోజీవం
ఇప్పుడు చూపిస్తాను. తప్పకరాస్తాను.

ర : ఓ, ఐయాంసారి మహర్షి వస్తా, [వెళ్ళబోయాడు]

మ : ఓరేయ్ రమణా,

క : అన్నట్లు సీకేమీ చెప్పలేదు గదరా?

మ : ఎందుకు చెప్పలేదు? ఉద్యానవనము-నదీవీధి- వాయుచూపులు- వీధి
వాకిలి- సవ్వలూ - పువ్వలూ- తర్వాత ఏడ్పులు —

క : అవేం కాదురా, ఇవ్వాలి నాకు సన్మానం.

మ : యెవరూ చేస్తుంది?

క : ఎవరోచేస్తే నోరు మూసుకుని కూర్చుని చేయించుకో దానికి- నేను
మామూలునటుణ్ణి కాదు మహర్షి మహానటుణ్ణి.

మ : నువ్వే ఏర్పాటు చేసుకున్నావన్నమాట.

క : ఘోరము- కాలవా- పూరితందలూ యిచ్చిమరీ చేయించుకుంటున్నాను
అంతేకాదు — చప్పట్లు కొట్టడానికి కాఫీ ఇప్పించి - ఓ పాతక
మందిని రెడీచేకాను కూడ.

మ : [నవ్వాని ప్రయత్నించాడు] ఒరేయ్ రమణా ఇప్పుడిప్పుడే
వీలో వివిష్టరయ్యో సూచనలు కన్పడుతున్నాయి రా—

క : ఒరేయ్ మహర్షి, మొన్న శరీరశత్రులో గెల్చుకున్న రెండు పెండి
కప్పులూ, పీల్చా- మార్వారీ పోషలో మర్యాదగా తాళట్టుపెట్టి-
చేయించుకుంటున్నామరా వస్తా [అంటూ రెండవగులు లోనికివేసి
కాలవా భుజంమీదుగా కప్పుకుని వచ్చాడు] చూడు మహర్షి,
ఇప్పుడు నేనెలా వున్నాను?

మ : ఓ మహాకవిలా వున్నావు?

క : కవులతో పోల్చుకురా బాబూ. కాఫీనీళ్ళు కూడా దొరకవు.

మ : అదినరే— ఇవ్వాలి మేము పోదో తీయించుకోదోతున్నాం- అ
కాలవా— —

క : కావాలా?

మ : కావాలని కాదు, మొన్ననాకు చేసిన సన్మాన సందర్భంగా- దీన్ని

కప్పాడు. ఇవ్వాళ రోదో తియించుకుందాం అని చెప్పాడు.

త : ఒరే మహర్షి ఓకే ... తినుకో. [కాలువాతకాదు] ఒరేయ్ హంగుల కోసం- అందంకోసం - నేనీ కాలువా కప్పుకోలేదురా - చొక్కా చిరుగులా- అతుకులా- బయటపడకుండా వుండాలని కప్పుకున్నాను. ఇంకో గంటలగితే .... బ్రహ్మాండమైన కాళ్ళిరుకాలువా నా బుజాలమీద వుంటుందిరా- తినుకో మహర్షి [మహర్షి మీదకు విసిరేశాడు]

మ : (కాలువా నర్దుకున్నాడు) రమణా.

త : ఒరేయ్ నభలో పార్శ్వానదానికి- సన్యాసాలు చేయించుకోవడానికి- యీ బోడికాలువాలు అక్కరలేదురా, ప్రజాభిమానం, కళాప్రతిభ కావాలి. వస్తా (రెండడుగులు వేశాడు బయటికి)

మ : కోసం వచ్చిందా రమణా.

త : [నవ్వాడు] చూడు మహర్షి ఎన్నో ఏళ్ళుగా కాఫీలు తాగితాగి- కోపాన్ని కంగించి- కరిగించి, కరుణారసంగా మార్చుకున్న మన లాంటి వుత్తమ కళాకారుల శిశ్నల్లో, యింకా కోపాలూ, తాపాలూ యెక్కడున్నాయోరా.

మ : ఎందుకురా అలా బాధపడతావ్:

త : మొదటిసారిగా నేను వేడికమీద నటించినప్పుడు నాప్రతిభకు మెచ్చు కుని మ్రోగించిన చప్పట్లు విన్నప్పుడు నాకోసం చల్లారిపోయింది. ఒరేయ్ ఇప్పుడు కోపంవచ్చి, గుండెను పగులగొట్టుకుని- గట్టిగా ఏడ్చినా, వెచ్చెడిమాత్రం కన్నీళ్ళుకాదు మహర్షి, వస్తా [వెళ్ళబోయాడు- సత్యం బయటనుండి ఎదురయ్యాడు]

మ : ఏమిటి కన్నీటి కలుర్లు:

మ : కళాప్రతిష్ఠకు- కన్నీళ్ళే ఖరీదు. అంటుంటే యింకా యీ కాలం క్షమిస్తుందేమిటి అంటున్నావు: (గిర లోవలుండి వచ్చింది)

గీత : ఎంతవేనయ్యందన్నయ్యా వచ్చి:

న : ఇప్పుడేమమ్మా

గీత : మరి.... వెళ్ళిన పని ...

రమ : మామూలే గీత, మనం ఉద్యోగాలకోసం.... వెళ్ళింటూ బయలుదేరితే నో వేక్యూ బోర్డులు-మన కెదురవుతాయ్. అంతే బావా:

న : అవునా, సర్టిఫికేట్ మాపినా - నత్యంపేడు వినిగానే నరే - పోయిరా అంటున్నాడు.

గీత : ఎందుకవి?

న : అంతేనమ్మా! నత్యం కేవలం నత్యాన్ని రక్షించడానికే పని కొస్తాడట-

మహా: అంతే బావా! వ్యాపార సంస్థల్లో నత్యం చచ్చిపోయిందిగా-

రమ : ప్యాక్టరీల్లో కూడ-నత్యం వెలిగిపోయింది గీతా :

గీత : చెర్మనుగారు...ఎమన్నాతన్నయ్యా:

న : మొన్నటి మాటవిన్న-విన్నటి మాట యీ రోజు- అంటూనే వుంటాడమ్మా! ఆయనకేం మహారాజా.

గీత : ఇకమనం ఎలాబ్రతకొన్నయ్యా:

న : బోలెడు దుఃఖం వుందిగా గీతా, తృప్తిగా తాగి కడుపు నింపుకుందాం, అనలు మన కళ్ళలో కన్నీళ్ళు వుండాలేగాని యీ జన్మకు కడువేలేదు గీతా.

గీత : అన్నయ్యా :

న : అవునమ్మా, అంతే అంతే.

మహా: కష్టపడి చదివి ... బియ్యేడిగ్రీ సంపాదించాడు బావ. ఇప్పుడు దాన్ని తాకట్టు పెట్టినా-కొనేవాడూ లేదు. పాపం ఎనేవాడూ లేదు.

రమ : సారా బట్టికూ- సావివ త్తుకూ- ఫర్మిషనువుంది. గీతా. కానీ....

చదువుకున్నవాడు బ్రతకరావితే-కవీనం రావడావిక్కా-డా, ఒప్పు
కోదీ దిక్కుమాలిన చట్టం.

న : అందుకేరా-అందుకే..... ఎంతోమంది విద్యార్థులు నిర్భయంగా-
యీ కసాయి మూకల కాళ్ళక్రింద నలిగిపోతున్నారు వదలు
విషాలో, మధువుల కుప్పిలో. మంచివీ మానవతనూ-చిత్రవర
చేస్తున్నారు మానవంగాలూ-మారణ హోమంలో, యీ రామరా
జ్యాన్ని రాక్షస రాజ్యాంగా మారుస్తున్నారు.

మహా: ఊడిగంచేసే వాళ్ళంటే-ఉపేక్షచూపని అధికారులు, ఊపిరితీసే
వాళ్ళంటే, ఉల్కిరిపడతారు.

న : అందుకే మహర్షి నాకు పుద్వ్యంగం అక్కర్లేదు.

గీత : అదేమిటన్నయ్యా?

న : అవునమ్మా, గుక్కెడు చైతన్యం కాగుతాను.

గీత : అన్నయ్యా.

న : బ్రాందీయా, విప్పీయా, కాగి, పదవీ బాధ్యతలు విస్మరించి-
బ్రతికే మర్చిపోయిన, పాంతుల కళ్ళు తెరిపిస్తాను. ఈ తేక
పురావివద్దికో, మెట్టునై, బావితరాల పేడలకు, చైతన్య ప్రసం
శనై, అధికారపు మత్తులోపున్న పితృదాత వరసరాలో ప్రవహి
స్తాను ఆ ఆహంకారుల అణువణువులోచేరి, అడుగడుగునా,
అగధం సృష్టిస్తాను.

గీత : అన్నయ్యా.

న : అదేనేను చేయవలసిన పని గీతా. నాకు మిగిలిన పనికూడా అదే,
అమెలు అమ్ముకుని, ఆహారాదులు క్రమించి, చదివి సంపాదిం
చిన విద్యోగిగ్రీ, నమ్మ చూసి, పదేపదే ఎగతాళిచేస్తుంటే,
ఇంకా నేనేందుకు క్షమించాలి యీ పెద్దరికాన్ని? ఒరేయ్ రమణా.
యీ కళలా, కవితలా: జీవితాన్ని పుద్ధరించలేవురా.

తమ : ఉద్దరిస్తాయని కాదు దావా, ఇలాగే నాటకాలు ఆడి ఆడి, ఏదీ కూలో చేరిపోతే....

న : అప్పుడుగాని — మిగిలివున్న మానవత, మంజుగరిసిపోదు — ఒరేయ్ నాటకాలు ఆడి దాగుపడిన నాకు కవిత్వాలతో బ్రతుకుల్ని డిద్దుకున్నవాళ్ళు, మనదేవంలో లేరు వుండరుకూడ.

మహా: లేరనికాదు దావా. ఉన్నారు.... కాదు....

న : మహారీ ఈ దేశంమీది, ఈ సంవదమీది, కవిమించే ప్రతివస్తువు మీది. వీటిని అనుభవించే హక్కు ప్రతిమనిషికి వుంది. కాబట్టి... మనం... పశువులకన్నా హీనంగా బ్రతుకుతున్నాం, విసిరేసిన దిన్నళ్ళలోని మెతుకులకోసం వెదికే కుక్కలువలెనం మనకన్నా అధిపతివారి చస్తే... దానికి ప్రతిఫలం? ఆర్థికరి. ఒక్క కష్టమే కండల్లో ప్రవించిన చెమటబిందువు బరిదు కప్పిబిట్టు ఒక్క కాబ్బికుని శ్రమకు ఫలితం? వేదీ విట్టాత్తు. కూటోనం... కుల నయం కీలాలు తాకట్టుపెట్టే వీరస్థితికి దిగజారినా కనీసన్యాయం కూడని యీ స్వార్థవదుల నిరంకుశత్వాన్ని ఎందుకు క్షమించాలి?

తమ : ఇలా గొంతెత్తి పెద్దగా అరిస్తే... కాళ్ళు విరగ్గొడతామంటున్నాడు దావా - పోలీసులు.

మహా: అవును దావా. సమనమాజ స్థావన కావాలన్నా ఈ సంవదతో మాకూ భాగం వుండన్నా - తుపాకి తూటాలు దూముకుపోతున్నాయ్ గుండెలో - ఎంతమంది మహనీయులు తమ వచిత్రమైన రక్తాన్ని తిందింపలేదు? ఆ త్యాగమూర్తుల రక్తంతో నుండి - మళ్ళీ త్యాగం గానీ-రక్తం గానీ-చిగురించిందా? కనీసం మిగిలినవారి బ్రతుకుల్ని అయినా-సరిచేసిందా?

న : ఈ మూఢ విశ్వాసులు ముందు విరగ్గొట్టాలి: కృతజ్ఞకరేని చట్టాల కోరిగోడలు పడగోట్టాలి. సుతాదికారంతో-రాజకీయాధికారంతో

బానికనాల బాటలు చెరిపే - పెత్తందార్తనుపట్టి అధికార శ్రష్టర్ని
చేయాలి సమిధర్కం-సమతాపం-విగురింపజేయాలి.

తమ : విప్లవం కావాలంటూవా బావా?

న : ఏదేమిటోనైనా-ప్లవంతోనే సమత పుట్టిందిరా-

గీత : చూడన్నయ్యా. ఈ విప్లవాలనీ-ఉద్యమాలనీ బ్రతుకుల్ని చీకటి
చేసుకుంటారా?

న : ఏమిటమ్మా మువ్వనేది?

గీత : దేనికైనా అర్హత కావాలి. జేయాలి కొట్టాలన్నా జేయకు వెళ్ళా
లన్నా తగినవాళ్ళే కావాలి. మనం పేదవాళ్ళం. మన జీవితాలు
అరిటాటలు ముళ్ళ పొదల్లాంటి అధికారంమ్మీద వదిలే నష్టం
మనకే-

న : విజమేగీతా! కానీ.... ఈ బానిస బ్రతుకులు ఎంతకాలం ఈ అకలి
బావులు ఎన్నేల్లా! అందుకేమ్మా విప్లవం కావాలంటున్నాను-

మహా: ప్రజా విప్లవం కావాలి

తమ : చైతన్యం విప్లవం కావాలి.

న : శ్రమజీవులు బ్రతుకులు బంగారుమయంచేసే ప్రజావిప్లవం
కావాలమ్మా

మహా: గీతా దేశప్రగతికి ప్రయోజనానికి రావడాన్ని విప్లవం అందుకే...

నా కలంలో చైతన్యం పోస్తాను-

తమ : నేనూ నా గుండెలో-విప్లవజ్వాల వెలిగిస్తాను.

న : ఆ జ్వాలను.... దేదీప్యమానంచేసి అకాశానికి ఎగురువేయండి.
బానిస బుర్రలకో - తరతరాల చీకటిలో - వెలుగుకోసం-వెదికే
ఈ పేద ప్రజల కన్నీలు తడవండి ఈ కనాయిపాలకుల కంఠ-
కాన్ని అండించడానికి-విప్లవబద్ధం ధరించండి. గెప్పబొడలా

అల్లుకుపోయిన స్వార్థపు పెదాడుల్ని తెగనరకందీ. అప్పుడేగాని
అప్పుడే విముక్తి అప్పుడే క్రమకు తగిన ఫలితం:

రమ : ప్రజావిప్లవం -

మహా: వర్తిల్లాలి.

న : ప్రజావిప్లవం -

రమ:

మహా: వర్తిల్లాలి

గీత : ముందు భోజనానకు రండన్నయ్యా

న : వదమ్మా

రమ : దావా మూడ్ లో అనలువిషయం చెప్పడమే మర్చిపోయాను,
ఇవ్వాలి నాకు సన్మానం మీరంతా రావాలి.

న : అమోరించాస్తే బోంచేసివెట్టు. (లోనికి వెళ్ళాడు)

రమ : వద్దుబావా. అన్ని ఏర్పాటు అక్కడే కేశవు వస్తా. (చర చరా
బియ్యటిక వెళ్ళాడు. మహర్షి గీత లోనికి వెళ్ళారు. తెలిజారింది.)

మూడవ రంగం

(అలంకరణ మొదటిరంగం చూడరేవుంది. గీత జడ అల్లుకుంటూ
అనుబంధించింది. అప్పుడే బయటనుండి వచ్చిన మదన్ ఆమెను
నిలువెల్లా చూస్తూ నిలబడి పోయూతు ఆమె అతన్ని అనన్యంగా
చూసి ఒక మూలకు వెళ్ళింది)

గీత . మళ్ళి ఎందుకొచ్చావు?

మ . చెప్పానుగా వస్తానని.

గీత . దయచేసి యిక వెళ్ళు

మ . యిప్పుడేగా వచ్చింది.

గీత . చెప్పేదిదీకే. మర్యాదగా వెళ్లు.

మ . (నవ్వాడు) వెళ్తాను. వచ్చిననని తార్తికానీ.

గీత . నా మనసు వరాదీనమైంది. తేను మరొకరికి అంకితమైపోయాను.
నా జీవితాన్ని పాడుచేయకు వెళ్ళు.

మ . చూడుగీత. అందంగావుట్టిన ప్రతి ఆడదీ మొదట యెగిరెగిరివడు
తుంది వెల్లెక్కిన తర్వాత సరపాటుచి మరిగిన తర్వాత ఒది
గొదిగి వుంటుంది.

గీత . ముందు నువ్వు వెళ్తావే లేదా?

మ . నేనుచెప్పేది వార్తకానీ మఱి.

గీత . యిక సువ్యేం చెప్పక్కరలేదు.

మ . చెప్పకపోతే నీకు అర్థం కావడంలేదుగా.

గీత . మదన్.

మ . తప్పించుకోవాలనీ నన్నో తప్పుమమనిసిగా జనుకట్టాలనీ వ్రతు
త్పించకు కపికనిగా మాట్లాడి నన్ను కై పెక్కించకు గీత.

గీత . ఛీ! నీకు బుద్ధిలేదూ?

మ . యిప్పుడు తెలిసిందా నీకు?

గీత . అనవసరంగా మాట్లాడి బుద్ధి చెప్పించుకోకు

మ . నీలాటి బుద్ధిమంతులు యికత్యాగానికి పూనుకుంటే నేనేం చేయ
గలను? రెడీ క్షేమిదోచెప్పి కాగిలిలో బుద్ధిపడమేనా?

గీత . కాదు — కటకటాలలో

మ . (నవ్వాడు) చూడుగీత.. నువ్వు అడదానివి.

గీత . అదికత్తిని గూడా.

మ . అందమైనదానివి కూడా.

గీత . నీ పాపం వందేదాకా.

మ . వలపువందే కుదనమయంలో యివేం మాటలు గీత.

గీత . అడనాళ్ళంటే ఎమిటే వెకి అలుసు?

మ . "పువ్వులన్ని వడకులకోసం - వడలులాగా ఎరుపులకోసం" అని
ఓ కవిరాకాడు గీత చదువుకోరా?

గీత . చదివాను. నీలాంటి దుర్మార్గులకు త్వరలోనే నాశనం వుందనిపూడి
చదివాను.

మ . గీతా, గీత రాముడు పుట్టినప్పుడే రావణుడు పుట్టాడు.

గీత : అందుకే నీక అగ్నిలో చూకింది.

మ . తర్కరాజు పుట్టినప్పుడు కుతురాజు పుట్టాడు.

గీత . అందుకీ ద్రవది కురులు విరబోసుకుంది.

మ . పిచ్చిగితా నువ్వెప్పుడు బాగునడతావు?

గీ . మీలాటి నీచుల సమాధి కట్టిన తర్వాత

ను . గితా నా మాటవిను. అనవసరంగా ఎందుకు చెడిపోతావు?

గీత . ముదిక్కడనుండి వెళ్ళిపో.

మ . చూడు గితా పుట్టినప్పుడే భయాన్ని వదిలేను మంచి మానవతలు దూరం చేసుకున్నాను. ప్యక్తిత్వం వచ్చినతర్వాత నీతి- నిజాయితీలను ప్రక్కనెట్టాను. అన్నిటోగా నాకు మిగిలంది కిసి నీమీత కాదు. ఈ సమాజమీద ఈ సంస్కృతిమీద. ఈ మానవమృగాలు సృష్టించిన సాంప్రదాయాల మీద అందుకే అందుకే గితా. నిన్ను మర్యాదగా అడుగుతున్నాను.

గీత . యంతపేపు నేనూ మర్యాదగానే చెప్పాను.

మ . గితా గుండెల్లో నుడులుతిరిగే కనివి. కన్నులలో మెరిసే కర్కశత్వాన్ని చూసి- యీ నంతుం యంతనరకూ నోరెత్తలేదు. యే చట్టం నన్ను బెదిరించలేదు.

గీత . అందుకే బరితెగించావ్.

మ . లేడుగితా. చెడిపోయాను వార్తగా అగధంలో వదిలిపోయాను. యిప్పుడు నాలో నా నాం లేదు ఓర్పు అంతకన్నా లేదు రా గితా. కన్యించి - కన్యించి వన్ను మరీ వకుళపువడేయకు నవ్వుతూ రా మధువులు కురిసే ఆ లేతపెళవులు ఒకసారి నోటికందించు నీగుతో ఎరువెక్కిన గులాబీలాటి బుగ్గల్ని - ముద్దెట్టుకోనీ - ముగ్గుణ్ణికావి. మువ్వా మురిసి ఈ లోకాన్ని మర్చిపో హాయిగా నా పెదలో నిదురిపో రా గితా. ఒక్కసారి (అంటూ వేయివట్టు కువి మీదికి రాక్కున్నాడు. ఆమె విడిచించుకుని దూరంగా వెళ్ళింది)

గీత . తీ. నువ్వు మనస్వివాః పరువ్యాః

మ . [నవ్వాడు తమాషాగా] ఆ రెండూకాదు. త్రాగుబోతుని విసిక్కి
త్రాందీ జిక్కు రమ్మూ త్రాగినవాణ్ణి మాత్రం కాదు. నీలాటి
అందమైన అమ్మాయిని అందించిన యవ్వన వయస్వాలు తృప్తిగా
త్రాగినవాణ్ణి. ఎం రోకన్యాలు తమ వనితమైన శీలాలు మని
కలకాలలో నింపి పెరిచుకొనిన కడుపారా తాగి కై పెక్కి కళ్లు
తరిగి పాపపుణ్యాల ప్రస్తావన వదిలేసి నిలాసాల పాపాలు వీరి
వీధిన తిరుగుతున్నవాణ్ణి గీత. ఒక్క నిమిషం కొలాన్నివ్వరా
చేసుకుంటే రేపటి అనంద సాగంలో ఒక్క మధుకంకాన్ని
మట్టిపాలు చేసిన వాళ్ళమాత్రం రా [అంటూ కాపులింతుకువి
ముద్దెట్టుకునే ప్రతిత్నం చేసాడు ఆ పెరిగులాటలో ఆమె
తప్పికోబోయింది కాని, అలాగే చేతికి ఆమె వాకిట్ వెనకభాగం
దొరికింది చిరిగింది. పైటచెంగుతో ఆ లోపాన్ని కప్పుకుంది.

గీత . మదన్, నీకు దణ్ణంబెవరాను వెళ్ళిపో.

మ . దణ్ణం దేవునివిడిబెట్టు అందం నా కప్పుగించు.

గీత . వోయ్యమ్.

మ . కోవంరోకూడా మువ్వెంత అందంగావున్నావో ఒక్కసారి నాకళ్ళ
లోకి చూసుకోగీత. [దగ్గంకు వెళ్ళాడు]

గీత . నీకు పుణ్యం పొంటుంది వయలేని వెళ్ళిపో మదన్.

మ . వెళ్ళడానికే వచ్చానుగీత.

గీత . నా బ్రతుకు నాశనం చెయ్యొద్దు వెళ్ళు.

మ . ఎవరికో ఒకరికి అర్పించవసందేగా నీ బ్రతుకు.

గీత . అందుకే నిన్ను వేరుకుంటున్నాను. నేనిదివరకే ఒకరికి అంకి
తమైపోయాను.

మ . నేను విన్న అంకితంకమ్మని అజగదంతేను గీతా: ఒక్కసారి నా
కొరిక తిర్చమంటున్నాను అంటే.

గీత . వీరేదు. మదన్: నీకు పుణ్యంవుంటుంది. వెళ్ళిపో.

మ . నాక్కావలసింది పుణ్యంకాదు. విరివిన పువ్వులాటి నువ్వు. నీ
నవ్వుకావాలి.

గీత . తగవంతుడు విన్నుక్షమించడు మదన్, క్షమించడు.

మ . అయినా, క్షమించమని అదీగేంత పాపం వేసేంచేకాను: ప్రేమించ
మన్నానా: పెళ్లాకమన్నానా: అందంగా వున్నావుగనక, ఒక్క
గుటక అనురాగం వంచియివ్వమన్నాను అదీతప్పని తగవంతుడు
జెబితే విజంగా ఆ దేవుణ్ణి క్షింపే అతికారం నాకుంది. నా
గీతా.

గీత : వీరేదు.

మ , ఒక్కసారేగా—

గీత . ఒక్క నిమిషంగూడా మివ్విక్కడుండటానికి వీరేదు. వెళ్ళు.

మ . వెళ్ళకపోతే కపిలో నా బుగ్గల్ని తినేస్తావా?

గీత . మదన్.

మ . [వవ్వాడు] చూడుగీతా. విసివంతం జేయడం నా కష్టంలేకని
ముందేచెప్పాను. ముచ్చటతీరంకే, వచ్చినరారిన వెళ్ళడం,
మదన్కు అలవాటు లేదనికూడా చెప్పానుగీతా. యిక నీ అర్థం
వుదా నాకక్కర్లేదు. మళ్ళాదగా నా మాటవంటే మంచివానినని
పించుకుంటావు.

గీత . చూడుమదన్. నీకు వేసే అతికారం చేకాను:

మద : నువ్వు కళ్ళమీదు నిలబడి కవిస్తూ, కవిస్తూ, నుంకే నుకుతే
కాగినంత మెకంగావుంది, అందుకే గీతా. ఈ నుకాన్ని కాదన్న
అడది, దేవంలో యంతవరకూ లేదు గుండెమీద నిద్రపోవడం,
నెదవుంతో ముద్రవేయడం నేకుకున్న అతలాన్ని, ఎవ్వరూ

అవలేదు. అవలేదు, నవ్వ వొట్టిగా అనుభవంలేవిచాదివి పడి వినుషాలు కల్లమానుకున్న తర్వాత, ఈ అమర ముఖం అంతు తెలిసిన తర్వాత కై పెక్కడం, కొగిలితో ఒదిగి, ఒరిగిపోవడం, అదనాళ్ళకు ప్రత్యేక మయిన వరదా. గితా. రా, నమ్మ రెవ్వ గొట్టక, విన్ను ఏచ్చిగా అనుభవించే దౌర్భాగ్యం నాకు కలిగింకక, అనందంగా రా, హాయిగా అనుభవించు, రా. (అంటూ పెట్టబెట్టి నట్టుకుని పెక్కిలాడుకున్నాడు. అమె చెంపమీద కొట్టింది. ఆ రెబ్బితో అతని నట్టుదల మరీ ఎక్కువయింది. కెవ్వన అరిచినా, గావుతేలేననా, అతనికి వివరణలేదు. ఐర ఐరా లోనికి ఈడ్చుకు వెళ్ళాడు చీరలాగి ఐయటికి విసిరివేశాడు. జాకెట్, బ్రాసరీ కూడా విసిరేశాడు. అంతే. ..అమె పెద్దగా అరిచింది, గజాల దిటవటలు ఎక్కువ మూలుగులు, విర్పించాయి. క్షణం ఎక్కణ్ణా, చొక్కా గుండీలు పెట్టుకుంటూ, ఐయటకొచ్చాడు' పెదాలు తుడుచుకుంటూ, అంతకుముందు పెనుగులాటలో జారిపడిపోయిన. అమెకంలలో పూరించేందుమీదుగా నడిచి వెళ్ళిపోయి వంగి పూరించే అందుకు వ్వాడు, ముద్దెట్టుకుని విసిరేశాడు, చీర జాకెట్, బ్రాసరీ నవ్వు కుంటూ లోనికివిసిరాడు, ఐయటికి వెళ్ళిపోయాడు గితమాత్రం వాడిన పువ్వులా ఐయటవడింది, గోడకు వ్రేలాడుతున్న సత్యం పోటోదగ్గరకు వెళ్ళింది. ఏచ్చిగా నవ్వుకుంటూ)

౧౪ : అయిపోయిందన్నయ్యా. అలా అయిపోయింది, ఇన్నాళ్ళూ తునం కాపాడుకొంటూ వచ్చిన మానవత. ఒక్క నిమిషంలో తుంటగలిసి పోయింది. దీ ముఖం ఎలా చూడనన్నయ్యా, ఎలా జీవించను? అవనిత్రం అయిపోయిన ఈ బ్రతుకు నాకక్కరలేదు. పావనంకిరమయిపోయిన, ఈ పాసిస్టి కరీరాన్ని ఏ గంగతో నయినా కలిపేస్తాను. ఈ పాపాన్ని యంతటితోనే కార్చి బాడిత చేస్తాను. నేను బ్రతికి దారకజాతి మహిళలకు కళంకం తినుకులా గూడదు. ఈ రయంతర మానవ మృగాంచేతుల్లో, నరిగిపోయిన

మానవతలు మళ్ళీ చిగురించగూడక. వాడివూలు రాళ్ల పాలుకావ
లసిందే. నీవు లి కాళ్ళక్రింద : లిగిపోయిన పాపజాతలు, పర
మాత్ముని పాప ద్వారా కౌగూతదు. వెళ్ళిపోతాను. కాళ్ళింతంగా
వెళ్ళిపోతాను, [అంటూ రెండడుగులు వేసింది. బయటనుండి
మదు వచ్చింది ఆ మేనిద్వారాపోయింది, "మదు" అంటూ అవ్వ
వ్వంగా గొణిగింది]

మదు : దేవుడు కనిపించాడు గిలా.

గిలా : నన్ను కనిపించగా కాపించాడు మదూ.

మదు : గిలా.

గిలా : ఇప్పుడు నేను బయటికి వెళ్ళాతి-

మదు : అదేమిటి గిలా.

గిలా : జీవితం, అంతమైన గులాబీ మదూ.

మదు : అవును. రేపటికీ, వాడవాడి ముట్టుమాడా వుంటుంది.

గిలా : అందరినీ హత్యచేసేవాళ్ళు, గులాబీలను గొంతు కోసేవాళ్ళు
చాలామంది ఉన్నారు మదూ.

మదు : గిలా నేను ఏకో కురవార్త చెబుతాను

గిలా : నేను వెళ్ళాతి మదూ-

మదు : ఎక్కడికి?

గిలా : మళ్ళీ తిరిగిరావేచిపోతి-

మదు : అనలేం జరిగింది?

గిలా : చెప్పలేను-

మదు : వన్ను కనిపించాడిగానే జనుకట్టి, గుండెల్లో దారను దాచుకుం
టావా గిలా?

గిలా : మదూ.

మదు : చెప్పగిలా? నా ముఖం చూపి. ఎక్కడికీ చెప్ప-

గిత . ఎలా చెప్పిను? ఏమవిచెప్పను మదూ

మ . అంటే —

గిత . నేను ఆడదాన్ని మదూ; యింతకాలం పెద్దలున్నంచిన హద్దుమీద

నిలబడ్డాను. కావి, కొం, ,

మ ఏం చేసింది?

గిత . మనిద్దరిమధ్య బరిగీచింది.

మ . ఆబరి తెగించడానికే, మనకు పెళ్ళిజరగాలి గితా.

గిత . మనపెళ్ళి, దేవుడు మనకిచ్చిన అదృష్టాన్నిటితో పెళ్ళి అవుతూన
మైంది, అపూర్వమైంది మదూ; కావి, కొందరికే ఆ అవకాశం
కలిసివస్తుంది.

మ . అదేమిటిగితా. మనపెళ్ళి జరగదనే అనుమానంగా వుందా?

గిత . జరగకుండా వుంటేనే మంచిది మదూ.

మ . గితా.

గిత . నాకు అప్పుడే పెళ్ళిచేసుకోవాలని లేదు.

మ . గితా ఏమిటి నువ్వనేడి||

గిత . సంసారబాధ్యతలు స్వీకరించాలని నాకులేదు మదూ.

మ . ఎందుకిలా మాట్లాడుతున్నావు గితా.

గిత . మళ్ళీ మళ్ళీ నాచేత ఎందుకుచెప్పించాలని ప్రయత్నిస్తావు మదూ.

మ . మరి నన్నెందుకిలా చేశావు?

గిత . నేనెందుకిలా అయ్యానో - నీకేం తెలుసు?

మ . నన్ను ప్రేమించినట్లు నటించావన్నమాట?

గిత . నటించడానికి ప్రేమించవలసిన అవునరం లేదు మదూ.

మ . పెళ్ళి చేసుకుందామని - చేతిలో చేయి వేయలేదా నువ్వు?

గిత . ఎదలో ఎదనుకూడా కలిపాను.

మ . ప్రేమపేరుతో వలపు ఊయల వూగించలేదా నన్ను?

గిత : ఊహంతో వూసిరాడక యిద్దరమూ వూగినలాదీపమాది నిజమే మధూ.

మ . మరి ఎందుకిలా మారిపోయావు?

గిత : యిప్పుడు నేనేం చెప్పలేను మధూ.

మ . మనస్కోకి మాత్రం అభ్యంతరం చెప్పకుగితా.

గిత : అలా జరగడానికి ఏర్పాదు మధూ.

మ . ప్రేమిందినట్లు నమ్మించి - నశించి - నశ్చేందుకు నవ్వలసినా చేశావు. నేనేం పాపం చేశాను?

గిత . మధూ మధూ.

మ . చెప్పగితా. నా గుండెల్ని అగ్నిగుండాలగా మార్చానని ఎందుకి ప్రయత్నిస్తున్నావు? నన్ను కావాంనుకునే దానినైతే ఈ ఒక్క విజయం చెప్ప గితా.

గిత . ఏమీ చెప్పలేని విషయాలన్నిటిలో వున్నాను మధు. నశ్చేయి, అడక్కు - దయచేసి వెళ్ళిపో.

మ . గితా:

గిత . వెళ్ళమధూ. నామీద విమాత్రం గౌరవంవున్నా. వెంటనే వెళ్ళిపో

మ . అలాగేగితా కాది ... ఒక్కటిమాత్రం చెప్పివెళ్తాను.

గిత . ఏమిటి?

మ . నిన్ను మొదటిసారిగా చూసినప్పుడు నా హృదయాన్ని పోగొట్టుకున్నాను కాదుగితా వగలగొట్టుకున్నాను. ఆశం చిగుళ్ళను చేతి కులా నరికివేస్తున్నావు.

గిత . మధు.

మ . జూడుగితా, ఎప్పుడొచ్చినా - నవ్వతూ నవ్విస్తూ నన్ను ఏలోకి ఆహ్వానించేదానివి. "నన్ను స్వర్గానికి తీసుకువెళ్ళుగితా" అనగానే మధురంగా పారేదానివి, ఆ పాటతోనే లోకాన్ని. జీవితాన్ని.

ఋణకాలం మర్చిపోయాను. ముడకాను ముగ్గుళ్ళయ్యాను కాని,
గితా విధి ఎదురుదెబ్బ తిసిందని నా యెడను గాయంచేశావు.

గిత . నా గుండెలో రగులుతున్న అగ్నిగురించి వేవేవరికి చెప్పుకోను
మదూ ఎలా చెప్పుకోను.

మ . పోనీ... ఒకపాట అయినా పాడగలవా?

గిత . జీవితం విషాదం అయిందని ఎలాపాడను మదూ..

మ . నేను వెళ్ళడానికై నా మువ్వపాదాలిగా గితా.

గిత . మదూ!

మ . ఏకో ప్నేహంచేసిన నేరానికి అఖిరిపారిగా ఒక్కపాట అయినా
నివ్వించలేవా గితా?

గిత . పాడరాను మధు నీ కోసం అఖిరిగీతం పాడరాను. (అంటూ విషా
దంగా పాడుకుంటూ ఓ వ్రక్కకువెళ్ళింది మధు చప్పట్లు కొట్ట
బోయి అగాడు)

మ . క్షమించుగితా. జీవంలేని నవ్వులూ తాళంలేనిచప్పట్లు నిన్ను తాడ
వడితే క్షమించు వస్తా. (వెళ్ళబోయాడు)

గిత . మదూ

మ . యింతేం కావాలిగితా?

గిత . చిన్న ననాయం చేయగలవా?

మ . (వెదలమిద నవ్వాడు నిరాశగా) అదేమిటిగితా. అడగకపోయినా
మనసిద్దాను నీకు యిష్టంగా ముచ్చటగా వున్నంతవేళ దాన్ని నీ
వద్దనే వుంచుకుని దినుగేసి ఎవరి వీధిలోవదలినా విరిచిముక్కలు
చేసినా దిమ్మ యేమన్నాను? చెప్పుగితా ఏం కావాలి.

గిత . నన్ను నీతంగా చిత్రించుకు మదూ.

మ . విచిత్రంగా అడుకుంటున్న ఆ రగవంతుడిని ఎలా వ్రక్కింజాలో
అర్థంగాని నాకు నిన్నెలా చిత్రించమంటావు గితా?

గిత . మదూ.

మ . వస్తాగితా. నీ మనసు తేలికయినప్పుడు - గుండెలు వూసిరిపీల్చు
కున్నప్పుడు - వాడును గుర్తుచేసుకో. అప్పటిచాకా నీ కోసమే
ఎదురుమాన్తు వుంటాను. (వెళ్ళిపోయాడు)

గిత : మదూ [అంటూ సత్యంపోవో దగ్గరకు వెళ్ళింది. యేడుమా]
అన్నయ్యా నన్ను కళామూర్తివి చేసిన అదర్శమూర్తి వెళ్ళి
పోయాడన్నయ్యా. చీటి కడుపున అరవిజ్యోతి వెలిగింజాలని
తపించి- తపించి నా జీవితంలో వెలిగిన మహత్తర కళాతేజం
ఒక్క నిమిషంలో అరిపోయిందన్నయ్యా. అరిపోయింది!
ఏడుస్తూ లోచిక వెళ్ళిపోయింది - బయటనుండి రమణ మహర్షి
వచ్చారు]

మహా. మళ్ళి ఎదుస్తున్నావా గితా

దిత . లేదుదావా నేనెందుకేడుస్తాను.

మ . చూడుగితా. సత్యం వెలిగించిన సమిధలం మేము. ఈ చివ్విసమి
ధలు సమరజ్వాలలై స్వార్థవరుల హృదయంలో చిత్తైపురాత్ముగా
మారిన గుండెల్ని కొల్చివేసి మహోజ్వల జ్వాలలుగా మారడానికి
నీ కన్నీరు చమురుగా పోకారు. త్యాగాన్ని సహనాన్ని పోసి
సమసమాజ నిర్మాణానికి సమైక్యత పునాదులు కట్టడానికి మా
యిద్దర్నీ వెలిగించు గితా.

గిత . నేనే చీకటిగా మిగిలిపోయాను దావా.

ర . చీకటిని చీల్చడానికి స్వార్థాన్ని కూల్చడానికి మేమున్నాంగితా.
సత్యం జీవించాలి

గిత . అంటే.... అన్నయ్య కేమేనా....

మ . విప్లవజ్వాల అరడానికి వీల్లేదుగితా.

గిత . అంటే....

ర . మహోగ్రరూపం దాల్చిన మానవతాజ్వాల యీ దేశానికి
పూనుకున్న స్వార్థాన్ని మసలేయాలి. చట్టాన్ని - కాననాన్ని

పెద్దరికం పేరుతో పెత్తన దారులతో దీగించిన అధికారుల అంత
రాంతరాల్లో చేరి- చైతన్యం వెలిగించాలి, అనంత శ్వాంతరాల్లో
ప్రచండజ్వాలగా ప్రభవించాలి.

గిత . నీమాటలు నా కర్థంగావడం లేదు బావా.

మ . మనసశ్యం అన. త విప్లవయజ్ఞానికి మహా గ్రూపం ధరించాడు.

గిత . అధికారం కళ్ళు తెరిస్తే-

ర . అవును గితా. అధికారం కళ్ళు తెరిస్తే.... సత్యమెవ్వళ్ళు. మహర్షి
నేను వెడుతున్నాను. [రెండడుగులు వేడు]

మ . ఒరేయ్, ఎక్కడికి?

రమ. మూడోకి వెళ్ళి సమాధానం వెదకుతాను (అలోచించాడు) ఆ...
వచ్చినది మహర్షి గీతపేసిన ప్రశ్నకు సత్యం సమాధానం
వచ్చినది. ఈ దేశంలో అధికారం కళ్ళు మూసి - యెన్నోవిషయ
గతించినవి.

మ . అందుకే రమణా! ఎన్నోవిషయ గతించినవి - కానీ శ్మశానస్థులినో.
కన్నల్ మోడ్చిని మందభాగ్యుండు ఒక్కండును తిరిగి లేచి రాదీక
అన్నాడు విశ్వకవి జాషువా.

రమ. శాశ్వతంగా కనులు మూసినవారిని ఉదేరించి అన్నమాటలివి. కాని-
వీళ్ళు పెత్తందారులు.... నాయకత్వాన్ని గుప్పెట్లో దీగించి అంద
లాలమీద దొర్లుతున్న అధికార దురంధులు. ఎదవులు ఎట్టుకొని
తరతరాలుగా ప్రేలాడుతున్న మహా మంత్రగాళ్ళు గాథవిద్రలో
మునిగిపోయారు, వీళ్ళనులేపడానికి, ఎన్ని పేరకంతానా దిక్కులు
పక్కటిలేలా అరిచినా- లేవనే లేవరు.

మహ. గితా వాళ్ళను లేపడానికి ఒక్కటే ఆయుధం.

రమ. అది విప్లవజ్వాల, ఆ జ్వాలను చైతన్యంతో రగిలించి. గుండెల
లోతులలో అంటుకుపోయేలా మందవేస్తేనేగవి .. కనీసస్వాయం
జరగదు గితా.

గిత : మిక్కిలం గారితోదేవరొ హూడా తెలుసో బావా :

రమ : ఏర్రదోపిలూ, బుర్రమీసాలూ, తుపాకీలూ, తూటాలు.

గిత : మిక్కిచ్చే బహుమానం కూడా తెలుసుగా-

మహా, తెలీకేం! సంకెళ్ళూ, జైళ్ళు.

గిత : యిన్నితెలిసి యెందుకిలా తయారయ్యాడు

రమ : అవమానము క్షమించరాని మహాపరాధము. సత్యానికి సమాము
సహోదరిపై చెతన్యప్రపంతిపై, పిరికిని మాలో ప్రవరింప
జేయాలని ప్రయత్నం చేస్తున్న నీ అసహాయక సహించరానిది
గితా.

గిత : బావా.

మహా. అవునుగితా. మన భవిష్యత్తును బంగారం చేసుకోవడం.... మన
వంతు కర్తవ్యంకాదా చెప్పా.

గిత : విప్పును ముట్టుకుంటే నీదేమే కాలతుందిబావా. (యింతలో
బయటనుండి సత్యం వచ్చాడు)

స : ఏమీటూ మీటింగ్ :

రమ : అబ్బే ఏంలేదు బావా. చచ్చినవాళ్ళను లేవడానికి మందులున్నా
యెమోగావి, ఈ బతికిచచ్చినవాళ్ళను పేల్కొలపడానికి ఎన్ని
గొంతులు కావాలి అంటున్నాను అంతే.

స : ఏమూగితా. ఏమిటలా పుచ్చానో?

గిత : ఏం లేదన్నయ్యా? బానావెపున్నాను.

స : నాకు తెలుసమ్మా! మృత్యువును వెదుక్కుంటూ వెళుతున్న వివి
ష్యత్తునుగురించి నువ్వెంత కృంగిపోయాన్నావో నాకుతెలుసు.

గిత : అస్సయ్యా.

స : అవునమ్మా. యికనేను మీతోకలిసి, అనందాన్ని పంచుకునే అక
కాశంలేదమ్మా.

గిత : ఏమిటన్నయ్యా నువ్వనేది?

క . మీ జరిగింది బావా;

మ . ఏవరయినా వెదకుతున్నారా బావా;

న . చట్టమే వెదకుతుంది మహర్షి;

గిత . అన్నయ్యా;

న . అవునమ్మా; చట్టానికి లొంగిపోయి కర్తవ్యానికి ప్రోహం చేయలేను.

రమ . మరేంజేస్తావ్ బావా;

న . మీ ఆందరికీ కొన్నాళ్ళు దూరంగా వెళ్ళిపోతామ.

గిత . అన్నయ్యా

న , నేను పారిపోవడంలేదమ్మా; యిన్నాళ్లు నన్ను నమ్ముకున్న మిత్రులి, కాపాడటానికి, నేను నమ్ముకున్న సిద్ధాంతాన్ని రక్షించడానికి వెళ్ళకతప్పదు.

గిత . నమనమాజ స్థాపనకోసం - అర్పణచేసిన ప్రతిజ్ఞలు శరీరంలో ప్రవహించే ప్రతినెత్తురుబొట్టుకూ ఫలితం యిదా అన్నయ్యా,

న . గితా.

రమ . యుగయుగాల దోపిడిలో మిగిలిన తరతరాల చీకటిని దీర్చడానికి చేపట్టిన విప్లవజ్వాల అడవుల్లో వెలిగిస్తావా బావా;

న . లేదు రమణా, ఈజ్వాల ఆరేదికాదు- యిది మనం వెలిగిస్తే వెలిగేదీ కాదు. అందరూకలిసి- చెతన్యంబోసి వెలిగించే మహోజ్వాల - ఎన్నటికీ ఎడారులపాలు కాకూడదు. అసలు ప్రతి మనిషిలోనూ ఒకజ్వాల రగిలాలి. ప్రతి గుండె అగ్నిగుండంగా మారాలి. ప్రతిదేయి ఆకాశాన్నంటే ఎర్రకాగడా కావాలి. అంతే రమణా, అంతే:

గిత , అయితే ... నేను... నేను....

మహా . మేమున్నాం గితా, నీ భవిష్యత్తును తీర్చిదిద్దడానికి ప్రాణారైవా అర్పిస్తాం.

న . చూడమ్మా చాలాంటి అన్నయ్యలు యింతెంతమంది తల్లర్ని—

పిల్లల్ని - చెర్రెళ్ళను వదిలేసి - వమరజ్ఞాలరై పోతున్నారో -
 పీట తెరిచి గితా.

గిత . అన్నయ్యా.

న . అవునమ్మా సత్యానికి బాగస్తురై పవాళ్ళంతా చట్టానికి నేరస్తులుగా
 కవిస్తారు త్యాగానికి వారసులయిన వాళ్ళంతా - స్వార్థానికి బలి
 కాక తప్పదు. రమణ, మ ర్ని నీకు బావలేకాదు. యికనుండి
 విడిమైన అన్నయ్యా కూడ. పిత్యం బ్రతికినంతకాలం సంస్కృ
 తికి వి లోపంరాదు గితా.

గిత . అయ్యో భగవాన్ [అనగానే బాయట విప్లవనినాదాలు వివిధం
 బాయి రమణ, మహర్షి వాకిలిదాకా వెళ్ళి చూసివచ్చారు]

న . కర్తవ్యం పడుస్తోంది గితా, వస్తా [వెళ్ళబోతాడు]

గిత . అన్నయ్యా.

రమ . బావా సమాజవికాసానికి పూనుకున్న కర్తవ్యంకన్నా గిత భవి
 ష్యకు బాగుచేయడం మా లక్ష్యం. నిశ్చింతగా వుండుబావా.

న . వస్తానమ్మా (వెళ్ళబోయాడు)

గిత . అన్నయ్యా అన్నయ్యా....

న . కర్తవ్యాన్ని కట్టవే దానికి కన్నీళ్ళు చాలవమ్మా. అభ్యుదయా
 యిక అంతస్తులు నిర్మించడానికి మనమంతా పునరులు పేయాలి.
 లేకపోతే ఈ దేశం బాగుపడదు గితా. అందుకే నేను వెళ్ళాలి
 వస్తా [అంటూ గబగబా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

గిత . అన్నయ్యా [బావురుమండి]

రమ. యిప్పుడు ఏద్యటానికి సమయంకాదు గితా,

గిత నాకు బిగిలి దే ఎడుపుబావా.

మహ. ఎడుపు కొం రి ఆ వాళ్ళకు ప్రత్యేకంగా భగవంతుడు ప్రసాది
 స్తాడు గితా అందుకే నీ చీటికిరావ్వి వెళిస్తా.

గిత . నాకు అదృష్టం లేదుబావా.

మహా. అదేమిటి గితా.

గిత . నేను అందరిలా పట్టలేదు అగ్నివరీక్షలో పట్టాను చిన్నప్పుడే తల్లిని పోగొట్టుకున్నాను. బట్టకట్టడం నేర్చినతర్వాత - తండ్రిని దూరం చేసుకున్నాను. కంటికి రెప్పలా కాపాడిన ఆన్నయ్య .... యిప్పుడు వెళ్ళిపోతాడు యిక నేనెవరికోసం బ్రతకాలి? ఎందుకు బ్రతకాలి?

రమ . చూడుగితా, చావుకూడా అందరికీ అనుకున్నప్పుడూ కోరుకున్నప్పుడూ రాదమ్మా. మధు యెక్కడున్నాడో అప్పు - అతనితో మాట్లాడి పెళ్ళి జరిపిస్తాం.

గిత . ఈ పెళ్ళి జరగదు బావా

రమ . గితా.

గిత . జరగడానికి వీలులేదు.

మహా. యెందుకని గితా?

గితా : కారణం చెప్పడానిక్కూడా మోరు కట్టుబడిపోయింది బావా నన్నేమీ అడగొద్దు,

రమ : గితా నీకు మేము వరాయివాళ్ళం కాదు.

మహా: నీ కోసం ఏంచేయడానికైనా సిద్ధంగా వున్నాం గితా, కట్నాలూ కానుకలూ కావలసివస్తే...నా భాగం ఆస్తివుంది. అమ్మి .. లక్షణంగా పెళ్ళి జరిపిస్తాం గితా.

గిత : వద్దు బావా. మీరంతా త్యాగానికి వ్రాసుకుని ఆత్మీయత మంచి తనంతో కట్టిపడేయ్యవద్దు. మీకు దణ్ణం బెడతాను దయచేసి నన్నేమీ అడక్కండి బావా! అంజూ లోనికి వెళ్ళింది ఏడుస్తూ)

రమ : మ రీ గిత ఏడుస్తుంది మదు మోసం చేయలేదుకదా.

మహా: ప్రేమికులు విడిపోయారంటే అంత తిపి మరొకటి వుండదు. అసలా ప్రేమకుడి విడిపోవారంటే పెద్ద భూకువం రావాటి.

రమ : మరీ గిత ఎందులా మారింది?

మహా: వద తెలుసుకుందాం. (లోనికి వెళ్ళారు. తెరవడింది)

నాల్గవ రంగం

[కరుణాకరంగారి రెండంతస్తులమేడ అందంగా అదునాతనంగా వుండి ముందుహలో ఖరీదైన వర్షిచర్వుండి ద్రాయిర్మీద పుస్తకాల దొంతర పూలకుండి - పొను. ప్యానూ వగైరా వున్నాయి. ఏఱ్కు దోర్ కర్టన్స్ వాకిళ్ళకు వ్రేలాడుతున్నాయి, రెండు వాకిళ్ళ పెద్దదాగంలో రేడియోస్టాండ్ వుండి, గోడలకు దేశనాయకుల పొదోలు వ్రకృతి చిత్రాలు తగిలించినారు - గోడ గడియారం రాత్రి ఎవిమిది గంటలు మ్రోగింది. రత్నాలు లోప ల్నుండి వచ్చి వర్షిచర్ శుభ్రంగా తుడిచి రేడియో అన్చేకాడు రేడియోలో చక్కని సినిమాపాట వచ్చింది- ఇంతలో మేడదిగి గిత ముందుహలో కొచ్చింది- రేడియో అపువేసి ఓ తుర్పిలో కూర్చుని వీక్లి తిరగవేస్తూంది. రత్నాలు ఆమెను వంకడించాలని వ్రయత్నం చేశాడు]

రతా : అమ్మాయ్ గారూ

గిత : (తలెత్తి చూసింది)

రతా : నా పేరు రత్నాలింది.

గిత : తెలుసు.

రతా : నేనీయింట్లో పనివాణ్ణి-

గిత : అదీ తెలుసు.

రతా : మీరీయింటికి రాకపూర్వం.... అయ్యగారికి.... నేనే అమ్మాయ్ గారూ.

గిత : (చూసి ఏమీ అనలేకపోయింది)

రతా : చూడండి అమ్మాయ్ గారూ

గిత : నువ్వీయంటే వసివాడివి. వసివాడివి,... అంతేకాదు... అయ్యేగారి
మంచి చెడ్డలు చూడ్డానికి నీకన్నా-ఎవ్వరూ లేరు. అంతేగా:

రతా : మీకు కోపం వచ్చినట్లుంది:

గిత : లేదు రత్నాలూ, లేదు.

రతా : ఎంత చల్లగా పిలిచారమ్మాయగారూ నిజంగా మీ పిలుపులో
ఎంత తీయదనం - ఎంత కమ్మననం వుందో చెప్పడం చాలా
కష్టం అమ్మాయిగారూ.

గిత : నువ్వు చదువుకున్నావా రత్నాలూ:

రతా : చదివానులెండి ఉద్యోగం చేయడానికి పనికొస్తుం నుకుత్తును
కావి వూడిగం చేయడానికి వుపయోగపడింది. అయినా అమ్మాయి
గారూ ఈ రోజులలో దీగి సంపాదించిన లాభం లేదులెండి.

గిత : ఇంతకీ నువ్వ చెప్పేదేమిటి:

రతా : అయ్యేగారికి నేనంటే చాలాయిష్టం అమ్మాయిగారూ,

గిత : ఆయన చాల మంచివారు

రతా : కాదమ్మాయిగారూ, మంచి హృదయం గలవారు. గుండెనింజా
అట్కియత నిండినవారు

గిత : అవును

రతా : మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకెమవిసిస్తుందో తెలుసా అమ్మాయి
గారూ.

గిత : చెప్పకుండా ఎలా తెలుస్తుంది:

రతా : చెబితే అర్థం చేసుకోవడంలో అర్థం లేదమ్మాయిగారూ.

గిత : రత్నాలూ

రతా : షరీ సరివండమ్మాయిగారూ.

గిత : నీకెవరూ లేరా:

రతా : ఇప్పుడెవరూ లేరండీ, కానీ ఆ పిలుపులో దూరం అయిపోయిన
నా చెల్లిగొంతు వివిసిస్తుంది నా చెల్లి అచ్చం మీలాగే వుండేది.

గిత : అప్పుడెక్కడందీ?

రతా : మనకు చాలా దూరంలో పిలిస్తే వికవడనంత దూరంలో వుండ
మ్మాయి గారూ.

గిత : అంటే, ఆమె...

రతా : చవిపోయిందమ్మాయిగారూ.

గిత : రత్నాలూ.

రతా : అమ్మాయిగారూ ఆమె పేరేమిటో తెలుసామీకు? ప్రగతివాగుండి
కదండీ.

గిత : ప్రగతి, చాలా వాగుండి

రతా : అవునమ్మాయిగారూ. ప్రగతి చాలా వాగుండేదీ.

కానీ, కానీ, ప్రగతిని, మావూరి పెద్దమనిషి అంటే మా సమి
తికి నెసిదెంటు.

గిత : ఏం చేశాడు?

రతా : ఈ దేశంలో నాయకత్వం చేపట్టిన స్వార్థపక్షాలు. ప్రగతిని ఏం
చేస్తారో తెలీదా అమ్మాయిగారూ. ప్రగతి పంటలమ్మగా పని
చేసుండేది. పడినెలలు పనిచేసినా, జీతం యివ్వని అధికారాన్ని
కోసగించుకుంది, ప్రగతి నోరెత్తందనే కోపంతో, సమితి సైని
దెంటు ప్రగతిని బంటరిగా చూశాడు. అధికార గర్వంతో
అహంకారపు ఎత్తుగడలతో, స్వార్థం పెచ్చరిల్లిన కళ్ళతో ప్రగ
తిని చెరిశాడు అమ్మాయిగారూ. మానభంగం చేశాడు.

రతా : అవును రత్నాలూ. పదవుల ముత్తులో, ప్రగతినిమాసి వోర్వలేక
పోయి వుంటాడు

రతా : అప్పుడు, నా ప్రగతి ఎంచేసిందో తెలుసా?

గిత : తెలుసు రత్నాలూ, ఆత్మహత్య చేసుకుంది, ప్రగతి ఆత్మహత్య
చేసుకొంది అంతేగా.

రతా : అప్పుడే అమ్మాయిగారూ, నా ప్రగతి నన్ను దగ్గరకు పిలిచింది.

“ఒరేయ్ అన్నయ్యా నేను చచ్చిపోతున్నాను. ఈ నాయకుల
జేతులో నీ ప్రగతి నాశనమై పోయింది కిలంపోయిన ప్రగతి
జీవించలేదు ప్రగతికోసం సువ్వెంత ఏడ్చినా లాభంలేదురా
అంటూ కన్నుమూసిందమ్మాయిగారూ.

గిత : నీ కెంత అన్యాయం జరిగింది రత్నాలూ.

రత : అయినా నాకేం పర్యారేదమ్మాయిగారూ ఇప్పుడు మీరున్నారగా
నా ప్రగతిని మీలో చూసుకుంటూ హాయిగా కాలం గడుపుతాను
నా చెలిని మీ కళ్ళలో చూసుకుంటూ తృప్తిగా జీవిస్తానమ్మాయి
గారూ.

గిత : అలాగే రత్నాలూ. అలాగే—

రత : (కళ్ళు తుడుచుకున్నాడు) ఇప్పుడు చెప్పండమ్మాయిగారూ మీరి
యింటి యజమానులు నేనీయింటి పనికాణ్ణి. నన్నేం చేయమం
టారు?

గిత : ఏమీ చెయ్యొద్దు రత్నాలూ. నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ వుంటే చాలు—

రత : అదేమిటమ్మాయిగారూ అయ్యగారూ అంతే అవలు నేనీయింట్లో
వుంది ... (ఇంతలో కరుణాకరు మేడదిగి హాల్ కొచ్చాడు)

కరు : మమ్మల్ని నవ్వించడానికి నవ్వలబాటలో నడిపించడానికి [గిత ఓ
ప్రక్కకు వెళ్ళింది సిగ్గుగా]

రత : బాబుగారూ.

కరు : విన్నావుగా గిత ఇన్నాళ్ళూ గుండెలవిండా విషాదాన్నీ, కన్నుల
విండా వికీధాన్నీ—ఈ అమాయకాని నవ్వలతోనే వెలిగించాను.
అడదిక్కులేవి నాకు. దీపం వెలిదించే భాగ్యం కనవయిన యీ
మేడకూ, అదేజ్యోతిగా మిగిలిపోయాడు. ఇప్పుడు నీ రాకవలన,
చీకటి వియిపోయింది, కూన్యమయమైన నా ప్రదయంలో వెన్నెల
విందిపోయింది, ఇదంతా నా అదృష్టం గీతా.

గిత : లేదండీ! ఇదంతా నా అదృష్టం, జీవితంలో ఎన్నడూ పూహించని

కలలు, కన్ను న్వర్ణసోపానలమీదిమంచి ఆకాశమంత, అంకనులో
ప్రతిష్ఠింపంప జేరాయి, నేనే అదృష్టవంతు రాలిని.

కరు . గితా:

ర . బాబుగారూ:

కరు . ఏమిటా:

ర . అమ్మగారిని చూస్తుంటే చనిపోయిన లక్ష్మీదేవిగారు మళ్ళీ
మనిల్లో తారాదినలుంది గదండీ!

కరు . (గితమ వింపాదిగా చూశాడు) అవునా: విజయం చెప్పావు! లక్ష్మీ
అందులు పుల్లు పుల్లుమని మోగిన మనిల్లో ఇప్పుడు గిత కాలి
మెట్టెలు చప్పుడు చేస్తున్నాయి. ఇంతకాలం బ్రతుకుమీదరోత,
జీవితమీద అసహ్యం పుట్టిన నతో గితక్రొత్త ఆశలు చిగురింప
జేసింది. ఒరేయ్ ఏనాడో చెనుకున్న పుణ్యంకొద్దీ మళ్ళీ మనిల్లో
లక్ష్మీదేవి వెలిసిందిరా.

గిత, ఎందుకండీ...నన్నిలా పొగుడుతారు:

కరు . ఇది పొగడ్తకాదుగితా! ఆ సీకీ ఆడబరాలకూ తరుగులేని వంశం
మాది విలాసాలకూ వినోదాలకూ అంతులేని టుటులుంటూడా.
అయినా లక్ష్మీ కన్నుమూసిన తోడువలన జీవితంలో అన్నిఆశలూ
అనురాగాలూ కూడా కన్ను మూశాయి. నువ్వొచ్చిన తర్వాత మళ్ళీ
నవ్యకాంతులు వెల్లి విరికాయి నయనల్లో ఎన్నో ఆశలు మెరికాయి

ర . బాబుగారూ: తమరేమీ అనుకోనంటే ఒక్క మాట అడుగుతాను

కరు . అడుగు రత్నాలూ! ఒకటేమిట? వంద అడుగు ఇన్నేక్లు
నాయంలో పనివాడివీ నువ్వే ఆయానవు. నవ్వల దివ్యగా విరిసిన
పువ్వుగా నువ్వీ యింట్లోవుండి నన్ను బ్రతికించావ్. మళ్ళీ బ్రతు
కిచ్చావు. ఎన్నయినా అడుగు రత్నాలూ!

ర . ఏం లేదు బాబుగారూ! అమ్మగారు రేనిలోటు తిరిందిగా

కరు . ఏం చేయమంటావో చెప్పు-

క . చినబాబును యింటికి తీసుకురండి బాబూ! అమ్మగారే న్యాయంగా చూసుకుంటారు.

కడు . అత్రవత్సం నిన్ననే చేకాను రత్నాలూ.

ర . బాబుగారూ.

కడు . చినబాబు యీరోజు యింటికికొస్తున్నాడు.

ర . అమ్మతం తాగినంత తీయవి కలురు చెప్పారు బాబుగారూ. ఇక మనింట్లో ఏకారతా వుండరు బాబూ, అలా బయటికి వెళ్ళొస్తాను.

కడు . వెళ్ళిరా బిడ్డల కోర్కె తీర్చలేని తండ్రి తండ్రిగారు జన్మ విచ్చిన భగవంతుడే నన్ను మర్చిపోయాడు. జీవితాన్ని కసి కొద్దీ చీకటిలోకి నెట్టివేశాడు. విధి కూడా వగతో నన్ను వక్కాదారి వట్టిం చింది నువ్వేనాకు రెండుకళ్ళయి రెండో పెళ్ళిచేసి భూన్యమయ మైన నా హృదయాన్ని యీ యింటిని దేవాలయం చేశావు. వెళ్ళు రత్నాలూ, వెళ్ళు.... ఇదిగో డబ్బు (అంటూ వద్దుతీసి పదిరూ పాసులనోటు యిచ్చాడు)

ర . బాబుగారూ,

కడు . ఇంకో పది కావాలా రత్నాలూ.

ర . అక్కర్లేను బాబుగారూ. ఎప్పుడూ మీదయవుండాలేగవి యీ పదులూ పాతికలూ నాకెందుకు. డబ్బుకన్నా విలువైనా మీ అత్తి యత చెరిగిపోకుండా కడిగిపోకుండా వుంటే బాబు బాబూ అదేపది తేలు.

కడు . ఒరేయ్. చేసినమేలు మర్చిపోయేంత కృతఘుణ్ణి కానురా నేను. వెళ్ళు. (రత్నాలు నమస్కారంచి బయటికి వెళ్ళాడు) నన్ను క్షమి స్తావా గిత

గిత . అంతమాట అనకండి.

కడు . ఇన్ని సంవత్సరాలా సంస్కృతివున్నా నన్ను వెలుగు లోనికి వది లించే యిల్లాలు పోయిన తర్వాత నేనేమీలేనివాణ్ణియ్యాను. చిన రకు చినబాబుకూడా యిల్లు విడిచి వెళ్ళాడు. తిరిగి వస్తాడనేఆశ..

నన్నగిరి పోయింది. కావి గితా, మన పెళ్ళి జరిగిన మరునాటి రోజే వచ్చాడు గితా.

గిత : ఈ విషయం ముందుగా నాతో ఎందుకు చెప్పలేదండీ?

కరు : నేను చేసిన మొదటి పొరపాటు అదే గితా, చెప్పి దానికి నోరు రాలేదు అయినా నేనీ పెళ్ళి చేసుకుంది .. నాకో యిల్లాలు కావాలని మాత్రం కాదు గితా, ఈ యింట్లో జ్యోతికావాలని— ఇందులో నా తప్పేమన్నా వుంటే—క్షమించు.

గితా : అంతమాట ఎందుకులేండి.

కరు : జీవితంలో అన్ని సుఖాలు అనుభవించిన నేను—ఏ ఏసుఖానికి నోచుకోని వన్ను—నా యింటికి యిల్లాలుగా ఒక తల్లిగా తీసుకొచ్చాను. వయసు చావక ముందే లక్ష్మీచనిపోయింది— ఉద్ధాస్తాదని ఆశ్వదీన కొడుకు వూరు విడిచివెళ్ళి— రావంం మారేకాడు. ఇప్పుడు...నేను దారితప్పాను. ఒక్కసారి కాయజారితే— తిరిగి తీసుకోలేనంత అవి నీతి బురదలో కూరుకుపోయాను. అప్పుడే... నువ్వు నాకారు క్రిందవదబోవడం విన్ను యింటికి తీసుకు రావడం జరిగింది—నువ్వీ యింట్లో అడుగుబెట్టగానే జ్యోతి వెలిగినంత వసయింది ఆ వెలుగు శక్తికంగా వూడానే నీ మెళ్ళోతా! గట్టాను గితా, ఇప్పుడు విడిచివెళ్ళిన నా బాబుకూడా—నీ రాకతో యింటికి చేరాడు విజంగా నువ్వు దేవతవు గితా.

గిత : ఎందుకంటే నన్నలా పొగిడేస్తాడు?

కరు : తప్పు గితా, ఇందులో నా తప్పేమిటి? నేనెవరికి అన్యాయం చేశాను?

గిత : లేదంటే మీరు...ఎవరికి శిక్షమా అన్యాయం చేయలేదు. పిదప రిలో ఏ సుడిగావికోరాలి, ఎండిపోతున్న ఓ గులాబీని చిగురింపజేసాయి కొత్త చిగుర్లు మొలిపించాయి. ఇందులో మీ పప్పేమీ లేదండీ.

కథ . యాడు గిళా పాతికేళ్ళు న్యాయవాదిగా బాధ్యతకు నేనెప్పుడూ అన్యాయం చెయలేదు. తప్పులు చేసిన వాళ్ళకూ తప్పుడు సాక్ష్యాలతో ఉరికంటాలకు ఎక్కవలసిన వాళ్ళకు శిక్షకు బదులు, నాశక్తి మేరకు న్యాయం వంచిపెట్టాను కానీ... దేవుడే నాకు అన్యాయం చేశాడు. న్యాయాన్ని రక్షించడానికి- ధర్మాన్ని తూకం వేయడానికి అనేకసార్లు నన్ను జీవిత పోరాటంలో ఓడిపోయేలా చేశాడు గిళా.

గిళ . లేదండీ! న్యాయం ఎప్పుడూ ఎక్కడా ఓడిపోలేదు. న్యాయానికి ఓటమే జరిగితే ఈ లోకమే చీకటైపోతుంది.

కథ . గిళా పెళ్ళి చేసుకోవాలని గుండె వగుళ్ళయే కొత్తవిగుళ్ళు మొలకెత్తావి నేనెప్పుడూ అంగీకరించలేదు కానీ... గిళానిన్ని మొన్నటి వరకు నా కవీనయోగక్షమాలయినా- వట్టింతుకొని నా చిన బాబు ఒక్కరోజు ముందు వచ్చివుంటే నేనే పెరీక్షలోనూ ఓడిపోయేవాణ్ణి కాదుగిళా.

గిళ . అన్నీ మనం అలోచించినట్లు జరిగితే యిక ఆ దేవుడితో ననే ముంటుంది చెప్పండి! అందుకే... అప్పుడప్పుడూ... న్యాయానికి చిన్న చిన్న పరీక్షలు పెడుతూ వుంటాను అంతమాత్రాన మనం ఓడిపోయినా న్యాయం ఓడిపోదండీ ఓడిపోగూడదు, ఓడిపోవడానికి వీలేదదీ కూడా. ముందు మీ రెళ్ళి చిన బాబును యింటికి తీసుకురండి.

కథ . అలాగే గిళా. సువ్య బాబుకోసం స్వీట్లు తయారుచెయ్యి. వాడికి తీసిఅంటే చాలాయిష్టం. వస్తా (అంటూ బాబికివెళ్ళాడు గిళా విట్టూర్ని లోనికివెళ్ళింది. క్షణంనిక్కర్తూ బయట కారుహారన్ మ్రోగింది. మరు దైర్ఘ్యరసహయంతో ముందుకొచ్చాడు. జేబులో నుండి కొంతదబ్బు తీసి అతనికిచ్చాడు దైర్ఘ్య రెక్కెంచిజేబులో పెట్టుకుని ఓసమస్కారంతెప్పి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. మరు

లోవికి వెళ్ళే ప్రయత్నంలో ఒక రృతగిరి వడబోయి తమాలుంటు
కున్నాడు)

మ . రక్కాలా, ఒరేయ్ రక్కాలా! (కొంత స్థాయిపెంచి రెండుమూడు
సార్లు పిలిచాడు. గిరి దియటకొచ్చింది మధునిచూసి, కంపించి
పోయింది. "మదూ" అని పెద్దగా అరవబోయింది శాని.... మాట
అంగిలిదాటిరాలేదు. కన్నీళ్ళు వచ్చాయి. మధురాకతో మనసు మిరి
కలుతిరిగింది, చరచరా లోవికి వెళ్ళబోయింది) వెళ్ళిపోకున్నావా
రంగి:

గిరి . [కాళ్ళకు ఏదో బంధం వడ్డట్టు అగిపోయింది]

మ . గుడ్డివాణ్ణి అయితే మాత్రం గుర్తుపట్టలేననుకున్నావా:

గిరి . మదూ- [అస్పష్టంగా గొణిగింది]

మ . కనులు లేకపోతే, నీ కాళ్ళ చప్పుడు వనిగట్టలేననా? నాన్న యింట్లో
వున్నాడా? రంగి, ముందు నాన్నను పిలు.

గిరి . మదూ-మధు (అదురుతున్న పెదాలతో అనుకుంది)

మ . మాట్లాడ పేరి రంగి:

గిరి . నేను రంగివికాను బాబూ [విషాదం గొంతులోకిరి శబ్దాన్ని
మార్చింది]

మ . రంగివికాదా నువ్వు:

గిరి . కానుబాబూ, రంగినింపన్నోంచి తిశేళారు.

మ . యెందుకవి:

గిరి . పెళ్ళి చేసుకుంది.

మ . రంగిక్కుడా పెళ్ళయిపోయిందా?

గిరి . పెళ్ళిళ్ళ దై వనిర్మయాల అంటారుగా బాబూ.

మ . యింతకీ నువ్వెవరు?

గిరి . కొత్తగా పనిలో చేరాను బాబూ.

మ . చివ్వువ్వుట్టుంచి రంగి యింటివనుటా, వంటవనంతా చేస్తుండేది, తల్లిపోయిన తర్వాత విజంగా తల్లిగావి తల్లిగా, ఎప్పుడేదికానాలో వెంటనేచేపేది. నవ్వింపడానికి నమ్మకంగా వనిచేయడానికి రంగి చాలా మంచిది. యంతకీ నీపేరు చెప్పావుకాదు?

గిత . ఏపేరుతో పిలిచినా పలుకుతాను బాబూ.

మ . పిలవడానికి ఏదో ఒకపేరు కావాలిగా. అసలు మీ అమ్మా నాన్నా పేరుపెట్టకుండానే, పెంచారా పిన్ను?

గిత . లేదుబాబూ. అందరికన్నా చిన్నదాన్నని, అందరూ నన్ను "చిన్నమ్మా" అనేవారు-

మ . ఓ... నీపేరు చిన్నమ్మ అన్నమాట.

గిత . అవునుబాబూ.

మ . నాకో సహాయంచేస్తావా చిన్నమ్మా.

గిత . ఎందుకుచేయమ బాబూ. అసలునేను ఏదోఒకటి చేయడానికేగా పనిలో టుదిరిందీ? ఎంచేయమంటారు.

మ . నాకిప్పుడు కనులుపోయాయి చిన్నమ్మా.

గిత . లేదుబాబూ. నా రెండుకళ్ళూ మీవే అమకోండి..

మ : ఒకసారి గితకూడా ఈ మాటేఅంది చిన్నమ్మా కాని...ఎంచేసిందో తెలుసా? చివరకు నా రెండుకనులూ పోవడానికి కారణమయింది.

గిత . చినబాబూ. [బావురుమంది]

మ . ఏడుస్తున్నావా చిన్నమ్మా ప్రాణానికి ప్రాణమై గుండెకు గుండై నన్ను దివ్యలోకాల్లో పిలకాంతుల్లో వదిలేలా చేసిన నా గిత నా కోసం ఒక కన్నీటిబొట్టు కార్యలేదు చిన్నమ్మా. కనీసం... ఒక విట్టూర్పుఅయినా విడువలేదు.

గిత . లేదుబాబూ, అమె కళ్ళిక్కళ్ళి, కన్నీరంతా యింతేలా ఏడ్చి-ఏడ్చి జీవశ్మశంలా మిగిలిపోయింది బాబూ! [బాధపడింది]

మ . గిత నీకుతెలుసా చిన్నమ్మా.

గిత్ . జాగా తెలుసు,

మ . అయితే, యిప్పుడామె ఎక్కడంది?

గిత్ . మీరు గుర్తుపట్టలేనంత దూరంలో-

మ . ఏమిటి చిన్నమ్మా మువ్వనేది? గిత్ కేమైంది?

గిత్ . పెళ్ళయింది,

మ . చిన్నమ్మా [గతుక్కుచున్నాడు]

గిత్ . విజమే బాబూ.

మ . గిత్ కు పెళ్ళయిందా, కనులుపోయినా, అమెకోసమే జీవిస్తున్న నన్ను ఏంచేయాలని- తాళికితలించింది?

గిత్ . తాళికికాదు చినబాబూ, ఎగతాళికి ఈ సంచూవికి తలించింది. అంతేబాబూ అంతే-

మ . ఈ గుడ్డివాడికి చినరకు తిప్పగురుకులే మిగిల్చిందన్నమాట.

గిత్ . మీకు కళ్ళెందుకు పోయాయి చినబాబూ?

మ . కనులుండీ గుడ్డివారుగా మారిన - గిత్ లాంటి వాళ్ళను చూడకుండా వుండేందుకే చిన్నమ్మా.

గిత్ . గిత్ మీరనుకునేంత వీచురాలు కాదురే బాబూ.

మ . ఆ ఉదేళ్యంతోనే గిత్ కు నాద్రుతుకు అర్పణచేశాను. అంతేకాదు చిన్నమ్మా? గిత్ శ్రేయస్సుకోసం, నా సమస్థాన్ని మూసగాచేసి, ఓ మహాకళామూర్తిని చేసాను. చిన్నమ్మా కారేజీలో చదువు తున్న రోజులలో... మా యద్ధరికి కళలమీద ఆసక్తి నడ్లమీద లికి కలిగాయి. ఓ మహాకవి రచించిన మహాశిల్పి నాటిక అడాలని అండలో గిత్ కు ప్రధానమైన పాత్రవియమించి నా ప్రాణంపోసి అమె జీవించేలా చేశాను చిన్నమ్మా.

గిత్ . అవును చినబాబూ మీ గురించి గిత్ ఎప్పుడూ చెప్పటావుండేది.

మ . ఏమని చిన్నమ్మా?

గిత్ . మీరుబాగా నటిస్తారని, నటనలో జీవిస్తారని-

మ : చివరే చిన్నమ్మా, ఈ కళలూ, కవికలూ నా కందిందీన కలికా
తెలుసో తెలుసో అభినందనలూ అంధత్వం.

గిత : చూడండి బాబూ.

మ : ఏమిటి చిన్నమ్మా?

గిత : మిమ్మల్ని ఒకమాట ఆడగాలని వుంది.

మ : అర్థమయింది చిన్నమ్మా గితలేఖండా, మహాశిల్పిగా వటించి,
అపారతకు సరియైన న్యాయం చేశారేమి.

గిత : మీకేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే, ఆ సాత్రలో నేనుంటాను చిన
బాబూ.

మ : చిన్నమ్మా?

గిత : ఒకసారి శిల్పిగా మిమ్మల్ని చూడాలని వుంది బాబూ

మ : అలాగే చిన్నమ్మా? ఏ యిష్టానికొకరిమే నడిస్తాయి ఒక సామర్థ్యవ
దేవాలయ ప్రాంగణంలో స్థలరాతికి నాణ్యత చెక్క శిల్పిగా
నన్ను చూడు చిన్నమ్మా నేను చెక్కుతున్న శిల్పం పెరేమిటో
తెలుసా నీకు?

గిత : "మానవత"

మ : ఆవును చిన్నమ్మా "మానవత" అదే ... నా మానవత. అక్క
డికి నన్ను నడిపించుకు వెళ్ళు చిన్నమ్మా.

గిత : అలాగే చినబాబూ, అలాగే (అంటూ చేయి వట్టుకుని ఓ
ప్రక్కకు నడిపించుకు వెళ్ళింది, మధు కూర్చున్నాడు)

మ : చిన్నమ్మా?

గిత : ఏమిటి బాబూ?

మధు: మానవత జీవించడానికి-ఉలితో నలోపున్న వాహాన్ని వూదాను

గిత : తెలుసు బాబూ!

మధు: ఆనాడు పున్నమిరేయి

గిత : కాదు .... వెన్నెలరేయి

మధు : మానవతను గుళ్లో ప్రతిష్ఠింపజేయాలని పూజారులూ పురవ్రహులు
ఖులూ సిద్ధమయ్యారు. మానవతను స్థానమాడించి-గుడికి వది
పించారు-

గిత : కాని మిమ్మల్ని గుడికి దూరంగా నెట్టివేశారు

మధు : ఎందుకో తెలుసా చిన్నమ్మా?

గిత : మానవతను సృష్టించారని-మానవతను బ్రతికించారని మానవతను
బ్రతికించాలని బ్రతుకంతా అర్పణ చేశాంని మానవతకు మరుజన్మ
ప్రసాదించిన ఓమహాశిల్పి-కడజాతివాడని చినబాబూ!

మధు : సమతలూ-మమతలూ కంటోసి-కళావ్రతిభనంతా కరిగించి మాన
వతను మంచిని నేను కడజాతివాణ్ణయితే సంఘం ఒప్పుకోలేదు
చిన్నమ్మా!

గిత : మిమ్మల్ని శిక్షించారు చినబాబూ!

మధు : అవును చిన్నమ్మా! అప్పుడు దూరంనుండి కళ నన్ను పిల్పింది
మానవత నన్ను కేకపేసింది అన్నయ్యా అంటూ గావుకేకబెట్టింది.
వీదీ ఆ పిలుపు? ఎక్కడ నా మానవతి నిలబడింది? ఆ గుఱిరాశి
దీనతాపం? విషాదం విండిన నా కళగొంతు నాకు విప్పింపలేం!
(అంటూ తడుముతుంటూ పెడబోయీ హలంతా వెదికాడు అప్పుడు
గిత ఓ వ్రక్కనిలబడింది మానవతలా)

గిత : అన్నయ్యా!

మధు : తళా: కళా: (అంటూ మానవత వేపునడవడానికి ప్రయత్నించాడు
ఇబ్బందిగా)

గిత : నా కాళ్ళు వగిలి పోతున్నాయన్నయ్యా.

మధు : నాగుండె వగిలిపోతుం దమ్మా నా హృదయమే బ్రద్దలై పోతుంది
వద్దు...నా కళను కాళ్ళు బద్దలు కొట్టొద్దు మానవతను మానవభంగం
చేయొద్దు. మీకు వుణ్యం వుంటుంది

గిత . పాపాన్ని నా ముఖమ్మీద చల్లుతున్నారన్నయ్యా.

మతు. నేనెంత పొరపాటు చేశానమ్మా మానవత్వాన్ని యెవ్వరో మట్టి పాలు చేసిన యీ మనుషుల్లో నవతను కలిగించడానికి మూగలై ముగ్ధలై పది వున్న వీకు దూవమిచ్చి ప్రాణమిచ్చి జీవకళసే స్రసాదించి "మానవత" అని ముద్దుగా పేరుబెట్టి మూర్ఖుల జీతుల్లో బెట్టిన పాపనమ్మా నేను.

గిత . అన్నయ్యా నా గుండెలు పగిలిపోతున్నయ్. నా ప్రాణం విలవిలా కొట్టు కుంటుంది. కొద్దిరికాయలు నామంచి శ్రేళ్ళు సేదేకొట్టి ఆ పాపిష్టి నీకు అందంగా నువ్వు హలిచిన పసిడి ముఖమ్మీద చల్లు తున్నా రన్నయ్యా. నిన్ను తృప్తిగా చూపే నాకిళ్లలో ఆపా పాన్ని చిమ్ముతున్నారు నన్ను చీకట్లో బిందించారన్నయ్యా.

మమ. అవునమ్మా. నిన్ను చీకట్లోనూ నన్ను వాకిట్లోనూ బిందించా రమ్మా ఈకసాయివాళ్ళు నీకూ నాకూ అంతస్తుల తేడా కల్పించారమ్మా. కడజాతివాణ్ణి నన్ను నా మానవతకు దూతంగా నెట్టారమ్మా. నేను నీ దాకారాలేను కళా. నువ్వే బిందికి రావెల్లె

గిత . తలుపులు బిగించారనయ్యా.

మమ. ఈ దుస్థితికి కారణం నేనమ్మా. పండు వెన్నెల నీడల్లో పేగడంలా మెరిపే నిన్ను ఈపాపిష్టి మూకలపాలు చేశానమ్మామా నవతను చంపుకుని నన్ను వీధిలోకి నెట్టివేశారు కళా. అమ్మాకళా నువ్వే కదలిరా-కదలిరా.

గిత . రారేనన్నయ్యా. తిరిగినిన్ను చూడలేను. నేను చచ్చిపోతాను. చచ్చిపోతాను.

మదు. దావ కూడదమ్మా. నిన్ను చంపుకోవడావిళా వేనింత శ్రమపడింది. మా నవత చచ్చిపోతే- యీ దేశం జన్మ జన్మలకూ బాగుపడదమ్మా మానవతను బ్రతికించడావికేసమ్మా యివ్వాళ్ళు కన్నీళ్లు దిగమింగి కష్టాలు తరించాను.

గిత . అన్నయ్యా, గబ్బిలాలు చెవులమీ, గింగుర్లు పెడుతున్నాయ్ సారె
పురుగు ముక్కుమీద చెక్కిళ్ళ మీద నావ్యం చేస్తున్నాయ్ ఈ
హింస నేను భరించలేను. ఈనరకం నేను భరించలేను. అన్నయ్యా
నేను చచ్చిపోతాను. చచ్చిపోతాను.

మఠు. వద్దు కళా వద్దు నువ్వు చావడానికి వీలు లేదు. అయ్యా పూజారి
గారూ, మీ సదస్సంవేతతాను నా దిగుకుండా ముద్దవేసి ముద్దుగా
మలిచిన మానవత- చచ్చిపోతానంటోంది, ఒక్కసారి ఆ గుడి
తలుపులు తెరవాం బాబూ కదజాతివాణ్ణయితే కళానైషణ్యం
వైదగూడదా? కళ కూకవితలకూ నిలాలు మతాలు అడ్డుగా
వున్నాయా? అయ్యాప్రెసిడెంటుగారూ, మీరెలా చెప్పండి. అవ
తల నా మానవత చచ్చిపోతానంటోంది. సారెపురుగులు మానవత
వంటిమీద గాయాలు చేస్తున్నాయట గబ్బిలాలు పాడుకుంటూ మాన
వత గుండెల్ని చీల్చి ఎడకుంటున్నాయటా ముప్పణుగారూ, మాన
వత చచ్చిపోతానంటోంది, తలుపు తీయండి బాబూ, తలుపు
తీయండి.

గిత . అన్నయ్యా ఏడుస్తున్నావా? నీ కళ్ళనుండి కారే ఆ కన్నీరు దోసి
లినింపి నా ముఖమీద చల్లన్నయ్యా. ఈ మూర్ఖుని వులిమిన
మురికిని కడుక్కుంటాను.

మఠు. కళా

గిత . అవునన్నయ్యా. ఇప్పుడు నేను.... నువ్వు సృష్టించిన మానవతను
కాను ఈ నరరూప రాక్షసుల చేతులలో నలిగిపోయిన పతితను.
నీ చేతి వులితో నగిషీలు డిద్ది- నన్నొక వసిడిముద్దగా మలిచిన
మానవతను కాను ఆ స్వార్థపరుల కులకర్తాల వూదీగో కూరుకు
పోయిన కులటను నీ పవిత్రతను ప్రాణంపోసి పలుమారులు
నన్ను పరామర్శించిన మానవతను కాను. ఆ దుష్టుల ఆలోచన
నెరవేరాలని కొప్పరి మిగిలిపోయిన కులస్థను, మూగనన్నయ్యా.
మూగదావ్వి.

మ . వీరేదమ్మా! నేను మరిచినమానవత మూగదయిపోవడావి? వీరేదు
మానవత మరిచినం కావడావి? వీరేదు నా జారిగారూ! మానవతను
బ్రతికించండి, మానవత తన లోకంలో నేను జీవించలేను పాపా
లకు ప్రతిరూపాలయిన మీమధ్య నా మానవత మరణిస్తుంటే
చూస్తూ వూరుకోలేను. బ్రతికించండి. బ్రతికించండి బాబూ మీకు
షణ్ణముంటుంది.

గీత . అన్నయ్యా! నాకు వూపిరాడటం లేదు, నేను మారిపోతాను.

మ . కళా,

గీత . ఆ దుర్మార్గులు చేస్తున్న దురంతాలుచూస్తూ నేను జీవించలేను. ఆ
పాపిష్టిమూకల పరిహాసాలతో నా ప్రాణం విలుపుకోలేను,
ఎనుల ముద్దల్ని పాపపునుద్దల్ని తివి బ్రతకలేనన్నయ్యా

మ . పద్దుకళా! నువ్వాపాపార్ని తినొద్దు.

గీత . మరి నీ మానవత జీవించాంటే నాకు వీతివీతివిపించాలి సత్యాన్ని
త్రాగించాలి నిజాయితీలో స్నానమాడించాలి కానీ ... వీళ్ళు
కుళ్ళు కుతంత్రాలుచిందిన కొబ్బరినీకు చలి మానవతను మచ్చలు
చేస్తున్నారట అందుకే ... నాకు బ్రతకాలవి లేదు. చచ్చిపోతాను.
మూగదాన్నయిపోతాను. నేను మూగదాన్నయిపోతా సన్నయ్యా!

మ . కళా! కళా! కళా! (బాధగా పిలిచాడు మానవత మాట్లాడలేదు)
అయ్యో భగవాన్ మానవత మూగదయిపోయిన తర్వాత నేను
ఎవరితోనం బ్రతకాలి? కళా మాట్లాడతల్లి. నా వూపిరి నీలో
వుంది. నా వూళ్ళలో విమ్మమరిచి మానవతాన్ని మరుగుపరిచిన
యీ మానవ మృగాలకు మరల క్రొత్తజన్మధరిచిన మానవతను
ప్రకాశింపజేయాలవి కరణగన్నానమ్మా! వి .... ఈ కరకుగుం
దెలవాడు నీ కనులుపొడిచాడు. నీన్ను గుడ్డిదాన్ని చేశాడు,
మూగదాన్ని చేశాడు నా కళ్ళముందే విచ్చింతనీచంగా వికృతంగా
బిడిచి ఒడలు చిల్లుచుండేలా కొట్టికొట్టి నీ పవిత్రరక్తం
చిందించి నవ్వుతూనిలబడితే నాకీ కళ్ళెందుకు? ఎవరినీచూడాలి?

ఈ పాపాన్ని నేను చూడలేను ఈ పాపిష్టిముఖాలు నేను చూడలేను
అందుకే . అందుకే నా కీకములు వద్దు నేనూ గుడ్డివాణ్ణి
పోతాను నేనూ గుడ్డివాణ్ణి పోతాను [అంటూ బాగాకాయతున్న
లావుపాటి సాంబాజీ దీయ అందుకుని రెండుకునులు కాల్చుకు
న్నాడు "అబ్బ" అంటూ చేతులతో కనులు దాచుకున్నాడు.
"చినబాబూ" అంటూ గీత పట్టుకుంది]

గీత . చినబాబూ చినబాబూ

మ . (తేరుకున్నాడు గతంనుండి] విన్నావుగా చినమ్మా. గీతకూ- నాకూ
స్వర్థలువచ్చాక- నా మిత్రులకోరికపై మళ్ళీ ఈ నాటిక ఆడవలసి
వచ్చింది. గీత నటించవలసిన పాత్రలో మరో క్రొత్త మమ్మాయి
నటించడంవలన నిజంగానే నాకనులు పోయాయి చిన్నమ్మా.

గీత . మదూ [అంటూ బావురుమంది, దిగులు ది కరుణాకరంవచ్చాడు.
గీత దుఃఖాన్ని దిగమింగి లోనికివెళ్ళింది]

కరు . ఎంతపేషయింది బాబూ వచ్చి

మ . యిప్పుడే నన్నా

కరు . వీకోనం... నేను ఆస్పత్రిదాకా వెళ్లాను,

మ . ఆ లోనికివెళ్ళింది ఎవరునాన్నా?

కరు . అన్నట్టు చెప్పడమేమర్పిపోయాను, ఆమె వీవినకర్లిబాబూ

మ . మళ్ళీ మీరు వెళ్ళిచేసుకున్నారా నాన్నా?

కరు . అదే నేనుచేసిన తప్పు బాబూ

మ . తప్పేముందిలే నన్నా యింటలో జ్యోతినివెరిగిందాడు.

కరు . చీకటి విడిపోవాలనీ- చీకూ చింతలు మానిపోవాలనీ నేనీ పవిత్రేయ
లేదుబాబూ ఆయినా అమ్మను కరువుచేసుకున్నా వికు- మరో
అమ్మనుతెచ్చి ఆలోచిస్తానని నేనీ ప్రయత్నం చేయలేదు.
తప్పయితే నన్నుక్షమించు మదూ.

మ . అంతమాట అనకండినాన్నా. అలామాట్లాడి ఈ గుడ్డివాడి గుండె

లలో మనుకను చంపకండి. [యింతలో గిత కాపీకైతే వచ్చి
టీపాయ్మీద పెట్టింది]

కరు . కాపీ తినుకోబాబూ, (అంటూ కాపీకప్పు చేతికిచ్చి తనొకటితినుకు
న్నాడు యిద్దరూత్రాగి కప్పులు టీపాయ్మీదపెడితే, అవి తినుకుని
గిత లోనికి వెళ్ళబోయింది] చూడుగితా. మధును యికనుండి
నువ్వే స్వయంగా చూసుకోవాలి. తల్లిని పోగొట్టుకుని యింత
కాలం చీల్చోనే ఇలాంగడిపాడని, నేను తపించాను. కాని ఇప్పుడు
ఈ ప్రపంచాన్నే చీకటి చేసుకున్నాడు యికమీదట ... నీ తెండు
కప్పు బాబుకిచ్చి, బ్రతుకును పూలబాటచేసే బాధ్యత, భారం
నీదే-

గిత . అలాగేనండి ... అలాగే,

కరు . వినాశివా మధూ, గితకు నువ్వంటే ఎంత అభిమానమో-

మ . భగవంతుడు చాలా మేలుచేశాడు నన్నా. నాకి లోకాన్నే చీకటి
చేశాడు.

కరు . మధూ,

మ . ఆవునన్నా. పాపాలనూ, మోసాలనూ చూకకుండా కళ్ళుతీశాడు,
ఆత్మీయతనూ, అనురాగాన్ని పంచుకోవడానికి యింకా ప్రాణా
లనుమాత్రం వుంచాడు.

కరు . మధూ,

గిత . చిన్నబాబును స్నానానికి తినుకురండి. (లోనికి వెళ్ళింది)

కరు . తదబాబూ, ని, కాంతి తినుకుండువుగాని [అంటూ మధును లోనికి
తినుకెళ్ళాడు చేయివట్టుకుని. క్షణంవిళ్ళబ్బి, యేదో విషాదగీతం
విన్నడుతువుంది, మధు తడుముకుంటూ బయటకొచ్చాడు గిత
వెంటవచ్చింది)

గిత . యిలా అన్నంనీళ్ళూ మానేసి, నామీద పగ తీర్చుకుంటావా
మధూ?

మ . నీమీద నాకు చగ్గేమీదో?

గీత . అన్నం తి తుంటా లేదావేం?

మ . ప్రాప్తం పుండాలిగా.

గీత . మదూ.

మ . దేవుడు చాలా తెలివైనవాడు గీత.

గీత . అవును విన్ను గుడివాణ్ణి నన్ను మూగదాన్ని చేశాడు.

మ . చాలా అద స్థనంతురాలివి గీత.

గీత . నామీద నీకు అసహ్యంగా లేదూ.

మ . (పెదాలపీద నవ్వాడు) ఎందుకుగీత? ఆశయ నాదోపిలివిండా పోతా
వనా, మమతలు నా మనసులో బింపావనా? చేతికొచ్చిన హృద
యాన్ని నేలనేసి విసిరికొట్టావరా? ఎందుకు నీమీద అసహ్యం.

గీత . నానాస్థితి నీ కిర్తంకాలేదు మదూ.

మ . నీకమాత్రం ఏమర్థమయిందని, యింత త్యాగానికి తానుకున్నావు?

గీత . నేను పీసిన తెలివిమాలిన పనికి త్యాగం అని పేరుపెడుతున్నావా
మదూ.

మ . ఆసలు నేను నీకేం అవకారం చేశానని, నన్నింత అన్యాయం
చేశావు?

గీత . మదూ.

మ . నేనేం పాపంచేశానన నన్నిలా నవ్వంపాలు చేశావు?

గీత . లేదు మదూ? నేనేం చేయలేదు అంతా ఓధేనేపింది.

మ . విచిత్రమయిన విధిచేతిలో మవ్వకడిపోయి, నిన్ను నముక్కువన్నం
దుకు నన్ను గుడ్డికాడివి చేశావు.

గీత . లేదు మదూ? అంత అబద్ధంమాత్రం నామీద వేయకు.

మ . మట్టిలావున్నా విన్ను మణివిచేస్తే నన్ను మట్టిలోకి నెట్టివేశావు.
యంతకఠినంగా కిషించడానికి... నేనేం ద్రోహంచేశామ?

త . పాపం చేపింది నేను మదూ, అందుకు తగినశిక్ష నేననువిధించాలి.

క్షమించకుచి అడిగే అర్హతను కూడా పోగొట్టుకున్న నాకు క్ష
తావారి నధూ;

మ . ప్రేమపేరుతో మనశరి మందిరాఁ కూందోరావు. తాళకట్టిండుతో
వలసినదానిని తల్లివయి. నా కళ్ళముందే నిలిచావు: యింతకన్నా
నీకు మరొకక్ష ఎముంటుంది గితా;

గీత . తల్లిని గాకపోయినా అస్థానంలో వున్నదాన్ని: మారుతల్లి ననే అవ
వాదుమాత్రం నాకురా-వ్వకు వధూ! నీకు పుణ్యముంటుంది-

మ : ఒకనిజం చెబుతావా గితా;

గీత : ఎప్పుడయినా నీకు అబద్ధంచెప్పినా వధూ-

మ : పెళ్ళిచేసుకుందామని చెతిలో చెయివేసి, ఎదలో ఎదనుకలిపి,
ఎదుకిలా దూంపయ్యావు;

గీత : వధూ.

మ : చెప్పగితా, ఇప్పుడయినా నిజంచెప్పు.

గీత . చెప్పలేను వధూ! ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను.

మదు: అయితే నేనీఇంట్లో వుండటంకూడా నీ స్వంతదన్న మాట;

గీత . వధూ:

మదు. గీతా, నేనీయింట్లో వుండాలన్నా- తల్లిస్థానంలో వున్న నిన్ను
గౌరవించాలన్నా- నాకీ నిజం చెప్పితిరాలి.

గీత : అయ్యో లగవాన్;

మదు. నీమీద నాకున్న ప్రేమ విరిగిపోకముందే చెప్పగీతా.

గీత : ఏమని చెప్పను వధూ! నాకు జరిగిన అన్యాయాన్ని దొర్లా
గ్యాన్ని నీకేమని చెప్పను; ఎలా చెప్పను

మదు: అంటే.... మనస్సుమయినా తప్పులేదా?

గీత : నా మీద సమ్మకం లేదా ఏమీ?

మదు: మరేం విగిరింది?

గీత . తోటలో అందరి గులాబీలు వరిమళాలు విరజిమ్మేవిరినిన మల్లెలు
పుండ్రు అని రాలిపోవడానికి వాటిని కుటులు తూరిపోవడానికి -
కారణం ఎవరంటావ్,

మదు: ఆడవాళ్ళు

గీత . విజమే, ఆడవాళ్ళే కాని ఆడదాన్ని పువ్వులా వాడుకునేది మగ
వాళ్ళు కాదా మదూ?

మదు. అంటే నువ్వు?

గీత . నరిగిపోయాను మదూ పూజకు వివియగవడవనిన పువ్వు వరుస
కాళ్ళ క్రిందపడి నరిగిపోయింది. మదూ

మదు: గీత

గీత అవును మదూ అశవిశ్రం అయిన యీ శరీరాన్ని నీకు అర్హం
చేయలేక విషాదాన్ని నీకు మిగిల్చాను విన్న పెళ్ళాది అత్యంత
చనచేసుకోవడం మోసమనే చీకటిని నీకు మిగిల్చాడు.

మదు. అరమయింది గీత! ఇక నువ్వేం చెప్పకు-

గీత . వాడిన పువ్వు లేని పువ్వు తెచ్చి పెట్టుకుని వరమాత్ముని పొడ
పద్మా మీద పడితే దేవుడు క్షమిస్తాడా? పూజకర్త మేనిని చిర్న
పులు చిందిస్తాడా చెప్పు మదూ. హృదయపూర్వకంగా మనస్సు
చెప్పు

మదు. ఇంత అన్యాయం జరిగినా విషాదాన్ని గుండెలో ఎలా తాడుకు
న్నావ్ గీత?

గీత . చెప్పుకునే అవకాశంలేక,

మడు: చేతులారా విందు బ్రతుకును అర్పణ చేశావన్నమాట

గీత : తలదాచుకోవడానికి ఏ చెట్ట నీకయినా కావాలిగా మధూ

మడు: గీతా

గీత : దేవుడునునల్ని కావగ్రస్తులుగా నృప్తింపాడు మధూ అందుకే...
చేడును మింగుతూ తిసి అనుకుంటూ నెను, చీకటి ముసుగు వేసు
కుని, వెలుగు లేకలే అనుకుంటూ మువ్వా, ఇలా విడిపోయే
వాళ్ళమే కాదు. ఈ మనీగూడంలో యిలా కలుసుకునే వాళ్ళమే
కాదు.

మడు: లేదు గీతా మనిద్దరం విడిపోవడం వంశ-మంచికి దూరమై
పోతున్నా. వాన్నాగారికి, మళ్ళీ వెలుగు బాట చూపిందావు? ఏ
దిద్దరుంలో తప్పలేదు గీత

గీత . వికంతవారికే తెలుసు మధూ తా? గట్టారన్నమాటేగాని... ..
హృదయంలో వాకింతచోటు యివ్వలేదు తాత్కాలికంగా తాత్కాలికం నెర
వేర్చడానికి, అవకాశం యివ్వడం లేదు మధూ

మడు: అదేమిటి గీతా? ఆయననిన్ను కావాలనే చెనుకున్నాడుగా....

గీత . లేదుమధూ, గులాబి గారికి, ఎగిరి ఎక్కువోవడుకుందని, ఓ గుడి
మూగిది వదిలేశాడు అంతే మధూ

మడు: వాళ్ళగారు... న్యాయానికి అన్యాయం చేయడుగీతా?

గీత . అదేమిటికి నేను అన్యాయం చేయలేను మధూ, అందుకే....

మడు: ఏం చేస్తావు?

గీత : కరుణలో కలసికాన్ని కలిసి, బ్రతుకును విషమయం చేసుకుకో
లేను-

మడు: అంటే...

గీత . పవిత్రదేవాలయంలో పాద రేఖలుగానై నా పనికిరాని నేను, పాపా
నికి పాపాల్పితం చేసుకుంటాను.

మదు. పారిపోతావా?

గిత . దూరంగా వెళ్ళిపోతాను.

మదు. తాళికా; లోకానికా;

గిత . రెంటికీ-

మదు. నన్ను గుడ్డివాణ్ణి చేశావు, గుడ్డిగా నిన్ను వెళ్ళాడిన నన్నుగారివి
మళ్ళీ త్రాగుబోనునే చేస్తావా గితా

గిత . వధూ

మదు. ఆయన సర్వనాశ నావికే పునాది వేస్తావా;

గిత . వధూ- థు

మదు. చెప్పు గితా ఏం చేస్తావు;

గిత . తాళికి తలొంచానుగావి... యీ లోకానికి, సంఘానికి తలొంచి, మిగి
లిన జీవితాన్ని యీదలేను వధూ నాకాశ క్తిలేదు,

మదు, చూడు గితా గితాన్ని మర్చిపోయినవాళ్ళు. తపిష్టాత్తును దిద్దుకున్న
వాళ్ళు తనకంటే పెద్దలంటారు. అలాగే... మనిద్ద మత్య జరిగిం
దాతా ఓ పీదకలాగా, చెరిగిపోవీ, అప్పుడు నాకు పరిచ మై
ప్రేమివాలు శ్రాగించిన గితావుడు నువ్వు. ఉగ్రుపాతా శ్రాగించి,
ఉయ్యాలలో నెడుకోబెట్ట-జోలపాడి, జోగొట్టిన తల్లివినువ్వ-

గిత . మధూ

మదు రాగాలూ- ఆనురాగాలూ- వొడికించి- యె-లో యెరను పరిచిన
గితావకాదు నువ- మాతృత్యపు పాలలో అమ్మతాన్ని కలబోసి -
బ్రతుకిచ్చిన మాతృయూర్తిని నువ్వు- అందుకే .... నువ్వు బ్రత
కాలి-నూరేళ్ళూ బ్రతికాలి.

గిత . ఎపరికోపం వధూ.

మదు. నాన్నగారికోసం ఇంటిగౌరవం మంట గలిసి పోకుండా వుండటం
కోసం ఈ చీకటిని వెలుగులోనికి నడిపించడంకోసం

గీత : నాకు శిక్ష కావాలి మఱా శిక్ష కావాలి.

మ : ఏ దేవుడయినా విన్నింకకన్నా యింకేలా శిక్షించగలడు గీతా:
గీత : మఱా.

మ : నన్ను మేడమీదకు తీసుకువెళ్ళగలవా గీతా:

గీత : అలాగే ఏదా, అలాగే (అంటూ చెయ్యవట్టుకుని మేడమీదకి నడి
పించుకువెళ్ళింది శిక్షణ విశ్కబ్దా, మదన్ బిశటితుంది వచ్చాడు.
హలంతాపరీక్షించాడు టీసామీమన్న యాపిల్ పండు అందుకువి
కూర్చున్నాడు: చెప్పరే...దూ టీసామీమిపెట్టి పండును కత్తితో
కరిగొతున్నాడు కరుణాకరం లోనయింది వచ్చి మదన్ని చూసి
విర్వాంతపోయాడు]

మద: యింటిదాకా వచ్చానని బాధగావుందా:

కరు : ఎందుకోగ్గావు.

మ : ఎందుకోస్తానో తెలుసుగా కూర్చోండి.

కరు : నయి, ద్లో నాకు మర్యాదేమిటి:

మ : (నవ్వాడు) నీయిల్లా, మనిల్లా మనిల్లా అనుచి, బావుంటుంది.

కరు : నోయ్యియ్.

మ : నోయ్యియ్యుంచడం మదన్కు అలవాటయినా- యిప్పటిదాకానోడు
మూసుకునే పూరుకున్నాడు: ఎందుకో తెలుసా.

కరు : [చూసి పూరుకున్నాడు)

మ : చెప్పరేవు కరుణాకరం, నీకోసం నీ క్షమంకోసం.

కరు : యింతకి సువ్యచ్చివ పనిచెప్పు.

మ : వచ్చినవని తప్పకం వచ్చినదానినే వెళ్ళకం అదిగుతూనేచుండిగా.

కరు : అయినా ఏకేం తక్కువచేరాను;

మ : ఏమందవి- అవల నాకేం దుగిరిందవి;

కరు : మదన్

మ : చెప్పు కరుణాకరం. నాకేం దుగిల్చావో తయోకమైతే ఉండి
తనలో వదిమండికి తయవడతూ- బ్రతుకను వ్వకం చేసుకు
న్నాను తవివ్యత్తును చీకటి చెవికునాన్ని చట్టానికి తయ
వడుతూ సంచూనికి లోయతూ యిలా యెవరికి కానివాడిలా
యేమి లేనివాడిలా చీవిస్తున్న నా అభాగ్యజీవితానికి దాని
లేవరు మువ్వ.... మువ్వ....

కరు : నన్నెందుకు మాటలతో చంపరావు;

మ : కత్తులలో చంపడం యిష్టలేక.

కరు : ఒకరికి అన్యాయం చెయ్యడం నాకీష్టంలేదు.

మ : యిప్పటిదాకా నువ్వు ఎవరికి న్యాయంచేరావు;

కరు : అందరికి అందరికి మదన్

మ : మరి నన్నెందుకిం చేరావు;

కరు : కొందరు చేతులారాబ్రతుకను బజారుపాలు చేసుకుంటారు;

మ : బజారుజీవితాలను బాగుచేసేనాళ్ళు కొందరుంటారుగా-

కరు : మదన్,

మ : చెప్పు కరుణాకరం నేనిలా బజారుదిద్దగా బ్రకకటానికి కారణం
యెవరు;

కరు : నేనుమాత్రం కాదు.

మ : మువ్వ మువ్వ మువ్వ

కథ : కాదు కాదు కాదు.

మ : దీక్షావాదింబి లాశంలేదని యిడివరకే నిర్ణయించుకున్నాను.

కథ : అయితే యిప్పుడెందుకొచ్చావు?

మ : తెగతెచ్చలు చెసుకుందామని.

కథ : నేను ఆలోచించుకోవాలి.

మ : ఎమిటి? ఎమిటి మువ్వలోచించెడి.

కథ : భవిష్యత్తును ఎలా జంగరంచేయాలా అని.

మ : కాదు నా నవనాడుల్లో ప్రసరించెడి ఎవరి రక్తమోషని.

కథ : కాదు మదన్ అలా కానేకాదు.

మ : ఈ కత్తిరినుకోండి. కరీంపూర్ ఎక్కడకావాలో కోసి చూడండి
అయిదున్నెలో నరివరాల్లో ఎవరిరక్తం గడ్డకట్టివుందో తెలుస్తుంది

కథ : వన్నెందుకురా చంపురావ్.

మ : చంపడం నాకెంత ముఖ్యమైనా- ఏ బిందాబికో నా చేతులు కట్టుబడి
పోతున్నాయ్ కడితానంటే అందుకే. మువ్వంతకాలం బ్రతికావు
ఇంకా బ్రతుకుతున్నావు! బ్రతుకుతావు గూడ త్వరలో.... అ వని
చేస్తే....

కథ : ఎంతివ్వమంటావు?

మ : ఎంతిస్తే నరిపోతుందో ముప్పే ఆలోచించు.

కథ : పాతిక పేరిస్తాను వెళ్ళిపో.

మ : (నవ్వులు పోనగా) ఒక అమాయకారి కింకరిడు పాతిక పేరిన్న
మాట?

కథ : మదన్

మ : తొమ్మిది నెలలు మోసినందుకు కవి భనుకాలిచ్చి జోకాల్చి జోల పొసినందుకు ఏమిస్తావు కరుణాకరం ఎంతిస్తావు?

కరు : మదన్.

మ : శిలానికి ఐరీదు కట్టావుగాని కన్నకల్లి మాతృశ్యానికి వెలగట్ట లేదో? ఆమె నిండు జీవితం కుండలా పెరిగిపోయినందుకు ఎంతిస్తే సంపాదించు అలోచించు అందరిలా గుండెమీద చెయ్యెనుకుని విండుగా బ్రతికే అవకాశాన్ని అదృష్టాన్ని కరువు చేసుకున్న నేరానికి నువ్విచ్చేదు. పాతికపేలా? నా బ్రతుకు ఐరీదు ఒక్క పాతికపేలా? ఎప్పు కరుణాకరం.

కరు : మదన్, ఇప్పుడు నా మనసే బాగుండలేదు, నన్ను అలోచించు కోని విశ్రాంతి తీసుకోనీ వెళ్ళు.

మ : చూడు కరుణాకరం నేను అస్తివంశమని అడగడానికి రాలేదు అట్టియత పంచిపెట్టు.

కరు : అదేనేను అలోచించుకొనాలి.

మ : కరుణాకరం నీ చేతిలోవున్న న్యాయ శస్త్రాన్ని అస్త్రంలాగామీద వ్రయోగించి నా అభిగ్యజీవితాన్ని ముక్కలు చేశావు బ్రతుకంతా మచ్చలు చేశావు ఈ కలుషితాన్ని కడిగివేసుకోవడానికి కాలం. కరుణించదని నాకు తెలుసు. అందుకే ... దారిమార్పు కున్నాను. నన్ను చూస్తే ఈ దిక్కుమాలిన సంఘం బెదిరిపోయేలా మారి పోయాను నేనూ మనిషినై నా సమస్యలన్నీ వేరైతే చూసింది ఎగతాళి చేసింది. హేళనగా చూసింది గెలిచేసింది గోలచేసింది నాలో పగను పడించులు చేసింది. అందుకే కరుణాకరం నేను మనిషికాని మనిషిగా మారిపోయాను, ఈ కత్తి నా చేతిలో వున్నంతకాలం చట్టానికి సమాజానికి న్యాయానికి ధర్మానికి భయ పడే దుస్థితి లేకుండా చేసుకున్నాను. అందుకే... అందుకే ... కరుణాకరం నా గుండె అగ్నిగుండంగా మారిపోయింది ఇప్పుడు

నా కర్తవ్యం అక్షయసాధన మనిషికి మనిషికిమధ్య దేశానికి దేశానికిమధ్య వర్గానికి వర్గానికిమధ్య స్వార్థాన్ని అగాధాలలా చేసిన మీలాటి న్యాయమూర్తుల కసాయితనాన్ని కత్తికెం వేయడమే ప్రస్తుతం నేను చేయవలసిన వివిధవిషయాల నేను ప్రశ్నించేవాణ్ని లేకుండా కట్టుకుని బదులు చెప్పవలసిన వాటిని నువ్వు నేను క్షిం చేవాణ్ని నా యెదుట తలంచే నేంస్తుందివి నువ్వు

కరు : కాదు ... నేను నేరస్తుణ్ని కాదు మదన్.

మ : ఎందుక్కాదు? ఆదంబర అధికారం అహంకారం కలబోసిన్యాయం అనే పేరుతో ప్రభుత్వ బలంతో నన్ను నేరస్తుణ్నిచేసి. నాచుట్టూ విషవలయాన్ని పన్ని, పన్నిలాచేసిన నువ్వు... యింకేమవుతావ్,

కరు : మదన్

మ : చెప్పు కనుడాకరం? మనిద్దరినమన్యగా కాకపోయినా-న్యాయమూర్తి ఒక నేరస్తునివల్ల చూపవలసిన కనీససానుభూతితో చెప్పు, ఇందులో నా తప్పేమిదో, అందుకు క్షమించుకోకూడా నువ్వే చెప్పు-

కరు : చెప్పలేను మదన్, ఇప్పుడు నేనేం చెప్పలేను నామనమనలిగి పోయింది, రగిలి పోతుంది-

మ : ఆ మాటలమీద ... నా సానుభూతిని కుమ్మరించ మంటావా?

కరు : పద్దు మదన్, ఇప్పటికీ... నీనభూనంతో నా బ్రతుకంతా తడిసి పోయింది.

మ : ఇంకేం చేయమంటావ్?

కరు : ప్రస్తుతం... యిక్కడనుండి వెళ్ళితేదాని.

మ : మళ్ళీ ఎప్పుడు రమ్మంటావు?

కరు : నేనే కబురుచేస్తాను.

మ : చూడు కరుణాకరం! అర్థియశమా, అభిమానాన్ని దూరం చేసుకుని నన్ను మానవతకు దూరం చేశావు! అయినా నన్ను క్షమించాడు. ఇంకా క్షమిస్తున్నాను నీ సుఖం, నీ ఆనందం, నీ శృప్తి తాను కని. చరిత్రలో ఒక తీయని దుడ్డార్లుడుగానే మిగిలిపోయావు నువ్వ నమ్ముకున్న న్యాయానికి, ధర్మానికి, నీ తప్పులకు ఎవ్వరూ క్షమార్పణ చెప్పుకోవలసిన దుస్థితి, విహవస్తుంది, గుర్తుంచుకో, వస్తా [వెళ్ళిపోయిపోగాడు]

కరు : అగిపోయావేం?

మ : ఈసారి నేను యింటికి రావడం జరిగితే, బంధాలు తెంచుకోవడం, అస్తులు వంచుకోవడం జరిగితిరుంది.

కరు : అలాగే-

మ : వస్తా (వెళ్ళిపోయి, అగాడుమళ్ళీ)

కరు : ఇంకేం కావాలి?

మ : ఒక్కసారి నువ్వు పెళ్ళాడిన తల్లికాని తల్లిని ఏలా చూసివెళ్తావు

కరు : మదన్

మ : నా తల్లిని ఆమె కళ్ళలో చూసి- తృప్తిగా నిట్టూర్చి వెళ్ళి పోతావు కరుణాకరం

కరు : మదన్?

మ : ఇన్నాళ్ళూ కరువైన మాతృశ్వాసి- తల్లిప్రేమలో నిండిన అర్థియ తను, ఆ చల్లతల్లిని చూసి, వెళ్తాను-

త . అలాగే మదన్, అలాగే, కానీ... కానీ... ఒక్క వరకు-

త . నాకు తెలుసు కరుణాకరం మనిద్దరకున్న వంబంధం ఆమెకు తెలి
కూడదు. అంతేకదా.

త . అంతే మదన్ అంతే, [అంతలో గత జయబోయింది. మదన్ని
జూపి, నిర్భాంతపోయింది: మదన్ కూడా ఒకెన్నపాటా స్థానావలా
అయిపోయాడు) అ... మదన్ ఈమే... ఈమేనయ్యానభార్య...
గత,

త . గత... కాగా వరిదయమైన పేరులావుంది.

గత . వీడే... వీడేనంకి- (అంటూ వదిలిపోయింది. కరుణాకరానికి వరిస్థితి
అర్థంగాక... ఆమెను సోపాలోవదుకోబెట్టాడు]

త . కరుణాకరం పానం ఆమెకు మూర్ఛారోగం వున్నట్లుంది. కాక్టర్ని
పిలిచి చూపించు, వస్తా. [అంటూ చరచరా దియిటివెళ్ళాడు]

త . గితా గితా ఏం జరిగింది? రక్తాలూ, ఒరేయ్ రక్తాలూ? (కంకా
రగా పిలిచాడు. రక్తాల వచ్చాడు) ఒరేయ్... ముందు గీతను
లోనికి తీసుకు వెళ్దాం-

త . ఏమయింది బాబుగారూ? అమ్మగా రెండుకిలా వదిలిపోయాడు?

త . జీవితమే ఆరుగున వదిలిపోయింది రక్తాలూ, ముందు గీతను లోని
కితనుకు వెళ్దాంవద; (అంటూ యద్దరూ ఆమెను చేతులమీదగా
యింట్లోకి తీసుకు వెళ్ళారు-హడావుడిగా కరుణాకరం పోను అందు
కున్నాడు) హలో.... కరుణాకరం స్పీకింగ్, మీరు వెంటనే దియలు
దేరిరావాలి...నూ అనిద అకస్మాత్తుగా వదిలిపోయింది అబ్బే....
జబ్బెంలేదండి, వూరికే వదిలిపోయింది. నో... నో... అలాటిదేమీ
లేదూ. ప్లీజ్... వెంటనే రావాలి- (రికీసర్ పెట్టేసి-లోనికివెళ్ళాడు
రక్తాల జయబోయాడు. కాక్టర్ జయటిసుంది రాగానే. ఆయన

చేతిలో వ్యాగ్ రత్నాలు అందుతున్నాడు ఇద్దరూలోనికి వెళ్ళాడు,
క్షణం నిశ్శబ్దం దాక్టర్ బయటికొచ్చాడు. కరుణకరం వెంటవచ్చాడు

దా : మరేం కంగారుపడకండి కరుణకరంగారూ

కరు : ఏమయింది దాక్టర్,

దా : షియాజ్ ఆల్ రైట్ మిస్టర్ కరుణకరం బట్...

కరు : బట్, బట్ హే ఎస్టు వాట్ హే ఎస్టు టుహర్, సెర్ మీ దాక్టర్
స్టీక్ బ్రదర్

దా : షియాజ్ సైగ్నంట్-

కరు : దాక్టర్ [నిర్వాంతపోయాడు.]

దా : యూ,ర్ యే లక్కి పెలో కరుణకరం (రత్నాలు బయటి
కొచ్చాడు.)

కరు : దాక్టర్ మరేం చెబుతున్నారు;

దా : త్వరలో మీరు... ఒ బిడ్డకు తండ్రి కాబోతున్నారు.

కరు : నో-దాక్టర్ అలా జరగడానికి వీలేదు-వీలేదు. దాక్టర్

దా : కరుణకరంగారూ తండ్రికావడం మీకిష్టంలేదా;

ర : దాక్టర్ గారూ మా బాబుగారు తండ్రి కాబోతున్నారా;

దా : అవును రత్నాలు

ర : బాబుగారూ నిజమేనా; దాక్టర్ బాబు చెప్పేది నిజమేనా;

కరు : లేదు దాక్టర్ ఇది నిజం కాదని ఒక్క-మాట చెప్పండి.

దా : నిజాన్ని అబద్ధంగా మార్చడానికి-నేను వీరీను అపీనర్ని కాదు
కరుణకరం దాక్టర్ని బయట ఏ దాక్టర్,

కడు : అయితే... గిత..

కా : త్వరలో ఒకమంచి దిద్దను కనబోతుంది- కంవు-

(అంటూ బయటికి వెళ్ళాడు)

క : బాబుగారూ చినబాబుగారికి... రత్నంలాటికమ్మడు వుడతాడు,

కడు : లేదు రత్నాలా గిత తల్లి కావడానికి వీరేడు.

క : బాబుగారూ ఏమంటున్నారా?

కడు : నిజం... మాటికి మారుపాళ్ళు నిజం రత్నాలా

క : అదేమిటి బాబూ వసివిడ పారాడితే ఇల్లంతా వచ్చగా ఉంటుందంటా
బోసినవ్వలు కురుసినే, మనసులు మమకలు ఏరులతోవింది బోత
యంటారే మీరు వద్దంటున్నారా, వెన్నెలాటి చల్లని ముద్దులు—
వదంటున్నారా?

కడు : ఒరేయ్ నన్ను కాస్త విశ్రాంతి తీసుకోవ్వీ-నీ తల్లి నా గుండెల్ని
గాయలు చేయకు- వెళ్ళు—వెళ్ళిరా-

క : అలాగేబాబూ అలాగే ఆ తల్లి కరువున చిర్నవ్వల పంట పండితే
కన్నుల వండుగా చూడాలనీ- ఏన్నో కలలు గన్నాను, ఇప్పుడా
కలలన్నీ చంపివేసుకుని కళ్ళు మూసుకుని వెళ్ళి బోతాను బాబూ
వెళ్ళిబోతాను [అంటూ బయట కళ్ళతో లోనికి వెళ్ళాడు ఏదో
విషాద గితం వినిపిస్తుంది, కరుణాకరం చెమటతో తడిసిపోయాడు
బయటెక్కిన గుండెలమీద చెయ్యేసుకుని కూరిబడిపోయాడు. తెర
సున్నితంగా జారింది]

అయిదవ రంగము

[అలంకరణ మామూలుగానే వుంది. రమణ బయటనుండి వచ్చాడు గోడలకు తగిలించిన చిత్రం వేపు మహానటదులా వర్షగా యోగాను. దాదాపు అతని వంకం పొరాణిక నాటకంలో మహా రాజులా వుంది ఒకటి రెండుసార్లు అటూ యటూ తిరిగిడు]

రమ. అహ ఏమీ భవన రమణీయకము ఈ సుందర హృదయములో నిజ శించు వారలెంత ధన్యులు ఈ వయ్యారి భామ ఎవరై యుండును; ఓహో అజంతా శిల్ప సుందరి కాదోయి. యీమెయేకదూ. విషాద మ్మరి కిన్నెంపాది; ఓహో ఈఅమ్మలమిన్నఎవరై యుండును; [తలగోక్కుంటూ బాగాలలోచించాడు] తెలిపింది తెలిపినది. తెలుగు సంస్కృతిదిపుటికి పుచ్చు కున్ననందూరివారి నెంవంక ఎంకి కాదోయి అర్థవిమీలత నేత్రాలతో అంచునయెన్నో కోరికలు వింపుకుని యెదుచూస్తున్న యీ నయగారి ఎవరో; ఓహో... నవ్వుల్ని ఉవ్వరువరసాంబి గ్లాసునిండా నింపిఎర్రవి బుగ్గలతో బాటు వోటికందించడానికి; ఉదలాటవడుతున్నసాకి కాదోయి. ...అహ... ఏమీప్రాథవజుందలి వివసించువారలుగంధర్వులు కారుగదా ఓయీ దీవుఎవ్వడవు; ఏకాంతంబున ఒంటిగా తపించు చున్నాడవు; ఓడి బోయిన మంత్రవి కాదుగదా ఏమమచున్నాడవు; ఓడిబోయిన మొదల ఏకమగా వెంపేర్వరస్వామి నన్నిదికి ఏగువాడనకు

చుంటివా అవునవును ఇప్పుట్లో నాది అమ్మగారితోనే నీ మేళానీతి
నాతోనారులు. (ఇంతలో తగి బయటకొచ్చింది)

గిత : ఎవరూ?

తమ: ఎవరైతేనే అర్థం చేసుకోలేని నీ రొక్కగమ్మనకు నేనెంతయో
చింతించు చుంటివి మిత్రమా ఏమీ మిత్రమా అని సంభోధించిన
అవమానము కలుగునా? ఓయీ సగ్గులేటు. వేంకు వేలు రొంగ
నోట్లు పెదజలి ఓట్లు కొనుక్కువి ప్రజల చేతుల్లో ఓడిపోయిన
విన్ను మిత్రమా అని సంభోధించిన నాతెలివి తక్కువతనానికి
నేనే చింతించి చుంటివి నేనేచింతించుంటివి. [అంటూ ముక్కు
చీదాడు]

గిత . వద్దురానా. మువ్వ చింతిస్తే నేను చూడలేను.

తమ. ఓ ఇంతపేను నేను మాట్లాడినది..., నీతోనా గితా

గిత . కాదు... గోడల మీదవున్న బొమ్మలతో.

తమ. బొమ్మల్లాంటి మనుషులతో మనసువిప్పి మరీ మరీ మమకరిస్తోంది
చివరికి దానికంటే వోయిపోయి అ గోడమీద బొమ్మలే వయం
గిత,

గిత . బావా

తమ. బయట పోగి గితా విన్ను చూసిపోదామని యిక్కడ చాకా వచ్చాను
కాని నీకన్నా ముందుగా గోడల నరికరించిన యింతులు నింత
నింతగానూనే వక్కు పురికరించేలా చేశారు. ఆ ఇంతకీ మీనాదూ?

గిత . ఇప్పుడే బయటికి వెళ్ళాడు. వాని తెస్తాను. తూర్పు బావా [వెళ్ళి
పోయింది]

తమ. అ.. గితా. నేను కాకీ త్రాగడం మానేశాను.

గిత . అగ్రముది బావా.

రమ. వేను జీవితంలో మొదటిసారిగా చేసిన మంచి పని అదే గిత.
గిత . కానీ మానేయడంలో మంచితనం బయటపడదు బావా మవిషిలా
బ్రతకాలి. మానవతను అందరికీ వంచి పెట్టాలి అప్పుడు మవ్వ
నిజంగా మారావనీ ఒక్క అడుగు ముందుకు వే! వనీ అనుకుం
టాను.

రమ. నిజంగా ఆ ప్రయత్నమే చేకూరుగితా కాని పడిపోయాను, నమ
స్కల స్రవంతిలో పూర్తిగా మునిగిపోయాను.

గిత . ఏమిటి బావా మవ్వనేది?

ర . ఇది నకలు నీతో యిప్పుడూ అనది మాట అతలేది ము.

గిత . అంతే

ర . మత్తయిన కోరికలో మెత్తని కాగితంలో వచ్చాను.

గిత . బావా

ర : ఎన్నోపాళ్లు వచ్చానుగితా. గుండెకు దెబ్బగానీ మనసుకు వొప్పగాం
కగలేదు. కాని ఇప్పుడు హృదయానికి బంపైన దెబ్బకగిలింది
గిత.

గిత . బావా.

ర : ముక్కలై కేండు వక్కలై మిగిలిందిగితా.

గిత . ముందు చూపు లేకుండా ఎందుకలా చేకూరు బావా.

ర : ముందుచూపే అలా చేకూరు. ముందుగా కలిపించే అంజాలను చూసి
కొందర వడలులో కప్పేమిలేదుగా.

గిత : వద్దు బావా ఈ ప్రేమలూ ఆరాధనలూ బూటకాల ప్రేమింకడం
తర్వాత కనిపించలేదు. పొందించేదేమిలేదు అందుకే ఎవ్వరినీ
ప్రేమింకకు ఈ ఆరాధనతో మనసుకు కావలసిన కనీస విక్రంతి

జూబాకరునే తేనుకో వద్దు బావా. ఏమీలేనివాడిగా మిగిలిపోతావు

త : నాకేమి మిగిలిందో తెలుసా గితా;

గిత : తిరివిబాధ మాయవిగే ॥

త : గితా,

గిత : కాదాదాదా.

త : క్షమించు గితా. అనవసరంగా గతాన్ని ఏకళ్ళ ముందు బెట్టేమివను
కన్నబెట్టాను వస్తా. (వెళ్ళిపోయాడు)

గిత : వెళ్ళిపోతున్నావా బావా;

త : గుండెల్లో అగ్నిరగిలింపడం వాటిష్టంలేదు గితా

గిత : కవీశం .. భోజనంకూడా చేయకుండా వెళ్ళావా;

త : ఇంకా భోజనం యేందుకుగితా? మనసువిప్పి నాకోమాట్లాడావు;
అడిచాను గితా; అడిచాను వస్తా [వెళ్ళిపోయి అగడి] యాడుగితా
ఇక్కడ నాటకాలపొడలు జరిగుతున్నాయ్, అలాగే ప్రదర్శన
మూడే. ఏమంటే లాగుదమా;

గిత : నాద్రుతుకే ఒకనాటకం అయింది బావా;

త : నువ్వెంత అదృష్టవంతురాలివిగితా అనలు అదృష్ట అంటే నాకు
నిమ్మకం పుండేడికాదు. ఈ మధ్య నేను చింకఁజోవ్వం అడి
గాను. వాడేంబెప్పాదో తెలుసా; నేనో పెద్ద కళాకారుణ్ణులు
కోతానన్నాడు, నిన్ను మోస్తుంటే. విజంగా నాకూ ద్రుతుమీశఅళ
మొలకెత్తుతూవుంది. మునునంలాటి మహాలు. మధురమైకోరికలు
పూలేనిందైన వ్యావయం, అవితిర్పరానికి, నీ మనసులు మూర్ఖ
కానికి యిష్టమైన తర గితా మత్స్య వసువు తుంకాలతో వర్తగా
వర్తకాలంపాటు వర్తిల్లాలి. వర్తిల్లాలి గితా వస్తా; [అంటూ నియ
తికి వెళ్ళాడు]

గిత : బావా; బావా; [వెంటకొనింది. కాని కష్టం అగలేదు. గితా గితా

ఈగా వెళ్ళికి తిరిగింది. అంతలో కడతాకకం. మూడు మూడు
నుండి వచ్చాడు మార్పానికి ప్రయత్నం చేశాడు మత్తులో]

కరు , అక్కడ మర్పతలండా చేశారు. త్రాగుబోతు పెద్దవలు: [అంటూ
మర్పలో చేరిగలవది, తేయలోనుండి ఓదాటిరీతిని, ఎత్తివట్టాడు.
గిత అవుచేసింది]

కరు : ఎవర్నువు:

గిత . నేనెందీ-గితను.

కరు , గిత... చేతిలో గితనా? తలమీద రాతనా?

గిత . ఏమిటండి మీ మూటలు? ఏమిటి మీరుచేస్తున్నావని?

కరు . త్రాగుతున్నాను.

గిత . ఎందుకు త్రాగుతున్నాడు?

కరు . ఎందుకు త్రాగుతున్నావో తెలుసు కుందామని.

గిత . ఏరేదండి.... మీరు త్రాగడానికి ఏయలేదు.

కరు . త్రాగకుండా వుండటానికి... అంతకన్నా ఏరేద.

గిత . మళ్ళీ త్రాగుతుకు అలవాటువది. పాత జీవితంలోకి వెళ్ళడానికి
ఏలేదు.

కరు . క్రొత్త జీవితంలో నేనేం వంతుకున్నాను?

గిత . ఏవండి

కరు . తెచ్చుగితా? ఇంట్లో దీపం వెలిగింది కాని... అ వెలుగుతు నేనె
వచ్చుకు మూకాను? గుండెల్లో అమరాగం పొంగింది కాని నేనెవచ్చుకు
తప్పికున్నాను?

గిత . మతి నెన్నెందుకు చేసుకున్నాడు?

కరు : నీ అంతరాత్మ నిన్ను గతంలోకి నెట్టివేస్తుంటే. అట్టుడుగున వది
లోకావనే సానుభూతితో తర్తనయ్యాను. మనక్కాంతి కలిగింత
కాది.

గిత : ఏవండి?

కరు ఇవ్వుద్దిదే ఏకడుపులో పూసితి పోసుకుంటున్న. ఓ నిర్దుకు తండ్రి
కావడానికి గితా?

గిత . ఏమిటి మీరనేది?

కరు . నిజం..

గిత . ఏమిటా నిజం?

కరు . నామెళ్ళో చూడుతున్న వేసినవిజం. మూడునిమిషాలే నా. నిన్నా
జండానికి కట్టవేయలేక పోయిన విజం.. మూడు నెలలుగా నీలో
పెరుగుతున్న పనినివ్వకు కండ్రివి కాబోమనిజం గితా:

గిత . లేదండీ: మీ మాటలు నిజంకాదు.

కరు . పోనీ ... అబద్ధం ఎలావుంటుందో మువ్వచెప్ప.

గిత . నేను గర్భవతిని

కరు . డాక్టర్ చెప్పినమాట.

గిత . మీ మాటలు నాకేమి అర్థంకావడం లేదండీ

కరు . భవిష్యత్తులోకి మనిషిలో వరుగు దీయాని. జీవితానికి గ్రాత
అకలు తొడుక్కుంటే గతంయింకా నన్ను వెంటాడుతూనే వుంది
గితా:

గిత . ఒక్కనిజం చెప్పండి,

కరు . చెబుతాను గితా: తప్పకుండా చెబుతాను ఎందుకో తెలుసా:విమ్మ
చేసుకున్నాను గనక, నిజక చెబితే-యింకెవరూ వినేవాళ్ళులేదు
గమక.

గిత . మదన్ మీకేమవుతాడు;

కరు . ఈవిస్కీ నాకేమవుతుందంటావు గితా:

గిత . ఏవండీ:

కరు . విషమయమైన...నా బతుకు నాకేమవుతుంది?

గిత . ఏవండీ:

కరు . విస్కీనీ. విషాదాన్ని. తప్పిగా ప్రాగిన తర్వాత. తెనెక్కిన
అనుభూతి. అన్న మదనే గితా: వెళ్ళు ఇకనువ్వు నన్నేం
అడంకి. నడుపు కావేపు... గతాన్ని. లోకాన్ని మర్చిపోనీ-
(అంటూ ప్రాగేత్రయత్నం చేశాడు. అమె అవునేపింది)

గీత . నేను తప్పినా మిమ్మల్ని త్రాగనివ్వను.

కరు . నేను త్రాగినా- విన్నూ మాత్రం చావనివ్వను గీతా, నువ్వు బ్రతకాలి. మారేళ్ళు వచ్చగా బ్రతకాలి. ఆ బ్రతుకులో వండుకెన్నెల నిండాలి. న్యాయానికి ఏదేవుడైనా అన్యాయం చేస్తాడేమోగాని, ఈ కడతాకరం, ఎవ్వరూ ఎవ్వరికీ అన్యాయం చేయదు గీతా! చేయలేదు... అందుకే.... నువ్వు- బ్రతకాలి. న్యాయంకోసమైనా బ్రతికితరాలి. [అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు]

గీత : ఏవండీ! ఏవండీ! (అంటూ ఎదుస్తూ వెంటదొంగిలించి మ = బయట కొచ్చి అంతా విన్నాడు.)

మ . చిన్నమ్మా!

గీత . మధూ! (దావురుమంది)

మ . ఏమింది చిన్నమ్మా!

గీత . అంతా చీకెపోయింది మధూ!

మ . నాన్నగారు... మళ్ళీ త్రాగుతున్నారా!

గీత . తప్పత్రాగుతున్నారు మధూ! తప్పిపోతున్నాడు.

మ . ఆయన న్యాయవాది చిన్నమ్మా అందుకే... న్యాయమైన దాటవేదకు తున్నాడు.

గీత . నన్నెందుకీలా చిత్రపత్ర చేస్తున్నారు! నేనేం పాపం చేకానది చంపుతున్నారు!

మ . నువ్వెవ్వడో చనిపోతావుగా చిన్నమ్మా.

గీత . మధూ.

మ . అవును చిన్నమ్మా విన్నూ బ్రతికించాలని నీ బ్రతుకు మూలాకులా చిగురించాలని నేనూ నాన్నగారు... కోరుకోవడంలో తప్పేదీ లేకుండా-

గీత . లేదు మధూ మీకప్పేలేదు. తప్పండానది. ఇంకా నేను తీరింది వుండడమేతప్ప ఈ విషాదాన్ని యింకా దాచుకుని ఈ అగ్నిని గుండెలో రగిలించుకుంటూ- బ్రతకడం నాదేతప్ప- [అంటూ తరచరాల్సివేసి వెళ్ళింది.]

మ . చిన్నమ్మా చిన్నమ్మా [అంటూ కడుముకుంటూ వెళ్ళబోయి కడ
బోయాడు అప్పుడే బయటనుండి కచ్చిత మదన్ వట్టుకున్నాడు]
ఎవర్నువ్వు?

మద . నాపేరు మదన్.

మ . మదన్ నువ్వేనన్నమాట.

మద . లోగడే నాపేరు తెలుసా నీకు.

మ . తెలుసు. ఊరిలో నిప్పులు పోస్తావని ఆ నిప్పులో కలిపోతు
బ్రతుకుల్ని చంపి నవ్వుకావని తెలుసు.

మద . నీకు తెలిసింది చాలకక్కువ.

మ . అవును చాలకక్కువే నీకు మానవత్వం లోపించిందని ఇప్పుడు
తెలిసింది.

మద . ఆలక్కం గా అర్థం చేసుకున్నావు.

మ . చీ నువ్వు మనిషివికాదు.

మద . వకుళును కూడా కాదు.

మ : ఎందుకీలా అశ్చర్యాలు చేస్తున్నావు.

మద . నుంచిచేస్తే చూపేవాళ్ళులేరు గనుక.

మ . వెలుగును చూడడం అష్టంలేదా నీకు.

మద . బ్రతుకంతా చీటిగానే మిగిలిపోయింది అందుకేనేది పోయాను
ఆకలూ అన్నిచంపుకున్నాను, మమకా మానవతలూ అన్నిచంపు
కున్నాను.

మ . నేను గీత తెలుసుకదూ?

మద . నాకు చాలామంది ఆడవాళ్ళు తెలుసు అందరితోనూ అంతో ఇంతో
వరిచయంవుంది అందుబాటులోవున్న అందరినూ అమరవించి
కావాలి నేనెప్పుడూ వెనుకాడలేదు.

మ . నీ నుభావి నేనెప్పుడూ కాదనలేనుకాని గీతవట్టి అమాయకురాలు
అమె జీవితంలో యెందుకు కలుషితాన్ని చల్లావు? అమె నెండు
కిలా నరకంలో త్రోసివేలావు?

మద . దానికి కారణం మీనావన్న.

మ . విమిటి నువ్వనేది;

మద . అవును... నేనిలా చెడిపోవడానికి బాగా దీర్ఘంగా జీవించడానికి మీ నాన్నే కారణం.

మ . నో నేన్నమ్మను ఆయన చాల మంచివాడు — ఒకరికి అన్యాయం చేయడమంటే మనాన్న కిష్టంలేదు,

మద . చెబితే తీరనంత అన్యాయం నాకు చేశాడు.

మ . ఏం చేశాడు?

మద . మఱా. నేనూ మనిషిలా బ్రతకాలని మానవతను భద్రరింజాలని ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించాను, కాని మీనాన్న నన్ను బదులుగా తుండనీలేదు.... అందుకే, అందుకే.

మ . విషయం చెప్పు (ఇంతలో గీత బయటకొచ్చింది)

గీత . నువ్వా. మళ్ళీ ఎందుకొచ్చావు? ఇంకేం సారించాలని యిక్కడి చాకా వచ్చావ్? మఱా. వీరే — వీరే మఱా వెలుగుతున్న నా బ్రతుకును అర్పింది వీరే మఱా.

మ . గీతా!

గీత . మఱా! ముందీ దుర్మార్గుణ్ణి బయటికి వెళ్ళమను — బ్రతుకుల్ని అగాధంలో నెట్టి అనిందంగా నవ్వుతూ తిరిగే యీ కసాయివాణ్ణి పెళ్ళిపొమ్మ... చెప్పు. వాడిమొఱం మాస్తేనే మనాపాపం మఱా! మనా పాపం.

మద . అవును గీతా! నేను పాపిని కసాయివాణ్ణి దుర్మార్గుణ్ణి అంత వరకే తెలుసుమీకు కాని — నేనుమారడానికి వరకం అనుభవించడానికి — కారణం ఎవరు? మీరు మీరు మీరు!

మ . మదన్.

మద . అవును — మీరే మీరే మీరే మీరే.

గీత . వద్దు.... ఇకనువ్వేం చెబొద్దు. కల్లి బొల్లి మాటలతో మాకక్క కప్పడానికి యింకా ప్రయత్నించవద్దు. దయచేసి వెళ్ళిపో నో! [అంటూ తొలికి పరుగుదీసింది.]

మ . మదన్. మళ్ళీ చెడిపోవడానికి కారణం మానాన్నా.

మద . అవును గీతము పాడుచేయడానికి నీకళ్ళు పోవడానికి కారణం ఎవరూ మీనాన్న:

మ . మదన్:

మద . అవును మదూ నువ్వు నమ్మలేవు పెద్దదికం పేరుతో న్యాయం అనే ముసుగు వేసుకుని నన్నెంత అన్యాయం చేశాడో నీకంటే తెలుసు.

మ . మానాన్న యింత అవకారం చేశాడా:

మద . అంత యింత కాదు. అవేలితి పూర్చుకోవడానికి, తన బ్రతుకంతా అర్పణ చేసిన తీరనిలోకే చేశాడు.

మ . ఏం చేశాడు.

మద . నాకూ ఓకల్లి వుంది ఆకల్లి వట్టి అమాయకురాలు కల్లా కవలం ఎరుగని ఉత్తమ యిల్లాలు, మీనాన్నను నమ్మింది. లేదు— నమ్మించాడు. పెళ్ళాడుకానవి ప్రమాణం చేశాడు అమె జీవితంతో ప్రవేశించాడు కీలం హరించి పెదాలు తుడుచుకున్నాడు. అర్చల్లి తల్లి తన సర్వస్వం మీనాన్న కే అర్పణచేసి పెళ్ళారమని కాళ్ళ మీద పడింది. ఒక్క-రాళి తన మెడలో కట్టి యిల్లాలను చేయమని ప్రార్థించిందికాని— మీనాన్న ఏంచేశాడో తెలుసా మదూ.

మ . ఏం చేశాడు. మానాన్న ఏం చేశాడు? [ఇంతలో కరుణాకళం అంటినుండి వచ్చాడు.]

కరు . నేను చెబుతాను మదూ మిగిలిన కథ నేను చెబుతాను, అది వెలల గత్యపతిని నిరాకరించాను. సంఘం సాంప్రదాయం అడ్డొస్తాయని భులా లూ ముతాలూ వెక్కిరిస్తాయని అమెను తిరస్కరించాను, అక్రయం లేకుండా చేశాను.

మ . నాన్నా.

కరు . అవును మదూ, చేతులారా అమె జీవితాన్ని చీకటిలోకి మీ అంతరి తుడుగుల్లో వెలుగును కలుపుచేసిన కసాయివారివినేనే కాదు, నేనే.

మరిక . ఈ పుట్ట మరొక ముఖం తిప్పుకున్న కర్మాత అమె పట్టంలోకి చేరింది. కాని అక్కడ పుట్టగతులేకుండా చేశారు గిత తండ్రి. "నువ్వు చెడిపోయావే. పిక్కి యిల్లో స్థానంలేదు. నీ ముఖం నాకు చూపింతకు" అని తరిమేశారు అప్పుడు అప్పుడు నన్నో చెట్టు నీడన కన్నది. అచెట్టు కొమ్మలకు భాయలవేసి నన్ను పడుకోబెట్టి జోంపాచింది. తన కడుపు పుట్టుకుని ప్రతియిల్లో ఊడిగంచేసి నన్ను బ్రతికించింది. ఇలా పడేళ్ళు గడిచాయ్. ఒక రోజు అమె జ్వరంతో పడిపోయింది దిక్కుతోచని తన అట్కుత చేర్చుకుని తవివతిరా ఏదీ ఏదీ ఏదన్నునా నా కళ్ళలో నీరం కాతుంది నీకూ ఒక డ్రీ వున్నాడు బాబూ అయన నిన్ను గొప్ప వాడిని చేస్తారు వెళ్ళు బాబూ అని అడ్రసు యిచ్చి కన్ను మూసింది. బడేళ్ళ పనివాడిని సదిరోడ్డున మడేసి బజారు బిడగా తయారు చేసింది. కాని . మీనన్న అప్పటికీ ఇప్పటికీ నేనే నీతండ్రిని అని ఒక్కమాట చెప్పలేదు. అందుకే కనితర్చుకున్నాను మీలం డమీద వగతిర్చుకున్నాను. చెప్పువదూ. నేను చేసిన తప్పేమిటో చెప్పు. నాకు జరిగిన అన్యాయంలో ఏ ఒకంకైనా జరిగితే మీరేం చేస్తారో చెప్పువదూ

మరిక . నేనేం చేస్తానో తెలుసా. తృప్తిగా నిన్ను అన్నయ్యా అని పిలుస్తాను.

మ . మదూ

మరిక . అశుభన్నయ్యా మళ్ళీ మళ్ళీ పిలుస్తాను కరునైన అర్థియత నీతో విందేంత వరకూ పిలుస్తానన్నయ్యా

మ . తమ్ముడూ

మరిక . అన్నయ్యా

కరు . బాబూ బాబూ ఇప్పుడు నాకును చల్లబడింది. న్యాయం బాటుననేను చేసిన నేరాల క్షమించగలిగే యిద్దరు కొడుకులు నాకున్నాడు ఇక

. నాకు చింతలేదు బ్రతుకు మీద ఆశలేదు. గితా, గితా[గితలోప
న్నాంధీ తూలతూ వచ్చింది] ఏం జరిగింది గితా?

గిత . ఏం లేదండీ పీయిద్దరి కొడుకుల్ని చూసి ఆనందంతో హృదయం
పొంగిపిదో మెకిం వచ్చింది

కరు . గితా ఇటు చూడు నేనేం చేయబోతున్నానో చూడు. (అంటూ ఆమె
మెళ్ళో తాళి తెంచాడు)

గిత . నాకు తెలుసండీ పనులు కుంకాలతో నన్ను సాగనంపాలని ఆశపడు
న్నారు వద్దండీ...నాకేమీవద్దు. మీపాదాల చెంత యింత చోటివే
చాలింది సంకోషంగా వెళ్ళిపోతాను [అంటూ ఆయన పాదాల
మీదవడింది కరుణాకరం లేవడానికి ప్రయత్నించాడు కానీ...
ఆమె అప్పటికే తనివోయింది "గితా" అంటూ ఒక గావకేకవేసి
కరుణాకరం పడబోయాడు. మ న్ పట్టుకుని కుర్చీలో కూర్చో
బెట్టాడు అంతే...ఆయన కూడా యీ లోకాన్ని విడిచాడు.]

మ . నాన్న [పెద్దగా పిలిచాడు]

మదు: అన్నయ్యా ఏం జరిగిందీ నన్ను గారికి ఏం జరిగింది.

మ . నాన్న [తావులు మన్నాడు, ఇంతలో సత్యం నారే చీరెవ్వులు
తిసుకువి వచ్చాడు విర్హంత పోయాడు]

న . గితా అమ్మగితా

మదు. గితమ చూసి పోదామని వచ్చావా సత్యం.

న . అవును వచ్చాను తెలుసుండీ నిడుదలై సారే, చీరతిసుకువి వసువు
కుంకాలతో సాగనంపడానికి వచ్చాను మీ పశుత్వానికి అమావసా
నికి బలై పోయిన నా చెల్లిని కళ్ళారా చూసుకుందామని వచ్చాను.
అమ్మా గితా నేనమ్మా వీలన్నయ్యాను పశ్యాన్ని నువ్వు తిరికి
నంత కాలం నా బ్రతుకూ తెల్లనే గడిపాను కానీ నేను బయటి
కొచ్చాను. నువ్వూ తిరిగి రావెమరో లోకానికి వెళ్ళిపోయావ్ నే
నెంత దొర్నాగ్యుణ్ణి గితా

మధు గికామాట్లాడడు సత్యం మరోలోకపు హద్దులువాటి వెళ్ళిపోయింది అక్కడ పార్థంలేదు. కసితో వేటాడే మానవ్యుగాయలేవు. అకలిలేదు. విద్రలేదు చీకటిలేని కాన్యతమైన వెలుగులోకి వెళ్ళిపోయింది. ఆమెంతో అతి స్వవంతురాలు చాల అదృష్టవంతురాలు (రమణ మహర్షి వచ్చారు. ఒకరి చేతిలో పూలదండ మరొకరి చేతిలో కన్యవంది.)

ర . నువ్వు వచ్చావా దావా గికా నేనే గెలిచాను ఉత్తమ సముద్రుగా గెలిచాను ఎంత పెద్ద పూలదండం పేళాలోమాడు. గికా ఈగెలు పువిజంగా నాది కాదు నీదే అందుకే ఈదంట నీ మెళ్ళో పేస్తాను గికా గికా నువ్వు వచ్చావున్నావా [అంటూనవ్వుతూ విచ్చాడు] మహా. గికా నేను వ్రాసిన "శిలావికి శిక్ష" నాటకానికి ఉత్తమ రచన యిచ్చాడు గికా ఇదిగో వెండికప్పు ఈగెలుపునీదెగికా. తీసుకో [అమ్మ చేతులో పెట్టాడు. బయట నుండి దావిమ్మ వండితో రత్నాలు వచ్చాడు.

ర . అమ్మాయిగారూ ఈ దావిమ్మ వండుతివి .. ఎర్రటి బుల్లబ్బాయ్ గాతివి కనారి .. తినండి

మధు గికా చవిపోయింది రత్నాలూ ఆమె ప్రాణవాయువులు అనంత విశ్వంలో కలిసి పోయాయి

మ , గికా చావుకు కారణం నేను (అనగానే మధు రమణ మహర్షి రత్నాలూ స్థిత్ అ పోతాయి) మీరెవరూ ఆమె చావుకు కారకులు కారు నేను శిక్ష అనులవిస్తాను ఇంతమంది మంచిచాళ్ళు మర్యాదముఖం ఎత్తుకుని నేను తిరగలేను మీకుఅన్యాయానికి శిక్ష అనులించి తిరారి, అందుకే వెళ్తున్నాను. క్షమించమని అడిగి అర్థం కను కూడ పోగొట్టుకున్నానాకు శిక్షకావారి, శిక్షకావారి [అంటూ బయటికి వెళ్ళి పోయాడు, తెరవారింది]